

ΔΙΠΤΥΧΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

2010

ἘΚΔΟΣΙΣ
ἀποστολικῆς διακονίας
τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. Παρασκευή. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379) (Τυπικὸν 1ης Ἰαν. §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον» ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...»*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ*» (δῖς) καὶ «*Οὐκ ἐπηρεχύνθη*» (ἅπαξ), καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ὁ ἐπωνύμως κληθεῖς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοφίας ἐραστής*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα: α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεισιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσεται σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Οὐκ ἐπηρεχύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτηθηῖν καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

* Εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς νὰ ψάλλωνται τὸ πρῶν εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Μορφήν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μορφήν ἀναλλοιώτως*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ α΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ ἀποστολικὸν προκείμενον (Τ.Μ.Ε. 1η Ἰαν. §2) «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*» μετὰ στίχου «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «*Ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (ζήτησι τῆ 13η Νοεμβρίου)· ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ ἱεράρχου*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», ὁ στίχος «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου*» καὶ τὸ ἰδιόμελον «*Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*» καὶ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*»· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ* «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*» καὶ «*Στίβει θαλάσσης*». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ΄ ᾠδῆς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...]* Ἀπορεῖ

* Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἀκολούθως· Ὠδὴ α΄ δεξιός, ἱαμβικὴ α΄ ἀριστερός.

Ὠδὴ γ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ γ΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὠδὴ δ΄ ἀριστερός, ἱαμβικὴ δ΄ δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὠδὴ ε΄ δεξιός, ἱαμβικὴ ε΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὠδὴ ε΄ ἀριστερός, ἱαμβικὴ ε΄ δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὠδὴ ζ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ ζ΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὠδὴ η΄ ἀριστερός μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...*», ἱαμβικὴ η΄ δεξιός.

Ὠδὴ θ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ θ΄ ἀριστερός.

Ἀπλούστερον ἄς ἐνθυμῶνται οἱ ψάλλοντες ὅτι εἰς τοὺς εἰρμούς τοῦ α΄ κανόνος ὁ δεξιὸς ψάλλει τοὺς ἔχοντας περιττὸν ἀριθμὸν εἰρμούς (α΄, γ΄, ε΄, ζ΄, θ΄ ᾠδῶν) καὶ ὁ ἀριστερός ὡσαύτως τοὺς ἔχοντας ἄρτιον ἀριθμὸν (δ΄, ε΄ καὶ η΄ ᾠδῶν), εἰς δὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ β΄ κανόνος συμβαίνει τοῦναντίον.

πάσα γλώσσα» και «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πάσαν τὴν γῆν» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζήτηι μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰαν., «Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται» (Κολ. β' 8-12). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λουκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστήρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασιλείον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:

τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πάσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθεὶς»,

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίριμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἐν

τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετρακίς, προαίει τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ

ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυναμώσων αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητας, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσων ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς σήμερον λέγονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ εἰς τὸ Μηναῖον εὐρισκόμενοι προεόρτιοι ὕμνοι τῶν Φώτων, οἱ τινες ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ὕμνους τῆς Παρακκλητικῆς, δι' ὃ καὶ σχολάζει αὕτη μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἔσπερινούς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ εἰς τὸ Μηναῖον διὰ τὰ ἀπόδειπνα διώδιοι ἢ τριώδιοι ἢ πλήρεις κανόνες (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Δεκεμ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς Γενικὰς Τυπικὰς Διατάξεις §§52-63.

4. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμῶι τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

2. Σάββατον (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης († 335)· Θεαγένους († 320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Γεωργίου τοῦ Ἰβηρος († 1770), Σεραφίμ ἐν Σάρωφ († 1833).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτονται οἱ κανόνες τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν)· ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «Ἡ τὸν ἀχώρητον», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» δις· καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κα-

νόνες και τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· ἀφ' ς' ὠδῆς τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις» μετὰ τοῦ οἴκου «Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά», και τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Ἀντὶ καταβασίων ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναιῶ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', η' και θ' ὠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' «Κυρίως Θεοτόκον» και τὸ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐξαποστειλάρια και στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· «Σοὶ δόξα πρέπει» και ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κλπ. και τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα και εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» και τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον»· Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «Οἱ καλῶς διακονήσαντες» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής» (Μτθ. γ' 1-6). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

- 3. † ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων.** Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν η' (τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς και τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 και προεόρτια 4 «Προεόρτια ἄσματα...» (ζήτει τῇ 2α Ἰανουαρίου), Δόξα, «Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην» (2ας Ἰανουαρίου), Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν» και τὸ προκείμενον.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἰωάννη βαπτιστά...» (ζήτει τῇ 2α Ἰαν. εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν).

Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν», τρισάγιον κλπ. και ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*»^{*}). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Εὐαγγέλιον (η') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «*Ἀβύσσους προστάγματι*» ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' ὥδης μόνον τὸ προεόρτιον μεσῶδιον κάθισμα «*Χορὸς προφητικός*». Ἄφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...]* Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*» καὶ τὸ προεόρτιον.

Εἰς τοὺς ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4 (πρὸς «*Αἱ ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε*» κ.λπ.), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ*», β) «*Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν*», Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «*Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδης τοῦ προεορτίου κανόνος].

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

* Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἀντὶ θεοτοκίου τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου τοῦ ἤχου δὲν ψαλῆ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἢ εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας. Ἡ τάξις αὕτη σημειοῦται καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Ἡμερ. Οἰκ. Πατρ. ἔτους 1998, σ. 40, καὶ ἔτους 2008, σ. 56 καὶ 531).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Νῆφε ἐν πᾶσι*» (Β΄ Τιμ. δ΄ 5-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Ματ. α΄ 1-8).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν»*.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

4. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λα΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια΄ 17-31)· Εὐαγγέλιον προεόρτιον, Δευτ. διακαιν. (Ἰω. α΄ 18-28).

5. Τρίτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων († 305), Συγκλητικῆς ὁσίας († 350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδειπνοῦ (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλα ὄρα. Εἰς τὴν α΄ ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὄραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν (τυπικὸν βης Ἰαν., §1) ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς γ΄, τῆς ς΄ καὶ τῆς θ΄ ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυματοῦ («*κατζίου*»).

Ὁρα θ΄. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ιδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α΄ χορὸς ψάλλει εἰς ἤχον πλ. α΄ Δόξα Πατρί, ὁ β΄ Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «*Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην*» (ὁ πρῶτος στίχος «*Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην...*» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «*Καὶ*

δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθύς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

**Ὁ μέγας ἔσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων
μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Υπέκλινας κάραν*». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*»· προκείμενον δὲν λέγεται [Τ.Μ.Ε. σ. 142], ἀλλ' εὐθύς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*» μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «*Εἶπεν Ἡλίας*» μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἑβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» ὁλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ς' ἀνάγνωσμα «*Παρεγένετο Νεεμάν*», μετὰ τὸ ὁποῖον «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός*» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ ἔσπερινοῦ, «*Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων*» (Α' Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς θ' ὥρας, «*Ἐν ἔτει πεντεκαδεκάτῳ*» (Λκ. γ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετά την όπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἄγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἄγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρεῖς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισομένου σου, Κύριε*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων τὸ κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρεῖθροῖς σήμερον*»*. Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἁγιασθῆ, ἐνῶ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*» (γ') ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Τετάρτη. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» (γ'). Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκείμενον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφοτέροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστῃ ὥδῃ· ἀπὸ γ' ὥδης ἢ ὑπακοὴ «*Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

* Τὸ ὡς ἄνω κοντάκιον ἐτέθη συμφώνως τῷ Τ.Μ.Ε.. Κατὰ τὰ ἀρχαῖα ὁμος Τυπικά, εἰς τὸν μέγαν Ἄγιασμόν ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνης σήμερον*» καὶ ὄχι τὸ προεόρτιον· ἄλλωστε προηγεῖται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἄγιασμός τελεῖται πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στίβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τοῦ «*Τὴν τιμιωτέραν*», οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα οἱ εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς...*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰαν., «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παράγινεται ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου αὐτοῦ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ*. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθύς τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἁγιασμός ὡς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*», μεθ' ὃ «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*», «*Εὐλογία Κυρίου*» καὶ ἀπόλυσις ὡς χθές.

Σημειώσεις. 1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἁγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ

* Τὸ Μηναῖον, τὸ ἰσχυὸν Τυπικὸν Βιολάκη (σ. 143) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικά ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἁγιασμόν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (σ. 143, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' ὥδης «Τριάδος ἡ φανέρωσις».

2) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

7. † Πέμπτη. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (τυπικὸν Θεοφανείων §§5-7 καὶ 37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυματοῦ καὶ τὸ μέγα προκειμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ ἐν τέλει τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Τὰ καθίσματα ἐκ δευτέρου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ α' τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδης τὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Στίβει θαλάσσης». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου (Τὴν τιμιωτέραν), ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τοῦ α' μόνον κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἶτα ἡ θ' ὥδη τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Ἐπὲρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχῆ μου,... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνη».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνη», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντί τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον» (Ἰω. α' 29-34).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνη». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «Στίβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).

2. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄχρι τῆς ἀποδόσεως πρὸ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναιῶ τὴν μὲν 8ην, 10ην καὶ 12ην τοῦ μηνός λέγεται ὁ β' κανὼν τῆς ἑορτῆς· τὴν δὲ 9ην, 11ην καὶ 13ην ὁ α' κανὼν αὐτῆς.

3. Ἔως τῆς 13ης Ἰαν. ἐὰν ψαλοῦν ἀντίφωνα εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Παρασκευή. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. β' 1-13)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαβ. διακαιν. (Ἰω. γ' 22-23).

9. Σάββατον. Πολυεύκτου μάρτυρος († 295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνη»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μη-
ναίῳ. Ἀπόστολος Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ.,
«Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17)· Εὐαγγέλιον
ὁμοίως, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11).
«Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Γρηγορίου Νύσσης († 395), Δομε-
τιανοῦ Μελιτινῆς († 602)· Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου οἰκονόμου
Μεγ. Ἐκκλησίας. Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν θ' (τυπικὸν Θεοφα-
νειῶν §§8-10).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Ὁ μάρτυς
σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς
4 «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» (ζῆτει εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 6ης Ἰα-
νουαρίου), Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (ζῆτει εἰς
τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτί-
σις φωτίζεται» (λιτὴ 6ης Ἰανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν
Ἰορδάνῃ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι κα-
ταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἡχοῦ· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ
ἀπολυτικίον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»
ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν,
«Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἕν
τῆς ἑορτῆς (10 Ἰαν.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ
καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' τῶν
Θεοφανείων (ἄνευ εἰρμῶν) με στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,

δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μεθέορτον μεσῳδιον κάθισμα. Ἀφ' ε' κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στίβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος»· τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς ἑορτῆς (6ης Ἰαν.) 4 «Φῶς ἐκ φωτός» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», β) «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη...», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἐν Ἰορδάνη», καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13)· Εὐαγγέλιον Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

11. Δευτέρα. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου († 529).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἐν Ἰορδάνη»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ὁσίου, Παρασκ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἔσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ε' 17-23). Καταβα-

σίαι οί εἰρμοὶ «*Στίβει θαλάσσης*»· «*Τὴν τιμωτέραν*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπραι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. δ' ἔβδ. Μτθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

- 12. Τρίτη.** Τατιανῆς μάρτυρος († 226)· Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ' 1-10)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Ἰανουαρ. 12 (Ἰω. ι' 39-42).

- 13. Τετάρτη.** Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων († 315).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὖριον τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ' 11-δ' 6)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετ. ια' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

- 14. Πέμπτη.** Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», Δόξα, «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*»· κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἰαν. 6) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἁγιασμοῦ ἐν τῷ ἔσπερινῷ, ἀλλὰ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυματοῦ, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναίον· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἐν τῷ ὄρθρω καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ὥδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα «*Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας*» ἀφ' ε', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» καὶ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος τῆς

ἡμέρας, Πέμ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ίακ. δ' 7-ε' 9)· Εὐαγγέλιον, παραλειφθέν, Κυρ. ς' Ματθ. (Μτθ. θ' 1-8), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

15. Παρασκευή. Παύλου ὀσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 9ης Φεβρουαρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται αἱ τῆς Ὑπαπαντῆς καταβασαίαι «Χέρσον ἀβυσοστόκον»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν» (ζῆτει 2 Φεβρ.).

3. Διὰ τὰς μὴ ἑορτασίμους ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, Γεν. Τυπ. Διατάξεις §§1-30.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Παρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρο. α' 1-β' 10)· Εὐαγγέλιον, παραλειφθέν, Κυρ. ια' Ματθ. (Μτθ. ιη' 23-35).

16. Σάββατον. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἔβδ. Πρᾶξεων (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιδ' Ματθ. (Μτθ. κβ' 2-14).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ (τοῦ Ζακχαίου). Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις († 1838). Ἦχος βαρὺς, ἑωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών»· κοντάκιον «Τὸν κορυφαῖον».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου 4, Δόξα, «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναιου «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητική, Σαβ. ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ΄).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Τὸν ζηλωτὴν Ἥλιαν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἦχου «Ἐνοιξόν μου τὸ στόμα», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἁγίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὸν ζηλωτὴν Ἥλιαν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἦχου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»), καὶ τὰ διὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἦχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναιου (ἄνευ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχου «Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ὀσίου καὶ τὸ μεσῶδιον αὐτοῦ κάθισμα «Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου» μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἢ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ι΄ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τοῦ ὀσίου «Καινήν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἐλπίς τοῦ κόσμου».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρά ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 4 «*Ὅσιε πάτερ Ἀντώνιε*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ*», β) «*Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα*», Δόξα, τὸ ι´ ἐωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ ὁσίου, ζήτηι Δεκεμβρίου 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Ἐβρ. ιγ´ 17-21). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε´ Λουκᾶ [τοῦ Ζαχαρίου], «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ*» (Λκ. ιθ´ 1-10).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

18. Δευτέρα. † Ἀθανασίου († 373) καὶ Κυρίλλου († 444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν*»· ἡ ὑπακοὴ «*Ὁ ἡμετέραν μορφήν*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «*Εγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι´ 9-16). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «*Υγρὰν διδοεύσας*» τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἁγίων. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος : 18ης Ἰαν., «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν*» (Ἐβρ. ιγ´ 7-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε´ 14-19). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

19. Τρίτη. Μακαρίου όσιου του Αιγυπτίου. Μακαρίου του Άλεξανδρέως· Άρσένιου Κερκύρας, Μάρκου αρχιεπ. Έφέσου του Ευγενικού († 23 Ίουν. 1444), Μακαρίου όσ. ιεροδιακόνου (του Καλογερά) του Πατμίου.

Άπόστολος ήμέρας, Τρ. λγ' έβδ. έπιστ. (Α' Πέτ. γ' 10-22)· Ευαγγέλιον: ήμέρας, Τρ. ις' έβδ. Λουκά (Μρ. ιβ' 18-27).

20. Τετάρτη. Ευθυμίου όσιου του μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος του έξ Άρτης.

Η άκολουθία ψάλλεται ώς έστι διατεταγμένη έν τῷ Μηναίῳ· τὰ δια τήν λιτήν στιχηρά εις τὸ μεσονυκτικόν· Ευαγγέλιον ὀρθρου, Πέμπτης δ' έβδ. Μτθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καί του όσιου οί δύο. Καταβασίαι οί είρμοι «Χέρσον άβυσσοτόκον».

Είς τήν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Άπόστολος του όσιου, Κυρ. ιε' έπιστ., «Ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Ευαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' έβδ. Λουκά, «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινου» (Λκ. ς' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Πέμπτη. Μαξίμου όσιου του όμολογητου († 662), Νεοφύτου μάρτυρος († 305). Πατρόκλου και Άγνης μαρτύρων, Μαξίμου όσιου του Γραικου.

Άπόστολος ήμέρας, Πέμ. λγ' έβδ. έπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 12-ε' 5)· Ευαγγέλιον ήμέρας, Πέμ. ις' έβδ. Λουκά (Μρ. ιβ' 38-44).

22. Παρασκευή. Τιμοθέου άποστόλου († 96), Άναστασίου όσιομάρτυρος του Πέρσου († 628).

Άπόστολος του άποστόλου, 22ας Ίαν. (Β' Τιμ. α' 3-9)· Ευαγγέλιον ήμέρας, Παρ. ις' έβδ. Λουκά (Μρ. ιγ' 1-9).

23. Σάββατον. Κλήμεντος ιερομάρτυρος έπισκ. Άγκύρας († 312), Άγαθαγγέλου μάρτυρος († 312), Διονυσίου όσιου του έν Όλύμπω († 1540).

Η άκολουθία του Σαββάτου ψάλλεται με «Θεός Κύριος» (βλέπε έμπροσθεν εις τὰς γενικάς τυπικάς διατάξεις §§31-44). Άπόστολος ήμέρας, Σαβ. λγ' έβδ. έπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19)· Ευαγγέλιον ήμέρας, Σαβ. ις' έβδ. Λουκά (Λκ. ιη' 2-8).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (ΙΣ΄ ΛΟΥΚΑ). Ξένης όσίας (ε΄ αϊ.). Βαβύλα ιερομάρτυρος (γ΄ αϊ.), Φίλωνος έπισκόπου Καρπασίας του θαυματουργού, Νεοφύτου όσιού του έν Κύπρω. Ἦχος πλ. δ΄, έωθινόν ια΄.

Ἄρχεται τὸ Τριώδιον

Σημείωσις. Ἀπό σήμεραν άρχονται συμπαλλόμενοι οί έν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ του Τριωδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τισι ναοῖς πρό τῆς έναρξεως του έσπερινου τίθεται ὑπό την έν τῷ τέμπλῳ εικόνα του Χριστου επί ηῡτρεπισμένου σκίμπος το λειτουργικόν βιβλίον του Τριωδίου, ένθα μεταβαίνει ό πρωτοψάλτης (έκπροσωπών τους έν τοῖς αναλογίσις ὑπηρετοῦντας) βάλλει πρό τῆς εικόνας μετανοίας 3, άσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετά χειρας τὸ Τριώδιον και άσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 και άπερχεται μετά του Τριωδίου εἰς την οἰκειάν αὐτου θέσιν. Ἡ τάξις αὐτῆ έχει την καταβολήν της εἰς την έν ταῖς μοναῖς ὑπό του «κανονάρχου» ανάληψιν του πρό τῆς εικόνας του Χριστου τιθεμένου Τριωδίου, ὅς τις και έκανονάρχει εἰς τους χορούς τους εκκλησιαστικούς ὕμνους.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Κλῆμα όσιότητος». Κοντάκιον «Τῆς άμπέλου γέγονας».

Εἰς τὸν έσπερινόν. Ὁ προοιμακός και τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ, αναστάσιμα 7 και τὰ 2 ιδιόμελα του Τριωδίου «Μῆ προσευξώμεθα», «Φαρισαῖος κενοδοξία» εἰς 3, Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καί νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ αναστάσιμα, Δόξα, του Τριωδίου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου», Καί νῦν, «Ναός και πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, Καί νῦν, «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετά τὸν ν΄ ψαλμόν, ό τριαδικός κανὼν του ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν έστι», τρισάγιον κ.λπ. και τὰ 3 κατανυκτικά τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετά τὸν έξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» άπολυτίκιον «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καί νῦν, «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς». [Τὸ Ψαλτήριον και ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ αναστάσιμα και τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οί αναβαθμοί και τὸ προκείμενον του ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ια'), μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα Δόξα, «*Τῆς μετανοίας*», Καὶ νῦν, «*Τῆς σωτηρίας*» καὶ εἰς τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*», «*Τὰ πλήθη*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Ἄφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρῶι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», τοῦ Τριωδίου «*Ὑψηγορίαν φύγωμεν*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὁ ποιητὴς τῆς πίστεως*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, ἢ τοια – «*Ἀνάστηθι, Κύριε*», β – «*Ἐξομολογήσομαί σοι*»), Δόξα, «*Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἂν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς' ὥδὴ τοῦ Τριωδίου εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατῆλθες*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστολῶν, «*Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ*» (Β' Τιμ. γ' 10-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «*Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν*» (Λκ. ιη' 10-14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἢ τις καὶ «*προφανήσιμος*» καλεῖται, «*καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύως καταλύομεν*» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

25. Δευτέρα. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναξιανζηνοῦ) († 390).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ ἰδιόμελα στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 13 Νοεμ., «*Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ἱεράρχου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰῶνων «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις*»* (βλ. σ. 53).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Τρίτη. Ξενοφῶντος ὀσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († ς' αἰ.). Κλήμεντος ὀσίου τοῦ Ἀθηναίου († 1111).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρο. β' 9-22). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

27. Τετάρτη. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438). Μαρκιανῆς βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ ἐλλείποντα στιχηρὰ τῆς λιτῆς ζητεῖ εἰς τὴν 13ην Νοεμ., λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν). Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 13 Νοεμ., «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου «*Χαῖρε, κατάρας παλαιᾶς*» καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου «*Πλοῦτον ἐναπέθου σῆ ψυχῆ*». Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπό-

* Ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα σύντομα θεοτοκία, ψαλλόμενα συνήθως εἰς τὸ Καὶ νῦν ἐν μνήμῃς ἑορταζομένων ἁγίων, δὲν ὑπάρχουν πλήρη εἰς ὠρισμένας ἐκδόσεις Μηναιῶν, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ψαλλόντων παρατίθενται εἰς τὰς ἔμπροσθεν σελίδας τοῦ ἀνά χειρὸς τόμου μετὰ τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις.

στολος τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερέυς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμ., «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Πέμπτη. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

29. Παρασκευή. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. β' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

30. Σάββατον. † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τυπικὸν 30ῆς Ἰανουαρίου §§1-3.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Καὶ τρόπων μέτοχος*»· κοντάκιον «*Ἐξ ἑώας σήμερον ἐξανατείλας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν κεκραγαρίων «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου), εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλ., ἦχος πλ. α', Δευτέρα ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια τὰ τῶν ἁγίων ἀμφοτέρω «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἀγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναιῖον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Στιχο-
λογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» εἰς ἧχον β' εἰρμολογικόν, εἶτα ἡ θ'
ὠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λό-
γον*», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «*Ὑπεραγία
Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἀγίων μετὰ τῶν
μεγαλυναριῶν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· ὁ εἰρμός «*[Θεοτόκε ἡ
ἐλπὶς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι*».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία
μεγάλῃ καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τοὺς
τρεῖς μεγίστους*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρ-
θενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν ἀγίων, 18 Ἰαν., «*Μνημο-
νεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως,
30 Ἰαν., «*Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ἀποστολικόν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», καὶ τὰ
λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

- 31. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ).** Κύρου καὶ Ἰωάννου
τῶν ἀναργύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 311). Τῶν ἐν
Κορίνθῳ ἕξ μαρτύρων († 251), Ἡλία (Ἀρδούνη) νεομάρτυρος
τοῦ ἐν Καλαμάτῃ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†
1877). Ἡχος α', ἐωθινὸν α' (τυπικὸν Τριωδίου, Κυριακὴ τοῦ
ἄσώτου §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστήρας*»·
κοντάκιον «*Τοὺς ἱερούς καὶ θεοφθόγγους*».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο
ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «*Ὡ πό-
σων ἀγαθῶν*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς*»,
Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἐξίόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (α΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας», κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε΄ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμῳ σικᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ α΄ ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνήν» κ.λπ., Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

* Μεσώδιον κάθισμα (διωρθωμένον), ἤχος α΄, πρὸς «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἄγκυλας πατρικᾶς διανοῖξαι μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορᾶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πωχεύουσαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν, σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύξει κραναγάζω ἡμάρτηκα, σῶσόν με.

(Πρωτοπρ. Κων. Παπαγιάννη, «Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ Τριώδιον», Θεσσαλονίκη 2006, σ. 27 καὶ 28).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. ς' 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «Ἐνθρῶπος τις εἶχε δύο υἱούς» (Λκ. ιε' 11-32).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρουε ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

ἔχων ἡμέρας εἴκοσιν ὀκτώ
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. Δευτέρα. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος. († 250). Περπετούας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ († 202). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου († 1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνιαίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον».

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 18-γ' 8). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρ. (Μθ. ια' 1-11). Εἰς τὸ Ἑξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὅπου ἐορτάζεται ἐπισημότερον ὁ ἅγιος Τρύφων ἢ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου συμπάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ εἰρμῶι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 10ης Φεβρουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

2. † Τρίτη. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Εἴσοδος, προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξιόμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τῆς ἑορτῆς, ὃ ζήτηε Φεβρ. 2, «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ» (Λκ. β' 25-32).

Ὁ ν' ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) εἰς τὴν θ' ὠδὴν τὰ μεγαλυνάρια «Ἀκατάληπτον ἐστὶ» μέχρι τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν» συμπάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἶτα ὁ εἰρμὸς «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ».

Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτικίον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Εἶτα τὸ τρισάκιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος 2ας Φεβρ., «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἐβρ. ζ' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἐστίν).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»*. «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναιῶν προτάσσεται καθ' ἑκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εὐχὴ ἀπολύσεως λέγεται ἢ ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῆς ἑορτῆς παρατεθεῖσα.

3. Ἐπίσης ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ψαλοῦν ἀντίφωνα εἰς τὴν λειτουργίαν, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

3. Τετάρτη. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11)· Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων, 3ης Φεβρουαρίου. (Λκ. β' 25-38).

* Ἐπειδὴ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς εἶναι μὲν θεομητορικὴ, μετέχει ὁμως καὶ δεσποτικοῦ χαρακτήρος, εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλῆ τὸ ἰδιαίτερον αὐτῆς κοινωνικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ἀλληλούια». Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ ὁμοία ἑορτὴ (ὡς δεσποτοθεομητορικὴ) τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀνέκαθεν εἶχεν ἴδιον κοινωνικόν.

4. Πέμπτη. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου († 436-440). Ἰωάννου ὀσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ († 868), Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος. († 347).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λε' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. δ' 20-ε' 20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

5. Παρασκευή. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς». Ἀγάθης μάρτυρος († 251)· Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 570), Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774).

Εἶδησις. Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἀποδίδεται σήμερον Παρασκευὴν διὰ τὸ εἶναι αὐριον Σάββατον τῶν ψυχῶν (Τ.Μ.Ε. σ. 178-179).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ καταλιμπανομένων ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν, ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ πολυελέου καὶ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ, καὶ τοῦ συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποῖου ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 5ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λε' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Ἰω. 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ψάλλεται πάσας τὰς ἡμέρας ἡ Παρακλητικὴ, ἐκτὸς ἂν τύχη μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου.

2. Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαΐων, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου» καὶ κοντάκιον «Προσοασία», ἐκτὸς ἂν ὑπάρχη διαφορετικὴ διάταξις ἐν τῷ Τριψδίῳ.

3. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 9ης τοῦ μηνός δὲν ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηνιαίῳ ὑπάρχοντες μεθέορτοι τῆς Ὑπαπαντῆς ὕμνοι, τῆς ἑορτῆς ἥδη ἀποδοθείσης σήμερον.

Περιπτώσεις τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Φωτίου

1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου πατριάρχου Φωτίου τοῦ μεγάλου, διὰ τὸ εἶναι αὐριον Ψυχοσάββατον ἢ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ προψάλλεται σήμερον Παρασκευὴν (ΤΜΕ, 25 Ἰαν. §8· 27 Ἰαν. §7· 30 Ἰαν. §8) μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς (Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., περ. δ', §§6-8, σ. 183)· ἢ δὲ τάξις ἔχει ὡς ἐξῆς:

2. **Εἰς τὸν ἔσπερινόν** ἢ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 ἰδιόμελα «Λέγε, Συμεών» κ.λπ. (2 Φεβρ.) καὶ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ὅσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη» (2 Φεβρ.). Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνωσµατα τοῦ ἁγίου (ἐκ τῆς φυλλάδος). Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Κατακόσµησον» κ.λπ. (2 Φεβρ.) –εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ὁ τοῖς χερουβίμ» (2 Φεβρ.). Ἀπολυτίκια «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», Δόξα, τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, αὐθις τῆς ἑορτῆς· ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

3. **Εἰς τὸ μεσονυκτικόν** μετὰ τὸν ν' ψαλµὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ τοῦ ἁγίου (ἐκ τῆς φυλλάδος.), εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ἦχος β', «Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερά» (ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν 2 Φεβρ.)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

4. **Εἰς τὸν ὄρθρον** τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν· [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ ἁγίου,] τὰ καθίσµατα τοῦ ἁγίου (ἐκ τῆς φυλλάδος) καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.). Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἁγίου «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν»· «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (ζήτηι τὸ ὄρθρινόν Εὐαγγέλιον τῆς 13ης Νοεμ.)· ὁ ν' χῦµα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου», Καὶ νῦν, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «Ἐξεχύθη ἡ χάρις». Κανόνες ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου [συχολογούμενοι μόνον μέχρι τῆς η' ὥδης]. Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς), εἶτα τὸ μεσώδιον κάθισµα τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ε' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, τὸ συναξάριον αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλλάδος καὶ τὸ µηνολόγιον. Καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· ἀντὶ τῆς συχολογίας τῆς ὥδης «Τὴν τιµωτέραν» ψάλλεται ἢ θ' ὥδη τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυνοῦσιν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς [κατ' ἀκριβείαν ψάλλεται καὶ ἢ θ' τοῦ ἁγίου, ἐκτὸς ἀνπροαεγνωσθῆ μετὰ τὴν η' ὥδην]. Εἶτα ὁ εἰρµὸς «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ». Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους, ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτῇ κριµα ἔγγραπτον...», προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 καὶ τοῦ ἁγίου ἔτερα 3 [ἅπαντα ἀνά µίαν], Δόξα, τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

5. **Εἰς τὴν λειτουργίαν.** Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (2 Φεβρ.). Εἰσοδικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος... Σῶσον ἡµᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις». Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»,

τὸ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ*· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, ὃν ζητεῖ 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερέυς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ὃ ζητεῖ 13 Νοεμ., «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι». Κοινωνικὸν ὡς ἐν τῇ 2α Φεβρ. [εἰς πανηγυρίζοντας ναοὺς λέγεται καὶ τὸ «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον» ἢ «Εἰς πάσαν τὴν γῆν»]· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· εὐχή ἀπολύσεως ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

6. Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου –προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρική συνοδική λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῇ ἀποφάσει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926.

7. Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (30 Ἰαν., σημείωσις μετὰ τὴν §8, σ. 168) εἶναι δυνατὸν συνοδικῇ ἀποφάσει ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου νὰ μετατεθῇ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω 7 τοῦ μηνός. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τυπικὴ διάταξις ἀκολουθητέα ἢ τοῦ Τ.Μ.Ε., 25 Ἰαν. §§5-7, καὶ 10 Φεβρ. §§3-5.

6. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου († 891).

(Τυπικὸν Τριωδίου, Σάββατον πρὸ τῆς ἀπόκρεω, §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ α' ἡχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζητεῖ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου.)

Σημείωσις. Τὰ περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Φωτίου ζητεῖ εἰς τὴν 5ην τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» [Δόξα, τοῦ ἱεράρχου]· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν»· εὐχή (μικρᾶς) ἀπολύσεως, ὡς εἰς τὸν ἔσπερινὸν τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» –εἰς στίχους 6–, ἑσπέρια μαρτυρικά τοῦ α' ἡχου 3 (τὰ ἐξῆς «Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν», «Ὡ τῆς καλῆς ὑμῶν», «Πανεύφημοι μάρτυρες»), καὶ προσόμοια τῶν

* Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. 25 Νοεμβ. §16· 25 Δεκ. §39· 23 Ἀπρ. §15 καὶ §21· 2 Μαΐου §3· 21 Μαΐου §16.

κεκοιμημένων 3 (Τριώδιον «*Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» κ.λπ.), Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

ANEY EISOΔΟΥ «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ «*Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*», τὸ δὲ γ' «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*»· εἶτα εὐθὺς τὸ «*Καταξίωσον*» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ α' ἤχου*, ἤτοι: α) ἄνευ στίχου «*Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ*», β) μὲ στίχον «*Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ*», «*Οὔτοι οἱ στρατιῶται τοῦ βασιλέως*», γ) μὲ στίχον «*Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος*», «*Ἵμας πανεύφημοι μάρτυρες*», δ) μὲ στίχον «*Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν*», «*Ἀγαλλιᾶσθε, μάρτυρες, ἐν Κυρίῳ*» (ζήτει ταῦτα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου τῷ Σαββάτῳ πρωὶ εἰς τοὺς αἶνους, ἤχος α'), Δόξα, «*Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις*», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «*Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου «*Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις*» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προὔμνια καὶ στίχους:

* Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλεται κανονικῶς τὸ ὑπολειφθὲν μαρτυρικὸν τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ τυχόντος ἤχου (α'), ὡς ἐξῆς·

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων καὶ τῆς θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἄνθρωποι οἰκτιρῶν.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μιᾶ ὀσπῆ, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστῆ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὥραιότητος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαισον ὡς φιλόνητος.

Στίχος. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐργῷ σωτήρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας· τότε μοῦλοι ἐσαλεύθησαν, πύλαι δὲ ἄδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο· ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαί σου τὸ πλαστούργημα, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαισον ὡς φιλόνητος.

τὸ 1ον τροπᾶριον ἐκάστης ᾠδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπᾶριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται»·

τὸ 3ον τροπᾶριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι»·

τὸ 4ον τροπᾶριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ αἰεί»·

μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελευτίον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων διακαίων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' .

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», ὁ χορὸς «*Κύριε, ἐλέησον*» ἄπαξ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περᾶτων ἕως περᾶτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί...»

Ὁ χορὸς «*Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν*» ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς «*Σοφία*»· «Ὁ ὢν εὐλογητός» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ «*Ἀλληλοῦα, ἀλληλοῦα, ἀλληλοῦα*» τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*», «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*». Εἶτα τὸ ἀπολυτικίον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἔσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ α' ἡχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριψόδιου) «Ὡς καλοὶ στρατιῶται», κ.λπ. –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ

α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*». Εὐ-
θύς (καταλιμπανομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώ-
μου) τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται
εἰς τὰ βημόθυρα, ἴσταται πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ δεσπότη Χρι-
στοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ προτεθέντα κόλλυβα,
καὶ ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη
εἰς τὸν ἔσπερινόν. Κατόπιν οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ
κάθισμα «*Ἀνάπαισον, σωτῆρ ἡμῶν*», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον
αὐτοῦ «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὁ ἐκ
παρθένου ἀνατείλας*».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν
μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «*Μακάριοι
οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*», β) «*Καὶ τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν*», γ) «*Αἶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται*». Ἀπὸ γ' ὠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἢ αἴτη-
σις, καὶ τὸ μεσφῆδιον κάθισμα «*Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας*» μετὰ τοῦ
θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ' ε' ὠδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἢ
αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συνα-
ξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦ-
μεν*» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὠδῆς «*Τὸν ἐν ὄρει ἀγίω*»· «*Τὴν
τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς «*Τὸν προδηλωθέντα*» καὶ τὸ
«*Ἄξιον ἐστίν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*», τὸ ἕτερον
καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ προσόμοια «*Δεῦτε πρὸ τέλους
πάντες*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δο-
ξολογία χῦμα. Εἶτα «*Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν*» καὶ τὰ λοιπὰ
τοῦ ὄρθρου τῶν καθημερινῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα
τοῦ Θεοφάνους (τοῦ α' ἤχου) «*Σοῦ, σωτῆρ, δεόμεθα*» κ.λπ., εἰς
τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον
τοῦ Ψυχοσαββάτου «*Ἄλγος τῷ Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον,
«*Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*»· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον
κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ς' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου· ἂν ὁμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουαίριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ· μετὰ τὴν εὐχὴν «Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων», τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα οἱ χοροὶ τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» (γ'), ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

- 7. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.** «Μνεῖα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμιψάκου († 4ος αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος († 946). Ἦχος β', ἑωθινὸν β' (τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Εἰς τὴν θ'. «Ὁ βάθει σοφίας» κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «*Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Ὅταν τίθωνται θρόνοι*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Οἶμοι, μέλαινα ψυχή*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «*Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὑπὸ τὴν σῆν, δέσποινα*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (β')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παρλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «*Τὸν πάντων ποιητὴν*»)· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Βοηθὸς καὶ σκεπαστής*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἶρμος «*Ἀσπόρου συλλήψεως*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ β' ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «*Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην*» κ.λπ., Δόξα, «*Προκαθάρωμεν ἑαυτούς*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθης, ὁ Θεός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρρω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α΄ Κορ. η΄ 8-θ΄ 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε΄ 31-46).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοξία οὔσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὧν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

2. Συμφώνως μὲ ἀρχαίας ἱστορικὰς καὶ λειτουργικὰς μαρτυρίας (καὶ δὴ κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα τοῦ ἀγίου Φωτίου τοῦ μεγάλου) ἡ παροῦσα ἑβδομάς ἦτο κάποτε αὐστηρῶς νηστήσιμος ὡς πρώτη τῆς τεσσαρακοστῆς νηστείας.

3. Αἱ ἀκολουθία τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ Τριωδίου §13.

8. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου († 620 π.Χ.).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικίον «Ὅτε κατήλθες»· κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθης, ὁ Θεός»· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὥρας, ἡ εὐχὴ τῆς (μικρᾶς) ἀπολύσεως «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ 6 ἑσπέρια τοῦ Μηναίου (Φεβρ. 8) «Χαίροις ὁ στρατιώτης» κ.λπ., Δόξα, τοῦ μάρτυρος «Σήμερον ἀντέλειν», Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι θεοτοκίον προσόμοιον, ἦχος πλ. α΄, πρὸς «Χαίροις ἀσκητικῶν» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς)·

Λάμπρον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα μητροπάρθενε, βυθοῦ ἀπογνώσεως διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτρῶν ἀσφαλοῦς βιοτεύσεως, ἐπιστήριξον τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα, δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πολεμοῦντας δαίμονας, παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπίς τῶν περάτων, ἡ τῷ κόσμῳ δωρομένη, τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον «Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε» καὶ τὸ «Καταξίωσον».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «*Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν*» δίς, τὸ ὁμόηχον α΄ μαρτυρικὸν «*Μάρτυρες Κυρίου*» ἅπαξ, εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, τοῦ μάρτυρος «*Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε*» (βλ. σ. 54).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τοῦ μάρτυρος «*Στρατολογία ἀληθεῖ*», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «*Τῇ ἀνατραφείῃ*» (βλ. εἰς Ὁρολόγιον). Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικίον «*Στρατολογία ἀληθεῖ*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τῇ ἀνατραφείῃ*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, [μετὰ τὴν α΄ στιχολ.] τὰ κατανυκτικὰ τῆς Δευτέρας τοῦ β΄ ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), ἀλλὰ πρὸ τοῦ θεοτοκίου εἰς τὸ Δόξα λέγομεν τὸ μαρτυρικὸν «*Σὲ τὸν περιβάλλοντα*»· εἶτα [μετὰ τὴν β΄ στιχολ.] τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου (δίς) μετὰ τοῦ θεοτοκίου (Δευτέρας τυρινῆς).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ α΄ τῆς Παρακλητικῆς, οἱ δύο τοῦ Μηναίου καὶ ὁ β΄ τριώδιος κανὼν τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς ὑπάρχουν τριώδια καταλιμπάνομεν τὴν ᾠδὴν τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῶν δύο ᾠδῶν τοῦ Μηναίου ἐπισυνάπτοντες μόνον τὸ β΄ τριώδιον (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς α΄, η΄ καὶ θ΄)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Ἐπειδὴ δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἐν τέλει τῆς γ΄ ᾠδῆς ψάλλεται ὁ β΄ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «*Οὐκ ἔστιν ἅγιος*», αἴτησις καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἐν τέλει τῆς ς΄ ᾠδῆς ψάλλεται ὁ β΄ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «*Τὴν δέησιν ἐκχεῶ*», αἴτησις, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον· εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*», ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου «*Ὑμνον σοι προσφέρομεν*», «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου «*Σὲ τὴν ὀραθεῖσαν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ (τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἄνευ τοῦ θεοτοκίου καὶ) τὸ τοῦ Μηναίου «*Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε*» μετὰ τοῦ κάτωθι ὁμοίου θεοτοκίου

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἐρμηνεύσαι, ἢ ἐννοῆσαι παρθένε· τίκεις γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς ποιητὴν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, οὗ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ψάλλονται τὰ προσόμοια καὶ τὸ δοξαστικὸν τοῦ μάρτυρος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Δέσποινα, πρόσδεξαι» (βλ. σ. 54). Εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει», ἢ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὡς συνήθως ἐν ταῖς ἀπλαῖς καθημεριναῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Στρατολογία ἀληθεῖ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον αὐτοῦ θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «Ὅτι πάντων ὑπάρχεις» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Δευτ. τυροφάγου (Γ' Ἰω. 1-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39). Κοινωνικὸν «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους» ἢ «Εἰς μνημόσυνον».

9. Τρίτη τῆς τυρινῆς. Νικηφόρου μάρτυρος († 257), Μαρκέλλου ἐπισκ. Σικελίας, Φιλαργίου ἐπισκ. Κύπρου, Παγκρατίου ἐπισκ. Ταυρομενίου († δ' αἰ.).

Εἰδήσις. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς ἐγένετο ἤδη εἰς τὰς 5 τοῦ μηνός· ὅθεν σήμερον τηρεῖται ἡ συνήθης διάταξις τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἐσπέρια τῆς Παρακλητικῆς δεσποτικά 2, τοῦ προδρόμου προσόμοιον ἐν καὶ τοῦ Μηναίου ἕτερα 3, Δόξα, τοῦ μάρτυρος «Ἐδειξας πᾶσιν ἐφανῶς», Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Τετραυματισμένος με»· εἰς τὸν στίχον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀπολυτίκιον «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «Τῇ θεοτόκῳ ἐκτενῶς» (βλ. εἰς Ὁρολόγιον).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀπολυτίκιον «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοδοκίον «Τῇ θεοτόκῳ ἐκπενῶς». Καθίσματα τῆς ἡμέρας ὡς ἐσημειώθησαν χθές. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς ἡ' καὶ θ')· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Εἰς τὴν β' ᾠδὴν λέγομεν μόνον τὰ δύο τριώδια προτάσσοντες αὐτῶν τὸν εἰρμὸν τοῦ α'· «Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ῥήματά μου» (ὁ δὲ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου παραλείπεται). Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἐξαποστειλάριον (τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἄνευ τοῦ θεοδοκίου καὶ) τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοδοκίου. Αἶνοι δὲν ψάλλονται· ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου ἀπολυτίκιον «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοδοκίον «Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε» (βλέπε εἰς τὰ θεοδοκία ἀπολυτικά, ἦχος δ', Τρίτη πρωί).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον [«Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε» καὶ] «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Ἀπόστολος: Τρίτης τυρινῆς (Ἰούδα 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

- 10. Τετάρτη τῆς τυρινῆς.** † Χαραλάμπους ἱερομ. τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὀσίου τοῦ ταχυδροῦμου (δ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὔσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς καὶ Τριωδίου, ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ· ἐπι-

σφραγιστικὸν τοῦ ἀπολυτικίου τὸ ὁμόηχον α΄ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, ζήτηε Τρίτη ιβ΄ ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα΄ 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν θ. λειτουργίαν «Προστασία»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ.– τοῦ ἀγίου, ζήτηε 26 Ὁκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ΄ ἔβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε΄ 17-ις΄ 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἵδησις. Κατ' ἔθος τῆς ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας, ἐπικρατήσαν εἰς ἅπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρουσίας τυρινῆς ἑβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία (Χρυσοστόμου) οὔτε τοιαύτη προηγιασμένων θεῶν δώρων τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου (ὅπως ἐφέτος), ὅποτε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἀγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

11. Πέμπτη τῆς τυρινῆς. Βλασίου ἱερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον τὰ τοῦ ἱερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Δευτέρας καὶ Τρίτης. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ προφητεία μετὰ τοῦ ἐν τέλει αὐτῆς προκειμένου. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὰ καθίσματα τῶν στιχολογιῶν, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς (μὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ α΄) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν), ἀλλ' εἰς τὰς ᾠδὰς δ΄, η΄ καὶ θ΄ λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ τοὺς κανόνας τῶν δύο τριωδίων. Ἄφ' ὧς ᾠδῆς κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον, ἀπὸ θ΄ τὸ ἑξαποστειλᾶριον (τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἄνευ τοῦ θεοτοκίου καὶ τὸ) τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Τρίτης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς τυρινῆς (Ἰουδα 11-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς τυρινῆς (Λκ. κγ΄ 1-31, 33, 44-45).

12. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς. Μελετίου Ἀντιοχείας († 381). Ἄντωνίου (Β΄) Κων/πόλεως († 901), Χριστοῦ νεομάρτ. κηπουροῦ († 1748).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἐσπέρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς σταυρώσιμα δύο καὶ τῆς Θεοτόκου ἓν, καὶ ἐκ τοῦ μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον σταυροθεοτοκίον. Ἄνευ εἰσόδου «**Φῶς ἱλαρόν**» καὶ ψάλλεται, ἀντὶ τοῦ συνήθους προκειμένου, εἰς ἦχον πλ. β΄ τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β΄ «**Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστίν**», τὸ δὲ γ΄ «**[Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ] Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων**». Εὐθύς τὸ «**Καταξίωσον**» κ.λπ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «**Νῦν ἀπολύεις**», τρισάγιον κ.λπ. καὶ οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «**Θεοτόκε παρθένε**», «**Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ**», κ.τ.λ.. Εἶτα «**Κύριε, ἐλέησον**» (μ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, «**Τὴν τιμιωτέραν**», «**Ἐν ὀνόματι Κυρίου**», ὁ ἱερεὺς «**Ὁ ὦν εὐλογητός**», «**Ἐπουράνιε βασιλεῦ**», αἱ 3 μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραίμ καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «**Θεὸς Κύριος**», εἰς ἦχον β΄ τὸ «**Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια**» τετράκις εἰς τοὺς στίχους αὐτοῦ «**Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει**» κ.λπ., καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ β΄ ἦχου «**Τὰς ἄνω δυνάμεις**», μετὰ ἀτάληξιν εἰς τὸ μὲν πρῶτον «**δυναμίει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς**», εἰς τὸ δεύτερον «**πρεσβείαις τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς**», εἰς δὲ τὸ τρίτον «**διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς**». Καθίσματα [μετὰ τὴν α΄ στιχολ. τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ τῆς Παρακλητικῆς δύο σταυρώσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· εἶτα [μετὰ τὴν β΄ στιχολ.] τὰ τοῦ Τριωδίου (Παρασκευῆς τυρινῆς). Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· λέγομεν τὸν α΄ κανόνα τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν), τὸν τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) καὶ τὸν τοῦ Τριωδίου (ἄνευ εἰρμῶν), ἀλλὰ εἰς τὰς ὥδὰς ε΄ καὶ η΄ (καταλιμπάνονται ἢ Παρακλητικὴ καὶ τὸ Μηναιὸν καὶ) λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Τριωδίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μαζὶ μετὰ τοὺς δύο

συναπτομένους τριωδίους κανόνας. Ἐν τέλει τῆς γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμός «*Οὐράνιας ἀψίδος*» (ὅλοι οἱ εἰρμοὶ σήμερον ψάλλονται ἀπὸ τὸ Τριώδιον), αἴτησις καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου· ἐν τέλει τῆς ς' ᾠδῆς ὁ εἰρμός «*Γλάσθητί μοι, σωτήρ*», αἴτησις, ἀντὶ κοντακίου τὸ μαρτυρικόν τοῦ ἤχου «*Ἐπὶ τὴν πέτραν*» (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἤχος β', Παρασκευὴ πρωὶ) καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τῶν κανόνων (καταλιμπάνονται ἢ Παρακλητικῆ), ἐπειδὴ ὑπάρχει εἰς μόνον τριώδιος κανών, προηγεῖται ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (μετὰ τοῦ εἰρμοῦ αὐτῆς), εἶτα ἢ θ' τοῦ Τριωδίου ἄνευ τοῦ εἰρμοῦ καὶ ἢ θ' τοῦ τριωδίου κανόνος. Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*», ὁ ἐν τέλει τῆς η' ᾠδῆς εἰρμός «*Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί· «Τὴν τιμωτέραν»* (εἰς ἤχον πλ. δ'), ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς θ' ᾠδῆς εἰρμός «*Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Μετὰ τὴν αἴτησιν, ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου, τὸ φωταγωγικόν τοῦ β' ἤχου ἐκ τοῦ Τριωδίου «*Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον*» (τρὶς) μὲ κατάληξιν εἰς μὲν τὸ α' «*Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με*», εἰς τὸ β' «*Πρεσβείαις τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) καὶ σῶσόν με*», εἰς δὲ τὸ γ' «*Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με*». [Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰώνων.] Εἶτα «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰώνων, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστώτες*». Εἶτα «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ') καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ εὐθύς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» (γ') καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὄραι α', γ' καὶ ς', ἀκριβῶς ὡς ἔχουν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, ἀλλὰ τὰ τροπάρια αὐτῶν λέγονται χῦμα. Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῆς ς' ὥρας «*Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν*», τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, ἢ προφητεία καὶ τὸ ἕτερον προκείμενον, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· εἶτα «*Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν*», ἢ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ς' ὥρας, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν «*Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*» ἢ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις, μὴ ἐπιτελουμένης θ. λειτουργίας.

- 13. Σάββατον τῆς τυρινῆς.** † «*Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἁγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν*». Μαρτινιανοῦ ὀσίου (ε' αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607).

Εἰς τὴν θ´, ἀναγινωσκομένην λιτὴν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντάκιου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου). Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων τὸ α´ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Παρήλθεν ἡ σκιά*»· ἄνευ εἰσόδου, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκειμένον, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.λπ.. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριωδίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*Ἄσμα ἀναπέμψωμεν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Τὸν προδηλωθέντα*»· οἱ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...*»· δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος ὁσιακός, Σαβ. κζ´ ἐβδ. ἐπιστ., «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε´ 22-ς´ 2)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «*Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην*» (Μτθ. ζ´ 1-13). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσσονται δίκαιοι*».

- 14. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.** «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Αὐξεντίου ὁσίου († 470). Ἀβραάμ (ε´ αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ´ αἰ.) τῶν ὁσίων. Ἦχος γ´, ἑωθινὸν γ´ (τυπικὸν Τριωδίου, Κυριακὴ Τυρινῆς §§14-16).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*»· κοντάκιον «*Ὡς εὐσεβείας κήρυκας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Ἐκάθισεν Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἐξεβλήθη Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

Ἀπολυτικίον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «*Ἥλιος ἀπτῖνας*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μυστικῶς ἀνυ-*

μνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, α' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεστοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §20).]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ἑ' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεξεύσας»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερευται» καὶ τοῦ Τριωδίου «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε» καὶ «Ἀποικισθέντες, Κύριε», ὃ ἐστὶ καὶ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3, «Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ» κ.λπ. –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ἐφθασε καιρός», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον Τριωδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. τῆς τυρινῆς, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία» (Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4)· Εὐαγγέλιον:

ὁμοίως, «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. ζ' 14-21).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια»· κοντάκιον Τριωδίου «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὰ 4 κατασκευαστικὰ τοῦ γ' ἤχου (ζῆτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ἐσπερινὸν ὕμνον» κ.λπ., εἶπα προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῆς τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρουαρίου 15) ἕτερα 3 «Ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον*

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν παισιμάτων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως ἧς ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἱ δήμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσιν.

Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ (ἢ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν.

Ἡ ἐκτενὴς «Εἰπόμεν πάντες», «Καταξίωσον» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν ΣΤΙΧΟΝ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δις καὶ τὸ μαρτυρικόν «Ὁ ἐνδοξαζόμενος» ἄπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις».

«Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν»· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμι-

* Παραθέτομεν ὀλόκληρον τὸ θεοτοκίον, καθόσον εἰς τινὰς ἐκδόσεις Μηναιῶν καταχωρίζεται ἑλλιπὲς καὶ παρὰ ῥουθμον.

ωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»· ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητὸς», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραϊμ «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ἧ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας), ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθὴ», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριωδίου §17).

Εἶδησις. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικούς ἐσπερινούς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἤχων ἐκάστης ἑβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριωδίου.

- 15. † Καθαρὰ Δευτέρα.** Ὀνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε' αἰ.), Μαῖωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βασιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

Ἀρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῆ Δευτέρᾳ πρωί (παραλειπομένου τοῦ μεσονυκτικοῦ «διὰ τὴν τῆς ἐσπέρας παράκλησιν»). **Εἰς τὸν ὄρθρον.** Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός». «Βασιλεῦ οὐράνιε». Τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἐστί», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ», καὶ ὁ ἱερεὺς εὐθὺς* «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἐξάψαλμον. Τὰ εἰρηνικά καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἤχον τῆς ἑβδομάδος (γ' ἤχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις εἰς τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, μεθ' ὃ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τριαδικούς ὕμνους** τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτῆ.

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ὡς σῆνηθες· [ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ καλούμενοι βασιλικοὶ ψαλμοὶ (19 καὶ 20) ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

** Ἰστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὕμνων γίνεται ὡς ἐξῆς. Τοῦ ἰου τροπαρίου μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: *προστασίας*

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (Δευτέρας τοῦ γ΄ ἤχου). Εἰς τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας α΄ ἐβδομάδος «*Τῆς ἠσθεΐας τῆ θεΐα ἀπαρχῆ*», κ.λπ.).

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ΄) καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ἐλέει καὶ οἰκτιρομοῖς*».

ΚΑΝΟΝΕΣ. Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικαὶ ᾠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἶτα ψάλλονται ἢ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προϋμνίου ἢ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· εἰς ὅσας ᾠδὰς ὑπάρχουν τριῶδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ᾠδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἂν μετὰ τὸ Μηναιὸν ἀνεγνώσθησαν τριῶδια, τότε ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τριωδίου), αἴτησις, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν*» καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς ς΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριωδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*». Εἶτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η΄ ᾠδῇ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον*».)

τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς». Τρίτη: «*πρεσβείαις τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*». Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ: «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*». Πέμπτη: «*πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς*».)

Τοῦ 2ου τροπαρίου μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «*πρεσβείαις τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς*» ἢ «*πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου...*» ἢ «*πρεσβείαις τῶν μαρτύρων...*» ἢ «*πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*» κ.λπ.). Ἄν ὁμως ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἐορτῆς, ἢ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α΄, πλην τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὔσης καὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μετὰ τὸ «*πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὕμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀεῖποτε μετὰ τὸ «*διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς*».

Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η´ ᾠδῆς τοῦ β´ τριωδίου, «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» καὶ στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*»: εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ´ ᾠδῆς τοῦ β´ τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἴτησις, καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ ἑξαποστειλαρίου. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν] στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εὐθύς «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς «*Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν*» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑἸΝΩΝ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον «*Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία*», κ.τ.λ.).

«*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*»: ὁ ἱερεὺς «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», τὸ «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραίμ «*Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου*» καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτονται

Αἱ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθύς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ´ ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «*Βλέπων ὁ ληστής*» κ.λπ., τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*», ὁ ἱερεὺς «*Δι' εὐχῶν*», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «*Κύριε καὶ δέσποτα*» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἤχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφουμίου εἰς ἕκαστον στίχον τὸ «*Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε*,

* Ἰστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς τριαδικοὺς ἕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ καταλείπονται οὐχὶ μὲ τὸ «*σῶσον ἡμᾶς*», ἀλλὰ μὲ τὸ «*καὶ σῶσόν με*» (π.χ. «*πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με*», τὸ δὲ γ' πάντοτε μὲ τὸ «*πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με*»).

ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ Ὁρολογίῳ τάξιν. Εἶτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν», τὸ «Ἄνευ, ἄφευ», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἱερεὺς «Ὅτι σοῦ ἐστί», καὶ τὰ κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν εἴδη τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρῶσιμον «Μετὰ τῶν ἁγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, μεθ' ἧς ἄρχεται

Ὁ ἐσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετάνοιαι εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμακός [μετὰ τὰ εἰρηνικά λέγε, εἰ βούλει, τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 (σήμερον «Πᾶσαν ἁμαρτίαν» κ.λπ.) καὶ 3 τοῦ ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου (σήμερον τῆς 16ης Φεβρουαρίου «Ἀποστόλων ἰσάριθμοι» κ.λπ.), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἐκάστῃ Παρασκευῇ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου).

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἰλαρόν», ὁ ἱερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν» κ.λπ., ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν ΣΤΙΧΟΝ ἅπαντα τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἤχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. (τὸ τελευταῖον κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. λέγεται χῦμα), τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρί-

ου» τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*» καὶ ρμδ' (144) «*Υψώσω σε, ὁ Θεός μου*» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὁποίᾳ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν· μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρωμῶν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς μὲ στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας «*Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*» Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» ψάλλεται τὸ τροπάριον «*Πάντων προστατεύεις*» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἱκετευτικούς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «*Παναγία δέσποινα Θεοτόκε*» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «*Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν*» καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὗ τις ἐψάλλῃ ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε ΤΜΕ, 10 Φεβρ., §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ κείμενα τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Ἔτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν*», λέγονται τὴν ἐσπέραν ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «*Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου*» κ.λπ.

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριωδίῳ, ψάλλονται μόνον τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκειται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

16. Τρίτη. Παμφίλου μάρτυρος († 307). Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Τὸ μεσονυχτικόν (ὃ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινός τῆς ἐπομένης ἄνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριωδίου §§18 καὶ 19· ἰστέον

ὅτι τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναιίου διὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς 17ης Φεβρουαρίου καταλιμπάνονται).

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τιμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἐκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἑβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρων καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἑβδομάδα.

2. Ὁ ἑσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγησάμενων ἐκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ προηγησάμενης, ἐκτὸς εἰ τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (τυπικὸν Τριωδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαία Τυπικά εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεισι προηγησάμενης καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῆ, πλὴν βεβαίως Σαββάτου, Κυριακῆς, τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

3. Αἱ μνήμαι ἑορταζομένων ἁγίων, αἱ ὁποῖα συμπίπτουν ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, εἶναι ὀρθότερον νὰ μετατίθενται ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, συμφώνως μὲ τοὺς μθ' καὶ νὰ κανόνας τῆς ἐν Λαοδικεῖᾳ συνόδου (ἔτους 360). Ἐξαιροῦνται αἱ μνήμαι τοῦ ἁγ. Χαράλαμπος (10 Φεβρ.), τοῦ Προδρομοῦ (24 Φεβρ.) καὶ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα (9 Μαρτίου).

4. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἑσπερινοῦ (τελουμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναιῷ.

17. Τετάρτη. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Τήρωνος († 307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου (Α' αἰών), Αὐξιβίου ὁσίου, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Θεοστηρίκου ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ Βυζαντιοῦ († 1795) τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ.

Τῆ Τετάρτῃ πρωί. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προοδηλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ὁ ἱερεὺς «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρεῖς καὶ ὁ προοιμακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ἡ΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»).

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Νηστεύοντες, ἀδελφοί*» δίς, τὸ μαρτυρικὸν «*Εἴ τις ἀρετῆ*» ἅπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «*Φεργοβόλους ὑμᾶς*» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 18) ἔτερα 3 «*Ἐμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον προσόμοιον «*Πηγὴν σε γινώσκομεν*».

ΕἰΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἰλαρόν*» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης «*Προκείμενον*» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «*Κέλευσον*»· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «*Σοφία, ὀρθοί*», στραφεῖς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «*Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*»· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β΄ ἀνάγνωσμα (Παροιμιῶν).

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τὸ «*Κατευθυνθήτω*», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς τετράκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἐκάστην πλευρὰν τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ λέγοντος ἐμμελῶς τοὺς οἰκείους στίχους· εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸν λαὸν λέγει ἀλλιν τὸ τελευταῖον μέχρι τοῦ «*ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου*», τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ χορός. (Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἐβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.) Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ «*Εἶπωμεν πάντες*».

Καθεξῆς τὰ τῶν κατηγουμένων κ.λπ., καὶ ἐκφωνήσῃς «*Κατὰ τὴν δωρεάν*»· ἀντὶ τοῦ χειρουβικοῦ τὸ «*Νῦν αἱ δυνάμεις*» ἄχρι τοῦ «*ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης*», ἐνθα γίνεται σιωπηρῶς παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εἴσοδος τῶν προηγιασμένων θείων δώρων· εἶτα συνεχίζεται τὸ τροπάριον ἀπὸ τοῦ «*Ἴδου θυσία μουσική*».

Εἶτα «*Πληρώσωμεν*» κ.λπ., «*Καὶ καταξιώσον*», «*Πάτερ ἡμῶν*», «*Πρόσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἄγια*», «*Εἷς ἅγιος*».

Κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος».

Εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται εἰρημολογικῶς εἰς ἦχον β΄ τὸ ἐξῆς· «Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου· ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια». Μετὰ τὸ «Πάντοτε νῦν καὶ αἰεί», ὁ χορὸς τὸ «Πληρωθήτω».

Ὅπισθὰ μβωνος εὐχὴ «Δέσποτα παντοκράτορ»· «Εἴη τὸ ὄνομα» γ΄, «Εὐλογία Κυρίου», καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ἧ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας), ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» διανέμεται τὸ ἀντίδωρον, ἐνῶ ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' (33) «Εὐλόγησω τὸν Κύριον» καὶ ριδ' (144) «Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου», καὶ εἴτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἶδησις. Τελουμένης τῆς ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἁγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ἡ πρώτη εἴσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριωθίου ψάλλονται τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἁγίου τῆς ἐπαίριον.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ΄ τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἐν τῷ Τριωθίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «Ἔχετε πίστιν Θεοῦ» (Ματθ. ια΄ 23-26, Μτθ. ζ΄ 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Πάντων προστατεύεις».

18. Πέμπτη. Λέοντος πάπα Ῥώμης († 461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ΄ αἰ.).

Τῆ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπομένης (19 Μαρτίου) ἄνευ προηγιασμένης.

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δ΄ τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ΄ 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

19. Παρασκευή. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α΄ αἰών). Φιλοθέης ὀσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589).

Τῆ Παρασκευῆ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμακός και τὸ η' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (ἤχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Δεῦτε πιστοί» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ γ' ἤχου «Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου» κ.λπ. (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) και τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Δεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ὁργάνω χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευὴ ἑσπέρας, ἤχος γ'). Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε και ἴδετε», «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς συμπάλλεται και ἡ ἐκ τῆς ἰδιαίτερας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν ἔσπερινὸν τῆς προηγιασμένης παραλείπονται τὰ μαρτυρικά τοῦ ἤχου και ἀντ' αὐτῶν ψάλλονται προσόμοια τῆς ἁγίας.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Οἱ α' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν ἀποδείπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἔστι» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἑκάστην ὠδὴν· εἶτα τὸ «Τῆ ὑπερμάχῳ», και ἀναγινώσκειται ἡ α' στάσις τῶν οἰκῶν (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (Α-Ζ)· εἶτα «Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ», τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. και τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος·

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολὺαθλε· και στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος·»

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», και τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος (Ἰω. ιε' 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυσις, τὸ «Εὐξόμεθα», τὸ κάθισμα «Τὴν ὠραιότητα» και εἶτα «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριωδίου §26).

Σημείωσις. Ἡ τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται και κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β', γ' και δ' ἑβδομάδος, ἄνευ ὁμως Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἐξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχη ἐορταζόμενος ἅγιος·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φντουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσί-

αις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

- 20. † Σάββατον α΄ τῶν νηστειῶν.** «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος)». Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰῶν ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ΄ καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [μετὰ τὴν α΄ στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ γ΄ ἤχου (τὸ νεκρώσιμον δὲν λέγεται) «Ὅσοι φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», (ζήτει ἅπαντα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), εἶτα [μετὰ τὸν Ἄμωμον] τὰ τοῦ ἁγίου (Τριωδίου, Σάββατον α΄ ἑβδομ.) «Ζέων πίστεως», Δόξα, «Θεῖον δῶρον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ΄ ὦδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀφ' ἑ΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Ἄπας γηγενῆς».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (26 Ὁκτ.), «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν» (Ματθ. β΄ 23-γ΄ 5).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτιῶν κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «Ὅ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Ἱερατικόν). Εἶτα «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἰστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἣ τις ὑπονοεῖται ἐν τῷ ἰσχύοντι Τυπικῷ, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἑορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ οὗ ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ σχετικὴ ἱερὰ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ προσάγονται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελεῖται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχοσάββατον, θεωροῦμεν ὀρθὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἑορτία κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθύς νὰ βάλῃ «Εὐλογητός» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἵνα μὴ συμπάλλωνται τὰ χαρμόσυνα τοῖς πενθίμοις».

- 21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).** «Ἀνάμνησις τῆς ἀνασηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843). Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας († 360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων († 633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ σχολαστικῶν († 577). Ἦχος δ΄, ἑωθινὸν δ΄ (τυπ. Τριωδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»· κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν, «Ὅ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας». Ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς

ἀναστάσεως», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Χαίρετε, προφηῆται τίμοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἴδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α' σιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Λίθος ἀχειρότητος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἅγιος Κύριος», τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», τὸ τῆς ἑορτῆς «Σκιρτήσατε, κροτήσατε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη»· δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἁσματικὸν τῆς δοξολογίας «Ἅγιος ὁ Θεός» κ.λπ. (ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θείας λειτουργίας), τε-

λείται ἡ λιτάνευσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἱ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξεληθόντες τοῦ ἱ. ναοῦ, ὅ τε ἱ. κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα*, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν ναὸν, τῶν κωδῶνων αὐτοῦ χαρμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἐκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δέησεις.

α΄) Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β΄) Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ΄) καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις*».

γ΄) Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ΄) Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «*Ἐπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*» κ.λ., «*Ἐπάκουσον ἡμῶν*» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἦ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπό-

* Ἡ παρούσα διάταξις εὔρηται καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἐπίσημοι Δοξολογία» σ. 16-20.

την ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέ-
σιν προσκύνῃσιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων,
αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη
ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσε-
βείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ
τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ
λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων,
ἀγνωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων,
ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἐπιχορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ
ἀγωνισμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρα-
τύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν
πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξι-
ωθεῖμεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου
καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρε-
σβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀει-
παρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν
ἀγίων.

Ἐπιχορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν
ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς Θεὸς μέγας», καὶ εἶτα τὸ
«Σήμερον σωτηρία».

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων

Σχηματίζεται ἱερὰ πομπὴ ὡς ἐξῆς· προπορεύονται οἱ κρα-
τοῦντες κηρολαμπάδας, εἶτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φα-
νοὺς, τὰ ἐξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἶτα οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἱ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διά-
κονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χειρὰς τοῦ ἀρχιερέ-
ως εὐρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα
τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λιτανείας ἴστανται πάντες
εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «*Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν
ἀγίαν εἴσοδον*». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «*Εὐλο-*

γημένη ἢ εἴσοδος τῶν ἀγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ὁ χορὸς « Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἰκόντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἱστορίαις στοιχειούμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Καὶ ταύτη εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοι τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ἄσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἱερὰ πομπὴ πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χώρον τῆς ἐπομένης στάσεως*.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως «*Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν*».

Ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς·

Τῶν εἰδόντων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περι-

* Λόγῳ τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δύναται νὰ ψαλῆ τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως· ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκκινήσεως μέχρι τῆς βορείας θύρας «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστὲ ὁ Θεός*», ἀπὸ τῆς βορείας μέχρι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «*βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ*» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θύρας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «*Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον*».

γραπτόν και ἀπερίγραφτον, και τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον και τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα και τὸ περιγραφτὸν ἀνομολογούντων και λόγῳ και εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς·

Τῶν πιστευόντων και διακηρυκτουμένων, ἧ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, και εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν και τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Και ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἧ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἴσταται ἡ λιτανεία· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Και εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους και διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν και σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου και Μαρίας τῆς Παρθένου και ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Και ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς και καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Και πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας και νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφηταὶ ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδείκνυται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν,

οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἰ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν (νοτιάν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἴσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως:

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως:

Μιχαὴλ τοῦ ὀρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς:

Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἰγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ καὶ πάντων τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ

ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείμεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα» κ.λπ.], ἐνῶ ἡ ἱ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν» σὺν εἰ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἶτα τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐξῆς.

Ἀντίφωνον α΄

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἢ τις οὐ σαλευθήσεται. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια.

*Υψώσατωσησαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ
πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...*

*Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...*

*Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι
τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.*

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

*Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»*

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά *«Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀνα-
στάσεως», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κον-
τάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».*

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. α´ νηστ., *«Πίστει
Μωυσῆς μέγας γενόμενος»* (Ἐβρ. ια´ 24-26, 32-40). Εὐαγγέ-
λιον ὁμοίως, *«Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν»* (Ἰω. α´ 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ
*Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν
τὸ φῶς».*

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτικά *«Τὸ
φαιδρὸν», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»· κοντάκιον τῆς
ἐορτῆς «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος».*

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλ-
τηρίου) εἰς τὸ *«Κύριε, ἐκέκραξα»* ἐσπέρια εἰς στίχους 10, κατα-
νωκτικά τοῦ (δ´) ἤχου 4 *«Ἡθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι»* κ.λπ.
(ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 *«Δί-
δου μοι κατάνυξιν»*, κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (22 Φεβρ.) ἔτερα 3
«Ταῖς πολυτρόποις» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτο-

κίον «Ἐξαγορεύσω, ἀγνή σοι». Εἴσοδος μετὰ θυματοῦ, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε»· «Νῦν ἀπολύεις» κ.λπ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας (14 Φεβρουαρίου).

22. Δευτέρα. Ἡ εὗρεσις τῶν ἱ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423).

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ

1. Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἐβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Μετὰ τὴν δοξολογίαν τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν Τριωδίου §23, ὑποσ. 17) ὀρίζει νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοδοκαρίου ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος.

2. Κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς τάξεως, σημειουμένην εἰς τὸ ἐν χρήσει Τριωδίον (α' Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἐπερινοῦ), ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (27 Μαρτίου - 11 Ἀπριλίου) ὁμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὁποῖοι καὶ προηγούνται. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' ἑ' τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἶτα τὰ 3 τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὅταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοδοκάριον.

Κατὰ ταῦτα ἡ καθ' ἡμέραν σειρὰ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου (ἐκ τῆς περιόδου 27 Μαρτίου - 11 Ἀπριλίου) εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον ἔχει ὡς ἑξῆς·

Τὸ ἐσπέρας τῆς	ψάλλονται κανὼν καὶ προσόμοια τῆς
22 Φεβρουαρίου	27 Μαρτίου (ἁγίας Ματρῶνης)
23 Φεβρουαρίου	28 Μαρτίου (ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ νέου)
24 Φεβρουαρίου	29 Μαρτίου (ἁγ. Μάρκου, Κυρίλλου, κ.λπ.)
25 Φεβρουαρίου	31 Μαρτίου (ἁγίου Ὑπατίου Γαγγρῶν)

1 Μαρτίου	2 Ἀπριλίου (δόσιου Τίτου)
3 Μαρτίου	3 Ἀπριλίου (δόσιου Νικήτα)
8 Μαρτίου	4 Ἀπριλίου (ός. Γεωργίου ἐν Μαλεῶ)
9 Μαρτίου	5 Ἀπριλίου (άγ. Κλαυδίου κ.λπ.)
10 Μαρτίου	6 Ἀπριλίου (άγίου Εὐτυχίου)
11 Μαρτίου	7 Ἀπριλίου (μάρτυρος Καλλιπίου)
14 Μαρτίου	8 Ἀπριλίου (άγ. Ἡρωδίνως κ.λπ.)
15 Μαρτίου	9 Ἀπριλίου (μάρτυρος Εὐψυχίου)
16 Μαρτίου	10 Ἀπριλίου (Τερεντίου κ.λπ. μαρτύρων)
18 Μαρτίου	11 Ἀπριλίου (ιερομάρτυρος Ἀντίπα)

23. Τρίτη. Πολυκάρπου ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης († 166). Προτερίου ιερομάρτυρος ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας († 457).

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προοδηθῶνται.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ψάλλομεν προσόμοια τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου 3 «Σταυρῶ ἐξεπέτασας» κ.λπ. καὶ τοῦ προδρόμου 3 «Χαίροις, ἡ ἱερὰ κεφαλή», Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον «Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν».

«Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς» δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Προφήται καὶ ἀπόστολοι» ἅπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον «Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ».

«Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., καὶ ἀπόλυσις.

24. Τετάρτη. Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεῖα τῆς α΄ καὶ β΄ εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ψαλλόμενον ἐορτάσιμον, μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν (ψάλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων κείμενον ἰδιόμελον «Ἡ πρόφῃν ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προ-

δρόμου» [βλέπε Παρακλητικήν, Τετάρτη ἑσπέρας, ἦχος πλ. β΄)]· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὸν ὄρθρον, ψαλλόμενον ἑορτάσιμον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ κείμενα τοῦ προδρόμου μετὰ τῶν θεοτοκίων κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τοῦ ὄρθρου μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ, ἐν ἧ Ἐυαγγέλιον τοῦ προδρόμου, Φεβρ. 24 ἢ Πέμπ. γ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ' ᾠδῆς μεσῶδια καθίσματα μετὰ θεοτοκίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ προσόμοια μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου». Δοξολογία μεγάλη.

Αἱ Ὁραὶ. Εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ συνάπτονται αἱ ὥραι λιταὶ λέγοντες εἰς ἐκάστην χῦμα μετὰ μὲν τοὺς ψαλμοὺς Δόξα, «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον τῆς ὥρας θεοτοκίον, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τοῦ προδρόμου «Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε». Εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως οἱ μακαρισμοὶ (μὲ μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ προδρόμου) κ.λπ.. Μικρὰ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»).

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Τὴν πνευματικὴν» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 προ-

σόμοια τῆς σειρᾶς «*Τῶν θείων ἀποστόλων*» κ.λπ., καὶ τοῦ προδρομοῦ ἕτερα 3 «*Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν*» κ.λπ. εἰς 4 (ζήτηε αὐτὰ εἰς τὸν μετὰ τὸν ὄρθρον κείμενον ἔσπερινόν), Δόξα, «*Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*», Καὶ νῦν, «*Φόβος πολυτρόπων*».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατευθυνθήτω*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ Προδρομοῦ, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Ματθ., «*Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ*» (Μτθ. ια' 2-15).

«*Νῦν αἱ δυνάμεις*», κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*», «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*», καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

25. Πέμπτη. Ταρρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου († 335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκη.

26. Παρασκευή. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κάλφα ἐν Κων/πόλει († 1575).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλῶνται.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ ιη' κάθισμα («*Πρὸς Κύριον*»), εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον «*Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ (δ') ἤχου «*Ὁ ἐνδοξαζόμενος*» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Φεβρ. 27) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου δ' «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*»· εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Οἱ β' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», εἶτα τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β' στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «*Ἦκουσαν οἱ ποιμένες*». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*», καὶ τὰ λοιπὰ (ὡς 19 Φεβρ., ἄνευ Εὐαγγελίου).

27. Σάββατον β' τῶν νηστειῶν. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «*Ὅτι πρέπει σοι*», οἱ χοροὶ εἰς ἤχον β' τὸ ἀλληλουϊάριον, δις ἄνευ στίχων καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*», «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*». Ἀπολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Μήτηρ ἁγία*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἤχου, «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ψυχὰς ἅς μετέστησας*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εὐθύς [ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὁποῖα γίνεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ἱσταμένου ἢ πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, ἐὰν κάτωθι αὐτῆς εὐρίσκωνται ὑπὲρ ἀποικομένων κόλλυβα, ἢ ἄλλως πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης) τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἔσπερινόν τοῦ Σαββάτου τῆς ἀπόκρουε (6 Φεβρ.). Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατεύλας*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ. [Ἡ στιχολογία τῶν ἑννέα ᾠδῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ᾠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραωδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριωδίων, Σάβ. β' ἐβδ.). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, αἴτησις, «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ μεσῶδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ς' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου «*Βυθὸς μοι τῶν παθῶν*», αἴτησις, «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», εἶτα (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον) τὸ νεκρώσιμον κοινάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Τὸν ἐξ ἀνάρχου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. Τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «Ὁ και νεκρῶν και ζώντων» και θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέλων» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 4 ἰδιόμελα τοῦ δ' ἤχου «Τίς οὐκ ἐξίσταται ὀρῶν» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Εἰς τὴν κατάπανσίν σου», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἐχοντές σε, Θεοτόκε». «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα και τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἤχου «Ὅντως φοβερῶτατον» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. και τὰ ἀπολυτίκια τῆς μετ' Ἀλληλουῖα ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μήτηρ ἁγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα και εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» και τοῦ ναοῦ, κοντάκια «Μετὰ τῶν ἁγίων» και «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Ἀπόστολος: Σαβ. β' ἐβδ. νηστ., «Βλέπετε μήποτε ἔσται» (Ἐβρ. γ' 12-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον» (Ματ. α' 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἐστὶ»· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. και μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα· και ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἶδησις. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται και κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἐπομέων γ' και δ' ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν και νεκρωσίμων τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου.

- 28. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Βασιλείου ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 750). Προτερίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας († 457), Κυράνης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη († 1751). Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν ε' (τυπικὸν Τριωδίου §§35-37).

Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ Μηναίου, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου (29 Φεβρουαρίου), ἐπειδὴ τὸ ἔτος δὲν εἶναι δίσεκτον.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 3 εἰς 4, Δόξα, «Ὅσιν τρισμάκαρον», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἡ γρήγορος γλαῦσσά σου», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ὁρθοδοξία ὁ φωστήρ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, γ´ τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α´ στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α´ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ε´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ´ ὠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, εἶτα τὸ μεσῶδιον ἀθήσιμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμῶι «Ἐνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός», τοῦ Τριωδίου «Χαίρε, πατέρων καύχημα» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Δέσποινα, πάντων ἄνασσα».

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 3 «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. β' νηστ., «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας» (Ἐβρ. α' 10-β' 3)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ» (Ματθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» καταनुκτικὰ 4 τοῦ πλ. α' ἡχου «Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι» κ.λπ. (ζήτησι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «Ἀμέτρητά σοι παιίσας» καὶ 3 τοῦ Μηναιίου (1ης Μαρτίου) «Πρότερον ἀσκήσασα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Χαίροις, ἡλιόμορφε». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε», «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας (14 Φεβρ.).

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Δευτέρα. Εὐδοκίας ὁσιομάρτ. († 160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 16 καὶ 22 Φεβρουαρίου.

2. Τρίτη. Ἡσυχίου μάρτυρος, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας Κύπρου († 326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος († 252).

Μνήμη Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ († 2 Μαρτίου 1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἱ. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α' Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

3. Τετάρτη. Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηγήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγουμένων. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ ἱεὺς κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἀσώτως διασπείρας» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Ἱερεῖα ἔμψυχα» (ἅπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «Ἡλίῳ ἀυγάσματα» καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναίου (4 Μαρτίου) «Πάτερ θεόφρον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Σὲ δυσωποῦμεν»· εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγουμένης.

4. Πέμπτη. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ († 475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων († 273).

5. Παρασκευή. Κόνωνος όσιομάρτυρος (α΄ αϊ.). Κόνωνος μάρτυρος του κηπουρού (γ΄ αϊ.). Μάρκου όσιου του Αθηναίου († δ΄ αϊ.), Γεωργίου νεομάρτυρος του εκ Ραφάνης.

Τῷ πρωί. Αί ακολουθίαί πάσαι ως προοδηλωται.

Ώ έσπερινός μετά προηγιασμένης. Ώ προοιμακός και τὸ η΄ κάθισμα («Πρός Κύριον»). Είς τὸ «Κύριε, έκέκραξα» τὸ ιδιόμελον του Τριωδίου «Ασώτου δίκηη απέστηη» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικά του πλ. α΄ ήχου «Τῶν έπιγείων άπάντων» (έν τέλει του Τριωδίου) και του Μηναιου (6 Μαρτίου) έτερα 3 εις 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον του ήχου «Έμνήσθηη του προφήτου», Και νῦν, «Έν τῇ έρυθρᾷ θαλάσση» (έν τέλει του Τριωδίου)· είσοδος, «Φῶς ήλαρόη», τὰ αναγνώσματα του Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» και τὰ λοιπά της προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ έσπέρας. Οί γ΄ χαιρετισμοί της Θεοτόκου. Είς τὸ μικρόν άπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανών «Ανοιξω τὸ στόμα μου», είτα τὸ «Τῇ υπερμάχῳ», και εκφωνείται ή γ΄ στάσις του άκαθίστου ύμνου «Νέαν έδειξε κτίσιν». Μετά τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ως άπαρχάς της φύσεως», και τὰ λοιπά (ως 19 Φεβρ. άλλ΄ άνευ Ευαγγελίου).

6. Σάββατον γ΄ τῶν νηστειῶν. Τῶν έν Αμορίφ 42 μαρτύρων († 845). Μνήμη της εύρέσεως του τ. σταυρουΰ υπό της άγίας Έλένης (326).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν του Σαββάτου ως έν τῷ Ώρολογίῳ.

Είς τὸν ὄρθρον. Η ακολουθία ψάλλεται μετ΄ Αλληλουία κατὰ τὸν τύπον του β΄ Σαββάτου τῶν νηστειῶν (27 Φεβρουαρίου). Είς τὰ καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικά του πλ. α΄ ήχου, «Κύριε, τὸ ποτήριον» κ.λπ. ως έν τέλει του Τριωδίου, άλλ΄ εις τὸ Δόξα, άντι του νεκρωσίμου «Ανάπασσον, σωτήρ ήμῶν» (ὁ περ θα ψαλιῇ υποχρεωτικῶς μετὰ τὰ εύλογητάρια) λέγεται τὸ παρόν, ήχος πλ. α΄ (εκ του μεγάλου Ευχολογίου)·

Γινώσκεις ὁ Θεός ήμῶν, ὅτι έν άμαρτίαις γεγεννήμεθα· δι΄ ὅσε ίκετεύομεν· τους μετασπάντας έξ ήμῶν ανάπασσον, παρορῶν ως άγαθός τὰ πλημμελήματα, ᾗ ως άνθρωποι και θνητοί έν βίῳ έπραξαν, πρεσβείαις της Θεοτόκου, μόνη φιλάνηρωπε.

Εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος*» (Παρακλ., ἡχος πλ. α΄, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας· ἢ Ὁρολ., εἰς τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια).

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον] εὐθύς τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μεθ' ἃ γίνεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. Εἶτα τὸ νεκρώσιμον κάθισμα «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*». Κανόνες δὲ τοῦ Μηναίου (6 Μαρτίου) μετὰ τῶν δύο τετραωδίων κανόνων τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀπὸ γ' ὠδῆς ὁ εἰρμός, αἴτησις, τὸ μεσῳδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ε' ὠδῆς τοῦ β' τετραωδίου ὁ εἰρμός αὐτοῦ, αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμός τῆς η' ὠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Οἱ θεορρήμονες παῖδες*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμός τῆς θ' ὠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Μεγαλύνομέν σε*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἶνους μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἡχου 4 «*Εὐλογημένος ὁ στρατός*», ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων τὰ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους «*Αἶγλη τοῦ σου προσώπου*» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ ἀγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν (27 Φεβρουαρίου). Ἀναγνώσματα: Σαββάτου γ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ι' 32-38· Μρ. β' 14-17).

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Αἰθερίου κ.λπ. (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως. Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν ε' (τυπικὸν Τριωδίου §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*» κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «*Ὁ συμμαχήσας, Κύριε*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ σταυροῦ «*Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, δ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τρίτῃ, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ὁ τὴν εὐλογημένην*»). Εἶτα κάθισμα τοῦ Τριωδίου «*Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις*» καὶ τὸ σταυρὸν «*Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς'): μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανόιας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριωδίου μόνον μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰρμὸς δις «*Ὁ θεϊότατος προετύπωσεν*», εἶτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ὡς εἰς τὸ Τριωδίον)· οὕτω ποιούμεν ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν, «*Ὁ σταυρὸς σου, Κύριε, ἠγίασται*» κ.λπ.. Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ («*πρόσειρμα*») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «*Ὁ θεϊότατος προετύπωσεν*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἦ ἡμεῖς παρθένη*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*», τὸ ζ' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρά ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «*Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἧχον δ' [αγια]), εἰς τὸ ἄσματικὸν τρισάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱ. βήματος σχηματίζεται ἱ. λιτανεῖα κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· προηγούνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἐξαπτέρυγα, εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἄσματικὸν «*Ἅγιος ὁ Θεός*» καὶ εἶτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ ἄσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠὺτρεπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἶτα αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἱ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ἠὺτρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἄσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «*Σοφία, ὀρθοί*», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπᾶριον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλον τὸν ὕμνον «*Τὸν σταυρὸν σου προσκυνούμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν*», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «*Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιόν*» κ.λπ., ἐνῶ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπᾶριον «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἑξῆς.

Ἀντίφωνον α΄

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημειώσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλουῖα.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνούμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' νηστ., «Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν» (Ἑβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Ματθ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. β' ἤχου «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 8) ἔτετρα 3 «Πάτερ Θεοφύλακτε Θεοῦ» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Νοσοῦσαν, πανύμνητε». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας (14 Φεβρ.).

8. Δευτέρα. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας († 842-5), Ἐρμού ἀποστόλου (α' αἰ.).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 16 καὶ 22 Φεβρουαρίου.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν ὡς προοδηλώπωται.

Εἵδησις. Σήμερον, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, εἰς τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον» ψάλλομεν «Τὸν σταυρόν σου προσκυνούμεν» τρεῖς· καὶ τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, οὐχὶ δὲ τῇ Παρασκευῇ (ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ προσκύνησις θὰ γίνῃ εἰς τὴν θ' ὥραν). Σημειωτέον ὅτι ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις ἡμέραις, ἐν αἷς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τ. Σταυ-

ροῦ, εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῦμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογὴν ῥομφαία»· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἑσπέρια εἰς στίχους 6, προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Μέσον διππεύοντες» κ.λπ. καὶ τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων (9 Μαρτίου) ἰδιόμελα 3 «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθὺς τὸ θεοτοκίον «Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς» ἄνευ εισόδου «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Τριωδίου «Μεγαλορρήμων φαρισαῖος» κ.λπ. μετὰ τοῦ αὐτόθι Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίου· «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων» καὶ εὐθὺς τὰ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως (ἐν τῇ ἀπολύσει, οἱ ἅγιοι τῆς 9ης Μαρτίου).

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον. Εἰς τοὺς ἱκετευτικούς στίχους «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ ὁ ἐξῆς στίχος τῶν ἁγίων «Ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν».

9. Τρίτη. † Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων († 320).

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τοὺς αἶνους ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», «Ἀληθείας κρατῆρα», Δόξα, «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον» (βλέπε εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἄδιόδευτε πύλη», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων».

Εἰς τὸν ὄρθρον (ἐορτάσιμον). Ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τῶν μαρτύρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ προσόμοια τῶν ἁγίων 3 «Δεῦτε μαρτυρικὴν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε». Δοξολογία μεγάλη.

ΩΡΑΙ. Εὐθύς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ'), καὶ αἱ ὥραι λιταί, λέγοντες εἰς ἐκάστην χῦμα, μετὰ μὲν τοὺς ψαλμούς, Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων «Πᾶσαν στρατιάν». Εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ (μὲ μόνον τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων) κ.λπ. μετὰ τὸ «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὃ ἱερεὺς τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ «Δι' εὐχῶν».

Εἶδησις. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 10ης Μαρτίου καταλιμπάνεται (λεγομένη εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον σήμερον τὸ ἐσπέρας) λόγῳ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ ἠ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἐσπέρια εἰς στίχους 10, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (Τριώδιον, Τρίτη δ' ἔβδ. ἐσπέρας) «Νικῶν τὸν τελώην» (δίς), τὸ ὁμόηχον μαρτυρικὸν «Προφῆται καὶ ἀπόστολοι» ἅπαξ, τὰ τῶν ἑσπερίων τοῦ Τριωδίου 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς «Μέσον γῆς ὑπέμεινας», «Νεκρὸς ἐχρημάτισας», «Ὅν πάλαι Μωυσῆς», καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἁγίων «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ. (9 Μαρτίου, εἰς τὸν πρῶτον ἑσπερινὸν) εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, τῶν ἁγίων «Ἐν ὠδαῖς ἁμάτων», Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου «Σήμερον ὁ δεσπότης τῆς κτίσεως» (Τρίτη δ' ἔβδ. ἐσπέρας).

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω», ὁ Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον» (Ἐβρ. ἰβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετ. θ' ἔβδ. Ματθ., «Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ' 1-16).

Καθεξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων δώρων. Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*»· «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*». Εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύονται πάλιν οἱ ἅγιοι τῆς 9ης Μαρτίου.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τροπέξῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

- 10. Τετάρτη.** Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων († 251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομ. τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει* († 1544).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου, ἄνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναιίου· εἰς ἐκάστην ὥδῃν τοῦ ἐννεαφδίου κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ («*Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου*»)· μετὰ τὴν ζ' ὥδῃν τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Σταυροῦ «*Οὐκέτι φλογίνῃ ῥομφαία*», «*Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο*» καὶ εἶτα τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ, μὴ ὑπάρχοντες εἰς τὰ ἔντυπα Τριώδια, εὔρηται εἰς τὸ Ὠρολόγιον εἰς τὸν κανόνα τῶν Οἴκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» –εἰς στίχους 10– ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριωδίου) «*Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος*» καὶ «*Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι*», τὸ μαρτυρικὸν «*Ἀκορέσω διαθέσει*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναιίου (11 Μαρτίου) «*Σωφροσύνης ἐπώνυμος*» κ.λπ. εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ*» (τοῦ Τριωδίου). Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ἣ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακοινὰ τῶν «*φωτιζομένων*» «*Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα*».

* Ἔστω γνωστὸν πᾶσι τοῖς φιλαγίοις ὅτι τῇ 10ῃ Μαρτίου τοῦ ἔτους 1490 ἐμαρτύρησεν ἐν Ἀδριανουπόλει ὁ Μιχαὴλ Μαυροειδῆς (ἢ λαϊκώτερον Μαυρουδῆς), ἐνῶ τῇ 21ῃ Μαρτίου 1544 ἐμαρτύρησεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἕτερος Μιχαὴλ, ὁ Εὐρυτάς.

11. Πέμπτη. Σωφρονίου πατρ. Ἱεροσολύμων († 638-44). Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Πιονίου πρεσβ. († 250) τῆς ἐν Σμύρνη ἐκκλησίας, ὁσίας Θεοδώρας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσης Ἄρτης.

Εἶδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἔσπερινὸν ψάλλονται 3 ἑσπέρια τοῦ Τριωδίου καὶ 3 τοῦ Μηναίου (12 Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, ἔνθα λέγονται κανόνες, μαζὶ μὲ τὸν κανόνα τοῦ θεοτοκαρίου λέγεται καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (12 Μαρτίου), διότι θὰ παραλειφθῇ αὐριον εἰς τὸν ὄρθρον· μετὰ τοὺς κανόνας ὁμως λέγονται μόνον τὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου, διότι τὰ τοῦ Μηναίου ἐψάλλησαν εἰς τὸν ἔσπερινόν.

12. Παρασκευή. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ († 818). Γρηγορίου Ῥώμης τοῦ Διαλόγου († 604), Φινεές τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου († 1022).

Τῆ Παρασκευῆ πρωί. Ὁ ὄρθρος καὶ σήμερον θὰ ψαλῆ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἄνευ τοῦ Μηναίου· μετὰ τὰ δύο σταυρώσιμα καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευῆ πρωί, ἥχος πλ. β΄) ψάλλεται μετὰ στίχου «Θαυμαστός ὁ Θεός» τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα «Τοὺς ἐν σταδίῳ τὸν Χριστόν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον «Θεοτόκε παρθένε»· μετὰ τὴν ς΄ ὠδὴν τοῦ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανόνος τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία» καὶ εἶτα τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὴν α΄ ὥραν δὲν γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡς προεσημειώθη (8 Μαρτίου). Εἰς τὸ τέλος τῶν μακαρισμῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμιᾷ τρεῖς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, ψαλλομένου τοῦ ὕμνου «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» γ΄ καὶ τοῦ ἰδιομέλου «Δεῦτε, πιστοί» (ζητεῖ τῆ προλαβούση Κυριακῆ εἰς τὴν τελετὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως), καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἡ προσκύνησις αὐτοῦ· εἶτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ ὁ τ. Σταυρός, καὶ θέτων αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς εἰσέρχεται διὰ τῶν βημοθύρων εἰς τὸ ἱερόν βῆμα καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἁγ. τραπέζης· εἶτα ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Τοῖς πάθεσι δουλώσας*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. β´ ἤχου «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*» κ.λπ. (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ τοῦ Μηναίου (13 Μαρτίου) «*Λόγω τὰ πάθη*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*»· εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Οἱ δ´ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «*Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου*», εἶτα τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*», καὶ ἐκφωνεῖται ἡ δ´ στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «*Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων*», εἰς ἣν συνάπτεται καὶ ὁ α´ οἶκος (μόνον) «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*». Μετὰ τὸ τρισάγιον κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῆς 19ης Φεβρουαρίου (ἀλλ´ ἄνευ Εὐαγγελίου).

13. Σάββατον δ´ τῶν νηστειῶν. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως († 846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β´ αἰ.).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ´ Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β´ Σαββάτου τῶν νηστειῶν (27 Φεβρ.), ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ πλ. β´ ἤχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Οὕτως εἰς τὴν α´ στιχολογίαν ψάλλονται τὰ 3 μαρτυρικά καθίσματα τοῦ πλ. β´ ἤχου «*Ἀθλητικὸν ἀγῶνα*» κ.λπ., ἀλλὰ μετὰ τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α´ ἤχου «*Ἀνάπαισον, σωτῆρ ἡμῶν*» κ.λπ.. Ἄφ' ἧς ὥδῆς λέγεται τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου (13 Μαρτίου) καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η´ ὥδῆς τοῦ β´ τετραωδίου «*Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ´ ὥδῆς τοῦ β´ τετραωδίου «*Μεγαλύνομεν πάντες*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Ἐξαποστειλᾶριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. β´ ἤχου «*Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ*» κ.λπ.. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων τὰ νεκρώ-

σιμα προσόμοια «Ἐχων ἀκατάληπτον» κ.λπ.. Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἁγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν (27 Φεβρ.). Ἀναγνώσματα: Σαββάτου δ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ς' 9-12· Μρ. ζ' 31-37).

- 14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Ἰωάννου ὀσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος». Βενεδίκτου ὀσίου († 543)· Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμφάκου († θ' αἰ.). Ἦχος βαρῦς· ἔωθινὸν ζ' (τυπικὸν Τριωδίου §§41-43).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ὅσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον», Καὶ νῦν, «Ὡ θαύματος καινοῦ».

Ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, ε' τῶν Νηστειῶν, θὰ τελεσθῶν τρεῖς λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ, τῇ Πέμπτῃ τοῦ μεγάλου Κανόνος καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμμος].

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν), ὁ α΄ τοῦ Τριωδίου μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ β΄ μὲ στίχον «Ἄγιο τοῦ Θεοῦ» ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἶτα τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ΄ ἑξ΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος», τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τοῦ Τριωδίου «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν» καὶ θεοτοκίον «Κυρίως Θεοτόκον σε».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β΄) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Κατέλυσας», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. δ΄ νηστ., «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός» (Ἐβρ. ζ΄ 13-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀνθρώπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Ματθ. θ΄ 17-31).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Κατέλυσας», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῶν»· ἡ ὑπακοὴ «Ὁ ἡμετέραν μορφήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ βαρέος ἤχου «Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός» (ζητεῖ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναιῶ (15 Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Χαῖρε, φωτὸς θεῖον ὄχημα». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ

ἀποστρέψης». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας (14 Φεβρ.).

15. Δευτέρα. Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ († 303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουὴλ νεομ. Κρητός († 1792).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 16 καὶ 22 Φεβρουαρίου.

16. Τρίτη. Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου († 287). Ἰουλιανοῦ (γ' αἰ.) μάρτυρος, Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

17. Τετάρτη. Ἀλεξίου ὁσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ († 411).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ τῆς 9ης Μαρτίου· Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, 6 Δεκ. (Ἐβρ. γ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

Τῇ Τετάρτῃ προῖ. Αἱ ἀκολουθίαί πᾶσαι ὡς προοδηγῶνται.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ ἠ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζει τὸ Τριωδίον) καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν (ἅπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει!». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (τυπικὸν Τριωδίου §44).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α'. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν

με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριώδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσώδια καθίσματα καὶ τὸ δίδειμον τριώδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ᾠδαὶ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» ἐμμελῶς ἀκολούθως ἢ ζ', ἢ η' καὶ ἢ θ' ᾠδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «*Ἀσπόρου συλλήψεως*». Τρισάκιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» χῦμα, «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Κύριε καὶ δέσποτα*», «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου· μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν, τὸ «*Εὐξώμεθα*» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Β. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον

[**Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον.** Μετὰ τὸ «*Πιστεύω*» ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἐκ τοῦ Μηναίου τῆς 18ης Μαρτίου.]

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Ἀλληλούια*» οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ βαρέος ἤχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), μὲ καταλήξεις· εἰς τὸ α' «*Προσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β' «*Προσβείαις τοῦ ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς*», καὶ εἰς τὸ γ' «*Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». [Μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικά τοῦ ἤχου (ὄρα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ*», (στίχος α' «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*») «*Τῶν πανευφήμων ἀποστόλων*», εἶτα (στίχος β' «*Θαυμαστός ὁ Θεός*») τὸ μαρτυρικὸν τῆς σειρᾶς «*Ἄγιοι, προσεύσατε*» (ὁ ζητεῖ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, εἰς τὴν ζ' ᾠδὴν), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Χαῖρε, ἐξ ἧς ἀτρέπτως*». Ὁ ν' χῦμα καὶ ἡ ἱκεσία «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [ἢ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν (Τ.Μ.Ε. §46)]. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προὔμιον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριώδια (ὅπου ὑπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Στερέωσον, Κύριε*», αἵτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' ς' ὁ εἰρμὸς «*Ἐβόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου*»,

αίτησις, τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἶθ' οὕτως αἰλοπαὶ ὠδαί· εἰς τὴν ἡ' ὠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον*», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς «*Ὁν στραταίαι*», «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*», [στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*»], ψάλλονται τὰ τριώδια καὶ ἡ θ' ὠδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς «*Ἀσπόρου συλλήψεως*». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῷ ἐσῶτες*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ ἀπόλυσις. (Τὸ πρῶν αἰ ὄροι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς ὀρίζεται κατωτέρω τῇ 18ῃ τοῦ μηνός, εἰς τὴν Β' περιπτώσιν.)

18. Πέμπτη. Κυρίλλου ἀρχιεπισκ. Ἱεροσολύμων († 386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 300).

Α'. Ἄν ὁ μέγας κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρῶν τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὄρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστίμοις ἡμέραις· εἶτα [μετὰ τὸ ζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικά καθίσματα τοῦ βαρέος ἤχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' ὠδῆς (βλέπε τὸν προηγούμενον ὄρθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», «*Θαυμαστός ὁ Θεός*»–, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Χαῖρε, ἐξ ἧς ἀτρέπτως*»· εἶτα [μετὰ τὸ ἡ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ' ὠδὴν τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «*Φωστήρες θεαυγεῖς*», Δόξα, «*Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸν ἀπερίληπτον*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ὠδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δίδειρμον τριώδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' τὸ τοῦ Τριωδίου κοντάκιον

«*Ψυχή μου ψυχή μου*» μετὰ τοῦ οἴκου «*Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἱατρεῖον*» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου. Εἶτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ διείρημου τριωδίου, εἰς δὲ τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμός τῆς ἡ' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου «*Τὸν ἀναρχον βασιλέα*», «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (τρὶς), «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστώτες*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ αἱ γ' μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὥρας, λεγομένας ὡς συνήθως, (μετὰ τὸ τρισάγιον) καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «*Ψυχή μου, ψυχή μου*» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς*», ἡ ἀπόλυσις. Εἶτα ὁ ἔσπερινός μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β' περιπτῶσιν).

Β'. Ἄν ὁ μέγας κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὄρθρον

Τὸ πρῶτὸ τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκειται τὸ ἡ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐὰν παρελείφθῃ χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγεται τὸ «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», εἶτα τρισάγιον κ.λπ., «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «*Ψυχή μου, ψυχή μου*» χῦμα.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»), εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην*» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (19 Μαρτίου) εἰς 4 –δευτερουμένου τοῦ πρώτου–, Δόξα, Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον «*Νεκρούμενον βλέπουσα*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατευθυνθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπαύριον.

19. Παρασκευή. Χρυσάνθου και Δαρείας τῆς Ἀθηναίας· Κλαυδίου και τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων († 283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναρά († 1564).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν και τὸ ιη΄ κάθισμα («Πρὸς Κύριον») εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐάν ανομίας παρατηρήσης», τὸ ἰδιόμελον «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ» δις, τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ και τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνά μίαν, Δόξα, Και νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» και καθεξις ἢ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων. Κοινωνικὸν «Γεύσασθε και ἴδετε».

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α΄. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστί». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς» (ἐκ τρίτου), και ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α΄ στάσιν τῶν οἴκων. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ» ἅπαξ (δίχορον) και ὁ ἱερεὺς τὴν β΄ στάσιν τῶν οἴκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, ψάλλονται ἢ δ΄, ε΄ και ς΄ ᾠδή, τὸ κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ», και ὁ ἱερεὺς τὴν γ΄ στάσιν τῶν οἴκων. Εἶθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, ψάλλονται ἢ ζ΄, η΄ και θ΄ ᾠδή (ἐν τῇ θ΄ ᾠδῇ θυμιᾷ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «Τῆ ὑπερμάχῳ», και ὁ ἱερεὺς τὴν δ΄ στάσιν τῶν οἴκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς και τὸν α΄ οἶκον. Τὸ «Τῆ ὑπερμάχῳ» σύντομον. Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ» χῦμα, και τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν και τὸ «Εὐξώμεθα», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «Τὴν ὠραιότητα», και εἶτα ὁ ἱερεὺς τὸ «Δι' εὐχῶν».

Β΄. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὸν κανόνα τοῦ

Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγίου (20 Μαρτίου)]. Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἄκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «Ἄξιον ἔστί» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Τῆ ὑπερμάχῳ*»· μετὰ τὰς εὐχὰς «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κ.λπ. γίνονται (μικρὰ) ἀπόλυσις, «*Εὐξόμεθα*» καὶ «*Δι' εὐχῶν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἐξάψαλμος καὶ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μουσικῶς*» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἡ β' στάσις τῶν οἴκων καὶ αὐθις «*Τῆ ὑπερμάχῳ*». Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἄκαθίστου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς 6 (ἐνταῦθα ὦδαί α' καὶ γ'). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ὠδῆς (ἄχρι τῆς ε') καταβασίαι οἱ εἰρμὸι τοῦ Ἄκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» σύντομον καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα «Ὁ μέγας στρατηγός». Αἱ ὦδαί δ', ε' καὶ ς' τοῦ Ἄκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς ς' ὠδῆς συμπάλλεται καὶ τὸ δίειρμον τετραῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προῦμνίων, ὡς ἐξῆς:

«*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραῶδιου·

«*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς τὰ μαρτυρικὰ τῶν δύο τετραῶδιων·

«*Κύριε, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραῶδιου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραῶδιου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραῶδιου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς ς' καὶ τῶν λοιπῶν ὠδῶν, καταβασία ψάλλεται ὁ ἐκάστοτε εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου.

Δ' ΣΤΑΣΙΣ. Μετά τὸν εἰρμὸν «*Τοῦ κήτους τὸν προφήτην*», μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἡ δ' στάσις τῶν οἴκων, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ η' ᾠδὴ τῶν κανόνων (εἰς τὴν η' ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον*»). Εἶτα «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως*». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου Τὴν τιμωτέραν) ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Ἡσαΐα, χόρρευε*».

Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δίς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθέν μυστικῶς*» ἅπαξ, ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικά καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως. (Τὸ πρῶν ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυποῦται κατωτέρω).

- 20. † Σάββατον τοῦ ἀκαθίστου.** Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων († 796)· Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου († 1793).

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «*Ἄκτιστε φύσις*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθέν*», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλη εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθέν μυστικῶς*» δίς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» (ζήτη μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες ὁ τῆς Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὸ δειρμον τετραώδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» ἅπαξ. Ἀφ' ε' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα καὶ ὁ οἶκος «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν*

τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἅπαξ.

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ χθὲς εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικόν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἡ σ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικὰ, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν», κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμ. 21, «Ἐἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἑβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτ. 8, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄπας γηγενής»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

- 21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 610). Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν η' (τυπικὴ διάταξις Τριωδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐθαυματουργήσε, Χριστέ», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὁ θαύματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ἐν σοί, μητερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάκια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εΐδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθῆ μία θ. λειτουργία προηγιασμένων δώρων, τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἦ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η´): μετὰ δὲ τὸν ν´ ψαλμὸν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ´ ὠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσῶδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ´ ς´ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ η´ ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ὁσίας «Ἐπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (ἃ ζῆτει ἐν τοῖς ἔσπεροις) «Σὲ μὲν διεκώλυε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατήθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ἐν σοί, μήτερ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ε´ νηστ., «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. θ´ 11-14)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Ματθ. ι´ 32-45).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ἐν σοί, μήτερ» ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», κατασκευτικὰ τοῦ πλ. δ' ἤχου 4 «*Σὲ τὸν βασιλέα*» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «*Πτωχεύσας ὁ πλούσιος*» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (22 Μαρτίου) «*Ἰερωσύνης στολαῖς*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «*Ὅτι εἰς βάθη*». Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ μέγα προκείμενον «*Ἐδωκας κληρονομίαν*». Ἀποστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Νῦν ἀπολύεις*»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας.

22. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων. Βασιλείου ἱερομ. πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας († 362). Καλλινίκης μάρτυρος († 252).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 16 καὶ 22 Φεβρουαρίου.

23. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων. Νίκωνος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων († 251).

24. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἰ.). (Τ.Μ.Ε., 25η Μαρτίου, §§9 καὶ 21.)

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Μεσονυκτικὸν τὸ καθ' ἡμέραν. Μετὰ μὲν τὸ β' τρισάγιον (ἀντὶ τοῦ «*Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται*») τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου*», μετὰ δὲ τὸ γ' ἀντὶ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ κοντάκιον «*Ἐπελεύσει πνεύματος*». Μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», τὰ κατασκευτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. [Ἡ α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου]. Καθίσματα τῆς α' στιχολ. σταρώσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου (τῇ Τετάρτῃ πρωί, ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Βλέπων ὁ ληστής*», μὲ στίχον «*Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...*» τὸ «*Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν*», μὲ στίχον «*Θανασιτὸς ὁ Θεός...*» τὸ μαρτυρικὸν «*Τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης*», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα*»· [μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου], τὰ τῆς ἡμέρας καθίσματα (Τετάρτη πρὸς τῶν Βαΐων) ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ «*Ὡς λίθῳ βαρούμε-*

νος» κ.λπ.. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ σιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν. Κανόνες, ὁ προεόρτιος «Ὁ κόσμος περιχαρῶς» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα «Σήμερον ἅπανα κτίσις»· ἀφ' ἑ' τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος» καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τοὺς κανόνας, εἰς στίχον «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς ἡ' ᾠδῆς τοῦ δευτέρου τριωδίου «Τὸν ἐξ ἀνάρχου»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' πάλιν τριωδίου «Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Ἐξαποστειλᾶριον τὸ προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια» (δὶς), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας «Ὁ Ἰσραὴλ πορφύραν» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ἵμας, πανεύφημοι μάρτυρες» (ἅπαξ) εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω»· «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Αἱ ὥραι α', γ' καὶ ς' λιταί (οὐδὲν ἐκ τῶν συνήθων τροπαρίων ψάλλεται ἐν αὐταῖς), ἀρχόμεναι ἅπανσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'. Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς ἐκάστης Δόξα, «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον θεοτοκίον μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος»· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ς' ὥρας «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων» ἢ ἀπόλυσις.

25. † Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.)

Εἰς τὴν θ' ὥραν, ἀναγιγνωσκομένην πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ, ὡς εἴθισται, κοντάκιον καὶ ἀπολυτίκιον προεόρτια.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ιδιόμελον «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

ΕΙΣΟΔΟΣ. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς [ἦ τοι τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων

τοῦ ἔσπερινοῦ τῆς 25ης (α' - Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «*Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ*», β' - Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «*Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ*», γ' - Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα. «*Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα*»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Τῷ ἔκτω μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ἰδιόμελον «*Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον*» ἐκ τρίτου.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαριίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸν Εὐαγγελισμόν ἑορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς...*»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ μόνον ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, «*ἄνευ στίχου*», ἀλλὰ μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην*» ἐξάκις μετ' ἐφυμνίου ἐκάστοτε τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «*Εὐαγγελίζου, γῆ... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ*».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι τῆς ἑορτῆς, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἕξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς...».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικίον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» καὶ κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς (25ης Μαρτίου), «Ὁ ἀγιαζὼν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Ἐβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ» (Λκ. α' 24-38).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ· ἀλληλούια»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ ἀπολυτικίον «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον», τὸ κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ», εὐθύς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοῦσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θεΐᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστω ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θεΐᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίξας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἥρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιόσους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἔσπερονόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ»· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς χθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου)· τὰ 3

προσόμοια «*Βουλὴν προαιώνιον*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἕτερα 3 «*Γαβριήλ ὁ μέγιστος*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχον, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς 25ης Μαρτίου «*Τῷ ἔκτω μηνί*» κ.λπ., μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*». «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*» γ'. Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

26. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων. Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοθία 26 μαρτύρων.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωταί.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» – ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι*» – τὸ ἰδιόμελον «*Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα*» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα, Δόξα, «*Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου*», Καὶ νῦν, «*Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν*» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατευθυνθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀποδείπνον. Μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»· μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Ἐποίησε κράτος*» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*» (τυπικὸν Τριωδίου §60).

27. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ' - δ' αἰ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου († 950). Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τυπ. Τριωδ. §61).

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὅμως τὰ ὀνόματα, ἂν δεῖσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε Τ.Μ.Ε., σ. 352, σμμ. 35).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν» τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ «Κατοικίρας τῆς Μάρθας» (δίς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἠὐλόγηται σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δίς). Εὐθύς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ καὶ τετραώδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι») ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Υἱοὺν διοδοῦσας» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου Τὴν τιμιωτέραν) ἢ θ΄ ᾠδῆ ἀμφοτέρων τῶν τετραωδίων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «Κυρίως Θεοτόκον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» [τὸ «Ἦψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου, Λόγε» δίς, «Διὰ Λαζάρου σε, Χριστός» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Λαζάρου κατὰ σειράν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Ἐπερνευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον ἢ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἢ θ΄ ᾠδῆ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ΄ ᾠδῆ τοῦ α΄ καὶ ἢ ς΄ ᾠδῆ τοῦ β΄ κανόνου.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικὰ, λέγονται τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας (τῶν «κα-

θημερινῶν»· βλέπε εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι...».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τροπάρια μόνον τῆς ἑορτῆς, ἢ τοι ἀπολυτικίον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» καὶ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἐβρ. ιβ' 28-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ἰω. ια' 1-45).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως» ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' τετραωδίου «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμῶμεν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς».

- 28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.** «Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς († 754). Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τυπικὸν Τριωδίου §§63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν»· κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ ἰδιόμελα «Σήμερον ἡ χάρις» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις».

ΕΙΣΟΔΟΣ κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνον καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Συνταφέντες σοι*».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἑβδομάδα θὰ τελεστοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ καὶ τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τοῦ Τριωδίου κατὰ σειρᾶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, ἤχος δ', ψαλμὸς η', «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον*»· στίχος «*Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ*»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 «*ἄνευ στίχων*», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*ᾠφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἶτα πάλιν ὁ εἰρμὸς «*Θεὸς Κύριος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «*Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν*» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαῖα «*Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Συνταφέντες σοι*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Εἰσοδικὸν «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Τὴν κοινὴν ἀνάστα*

σιν», «*Συνταφέντες σοι*» και κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκειμένον τῆς ἑορτῆς Ἄποστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, «*Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε*» (Φιλπ. δ' 4-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*» (Ἰω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Θεὸς Κύριος*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλουία*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν, τὸ «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», Δόξα, «*Συνταφέντες σοι*»· κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀπόστιχα, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «*Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην*», μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία*». Εὐθύς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Θεοτόκε παρθένε*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἑβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*» κ.τ.λ., τὸ «*Ἐπακουσαί σου*» καὶ ὁ ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Ἀλληλουία*» τὸ τροπάριον «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται*» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξιν εἰς τὸ α' «*προστασίας τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β' «*πρεσβείαις (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς*» καὶ εἰς τὸ γ' «*διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον*

ἡμᾶς». Καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου. Ὁ ν' χῦμα καὶ τὸ τριώδιον «*Τῷ τὴν ἄβαντον*» εἰς 6 (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης Δόξα, Καὶ νῦν), ψάλλοντες μεθ' ἐκάστην ὥδην πάλιν τὸν εἰρμὸν ὡς καταβασίαν. Μετὰ τὴν α' ὥδην, αἴτησις, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιίου (13 Ἀπριλίου) καὶ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὴν ἡ' ὥδην ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον*», εἰς δὲ τὸν εἰρμὸν «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*». Ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμωτέραν, ἢ θ' ὥδη τοῦ τριωδίου. Αἴτησις καὶ τὸ ἐξαποστειλᾶριον τρεῖς. Οἱ αἶνοι, ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

- 29. † Μεγάλη Δευτέρα.** «Μνειάν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς». Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς († 364).

Τῆ μεγάλης Δευτέρας πρωί. [Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ', ε', ς', ζ', η').] Εἶτα αἱ ὥραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» καὶ τοῦ κοντακίου «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν καὶ τῶν ἀποστίχων, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δευτέραν Εὐάν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, «*Κατευθυνθήτω*», καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον. Καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

Τῆ μεγ. Δευτέρας ἑσπέρας. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ τριώδιον «*Συνέλθωμεν τῷ Χριστῷ*» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Τῆ μεγ. Δευτέρα ἑσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριψιδίῳ καὶ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς χθές. Εἰς τὸ α΄ «Ἴδου ὁ νυμφίος» κατάληξις «πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν εὐθύς αἴτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α΄ ὠδὴν.

- 30. † Μεγάλη Τρίτη.** «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» († 615).

Τῆ μεγάλη Τρίτη πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ΄, ι΄, ια΄, ιβ΄, ιγ΄) καὶ εἴτα] αἱ ὥραι λιταί, ὡς χθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, τὰ 6 ἑσπέρια ἰδιόμελα (τὰ τῶν αἰνῶν καὶ τῶν ἀποστίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἴδου σοὶ τὸ τάλαντον». Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου κ.τ.λ. ὡς χθές. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων.

Τῆ μεγ. Τρίτη ἑσπέρας. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ τριψιδίον «Συντελείας ὁ καιρὸς» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Τῆ μεγ. Τρίτη ἑσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριψιδίῳ καὶ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς προχθές. Εἰς τὸ α΄ «Ἴδου ὁ νυμφίος» κατάληξις «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη.

- 31. Μεγάλη Τετάρτη.** «Μνεῖα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαργρῶν ἱερομ. († 326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Τῆ μεγάλη Τετάρτη πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε΄ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. (ιδ΄, ιε΄, ις΄, ιθ΄, κ΄) καὶ εἴτα] αἱ ὥραι λιταί, ὡς προχθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, ἑσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα 10 (τὰ τῶν αἰνῶν καὶ τῶν ἀποστίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις». Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου κ.τ.λ. ὡς προχθές. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων.

Σήμερον εΐθισται εἰς τοὺς ἰ. ναοὺς ὅπως τελεῖται καὶ τὸ **μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου**.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί», τὸ τριψῆδιον «Ἀνώγειν ἐστρωμένον» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ., τὸ κοντάκιον «Τὸν ἄρτον λαβῶν», κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενον συνήθως τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Εἰς τὸ «Ἀλληλουΐα» τὸ τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» τρίς· εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «Τμηθεῖση τμᾶται» ἄνευ στίχων, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν η' ὥδην λέγεται τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν»), Καὶ νῦν, καὶ ἐν τέλει ἐκάστης ὥδης πάλιν ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσῶδια καθίσματα· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου (16 Ἀπριλίου) καὶ τοῦ Τριψηδίου. Ἀντὶ τοῦ Τῆν τιμιωτέραν, ἢ θ' ὥδη τοῦ κανόνος. Τὸ ἐξαποστειλάριον (τρίς), οἱ αἶνοι (εἰς 4), ἡ δοξολογία (χῦμα) καὶ τὰ ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριψηδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λ., [«Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί»,] τὸ τροπάριον τῆς προφητείας τῆς α' ὥρας, ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. † **Μεγάλη Πέμπτη.** «Τὸν ἱερόν νιπτήρα ἐορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας († 522)· Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Εἶδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἀμνός, ὅς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῇ μεγ. Πέμπτη πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακός, ἐσπέρια ἰδιόμελα τὰ 5 τῶν αἰῶνων (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Γέννημα ἐχιδνῶν». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν. Μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος, «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου» (Α' Κορ. ια' 23-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Λκ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κς' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χειρουβικοῦ, τὸ τροπάριον «Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ» (μετὰ τὸ «οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τ. δώρων, καὶ εἶτα συνεχίζει ὁ β' χορὸς «ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...»). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς (καὶ τοῦ Πληρωθῆτω). Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην...».

Τὴν ἑσπέραν τῆς μεγάλης Πέμπτης. Ὁ ὄρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. [Κατὰ νεότερον σχετικῶς ἔθος, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἰδ' ἀντιφώνου, ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ μετὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου ἀπαγγέλλων ἐν κατανύξει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ «*Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου*», ὃ ἐπαναλαμβάνεται ψαλλόμενον ὑπὸ τῶν χορῶν]. Μετὰ τὸ ἰβ' Εὐαγγέλιον, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*», ἡ ἑκτενὴς «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.τ.λ.. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπυσμούς και μάστιγας και κολαφισμούς και σταυρόν και θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

- 2. † Μεγάλη Παρασκευή.** «Τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Τίτου ὀσίου (θ' αἰ.). Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων († 306), Θεοδώρου παρθενομάρτυρος.

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωί. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὠρῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἄρχεται μετὰ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρίς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ὅτε ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῶν ὠρῶν γ' ς' καὶ θ', ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἐνδύομενος τὸν συνήθη μέλανα μανδύαν, προπορευομένου λαμπαδοῦχου, θυμιᾷ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου). Μετὰ τὸ ἰδιόμελον τῆς θ' ὥρας «*Ὅτε σε σταυρῶ*», οἱ χοροὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης (ἢ ὁ κανονάρχης) ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ ἀπαγγέλλει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον κρεμάται*» (λέγων τὸν μὲν α' στίχον «*Σήμερον κρεμάται*» τρίς, ὡσαύτως καὶ τὸν στίχον «*Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη, Χριστέ*» τρίς, τοὺς δὲ λοιποὺς στίχους ἀνὰ μίαν), καὶ εἶτα ψάλλουν οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον δίχορον κατὰ στίχον. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπυσμούς και μάστιγας*».

Ὁ ἑσπερινὸς τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθλώσεως). Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας, «*Εὐλογητὸς ὁ*

Θεός» και ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. [Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τελεῖται σιωπηρῶς παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ ἀποκαθήλωσις τοῦ Ἑσταυρωμένου.] Μετὰ τὰ πληρωτικὰ καὶ τὸ «*Εἶη τὸ κράτος*» οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν θύραν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν*» κ.λπ.· οἱ δὲ ἱερεῖς ἀσκεπεῖς καὶ ἐνδεδυμένοι φελώνια τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας· ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, φέρουν τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον καὶ θέτουν ἐν αὐτῷ τὸν ἐπιτάφιον καὶ τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον· οἱ ψάλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*»· εἶτα «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θεῆνος» (ψαλλόμενος εἴτε τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε τὴν α' πρωινήν τοῦ μεγ. Σαββάτου). «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κ.λπ. καὶ τὸν ἐξάψαλμον· εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας, ἀπέθετο*», Δόξα, «*Ὅτε κατῆλθες*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*» καὶ εὐθύς τὰ πρὸ τοῦ κανόνος καθίσματα «*Σινδόνι καθαρᾷ*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐξέστησαν χοροί*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «*Κύματι θαλάσσης*» (εἰς 6) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν ἡ' ᾠδὴν λέγεται τὸ «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα*»), Καὶ νῦν, ἐνῶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Τὸν τάφον σου, σωτήρ*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος καὶ καταβασία ὁ εἰρμὸς «*Μὴ ἐποδύρου μου*». Εἶτα ἐξέρχεται ἀπὸ τῶν βημοθύρων ὁ ἱερεὺς, καὶ προ-

χωρῶν πρὸς τὸ κουβούκλιον τοῦ ἐπιταφίου, θυμῶν, ἄρχεται τῶν ἐγκωμίων «*Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ*», ἃ τίνα συνεχίζονται παρὰ τῶν χορῶν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τῶν ἐγκωμίων, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι ἠυλόγηται*»· εἶτα ἡ β' στάσις «*Ἄξιον ἐστί*», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*»· εἶτα ἡ γ' στάσις «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι*», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*». Εὐθὺς τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, συναπτὴ μικρά, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «*Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν*» τρίς. Οἱ αἶνοι (εἰς 4) ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «*Πρόσσχωμεν*», «*Εἰρήνη πᾶσι*», «*Σοφία*», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱ. βῆμα. Ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἄλλότριος*», «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», ὁ ἱερεὺς περιέρχεται τρίς κύκλῳ τῆς ἁγίας τραπέζης, ἐφ' ἧς τίθησι τὸν ἐπιτάφιον. Εἶτα λέγονται τὸ τροπάριον τῆς προφητείας «*Ὁ συνέχων τὰ πέτρατα*», τὸ προκειμένον, ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκειμένον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζητεῖ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «*Πραξαποστόλου*»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα «*Εἶπωμεν πάντες*», τὰ πληρωτικά καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλοκλισίας ἢ ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος*».

- 3. † Μέγα Σάββατον.** «Ἡ θεόσωμος ταφή καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Νικητὰ ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 824). Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου († 833).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμακός, ἑσπέρια ἀναστάσιμα τοῦ α' ἡχου 4 «*Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*» κ.λπ. καὶ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας 3 «*Σήμερον ὁ ἄδης*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Τὴν σήμερον μυστικῶς*», Καὶ νῦν,

«Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ' «Ἐγένετο λόγος Κυρίου» καὶ τὸ ιε' «Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου»). Εὐθὺς εἰς ἦχον α' «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε», ἐπαναλαμβάνομενον εἰς τοὺς στίχους τῆς η' βιβλικῆς ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα συναπτῆ μικρὰ καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι ἅγιος εἶ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– μεγ. Σαββάτου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν» (Ῥωμ. ζ' 3-11). Ἀντὶ ἀλληλουιαρίου ψάλλεται, παρὰ τοῦ σκορπιζόντος δάφνας ἐν τῷ ναῶ ἱερέως, εἰς ἦχον βαρὺν τὸ ψαλμικὸν «Ἀνάστα ὁ Θεός», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐφύμνιον τῶν στίχων τοῦ πα' (81ου) ψαλμοῦ «Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον «Ὁψὲ Σαββάτων» (Μτθ. κη' 1-20) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χειρουβικῆς ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «Σιγήσατω πᾶσα σάρξ» (ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ τὴν φράσιν αὐτοῦ «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας»). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σφῶν ἡμᾶς· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρομολογικῶς εἰς ἦχον β' τὸ «Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ*. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Γεωργίου ὀσίου τοῦ ἐν Μαλαιῶ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὀσίων (ζ' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικητὰ ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις († 1808).

* Ἀπὸ τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου (1924) τὸ πάσχα τυγχάνει 4 Ἀπριλίου (22 Μαρτίου κατὰ τὸ παλαιόν) διὰ πρώτην φοράν, ἣ τις εἶναι καὶ ἡ τελευταία κατὰ τὸ νῦν ἔχον ἡμερολογικὸν σύστημα. Αὕτη ἡ ἡμερομηνία εἶναι τὸ ἐνωρίτερον ποῦ δύναται νὰ τύχη τὸ Πάσχα κατὰ τὸ διορθωμένον ἡμερολόγιον. Ἀνάλογος περίπτωσις θὰ τύχη πάλιν τῷ 2105 (Πάσχα 22 Μαρτίου κατὰ τὸ παλαιόν), ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ 2100 ἡ διαφορὰ τῶν δύο ἡμερολογίων θὰ αὐξηθῇ εἰς τὰς 14 ἡμέρας, τότε τὸ Πάσχα καθ' ἡμᾶς θὰ τύχη 5 Ἀπριλίου.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §1): «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» κ.λπ., «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ´), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ´, ὁ ν´ ψαλμὸς χῦμα, εἶτα ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «*Κύματι θαλάσσης*» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (καὶ τῆς η´ ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν ἄλλ´ οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τοὺς εἰρμούς ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ´), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε μεσῳδιον κάθισμα οὔτε κοντάκιον καὶ οἶκος οὔτε τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» οὔτε τὸ «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*», οὔτε θυμιάσις γίνεται εἰς τὴν θ´. Μετὰ τὴν θ´ ᾠδὴν λέγεται αὔθις ὁ εἶρμος αὐτῆς «*Μὴ ἐποδύρου μου*» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ´), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», ἡ ἐκτενής «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου*» καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ἐἰδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὁλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἁγ. τραπέζης, ἐξέρχεται τοῦ ἰ. βήματος καὶ καλεῖ τὸν λαὸν ὅπως ἀνάψη τὰς λαμπάδας του, ψάλλον εἰς ἦχον πλ. α´ τὸν ὕμνον «*Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν*», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς, ἕως οὔ πᾶς ὁ λαὸς λάβῃ τὸ ἰ. φῶς. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ*», ὃ περ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν, ἕως οὔ φθάσουν εἰς προσδιωρισμένην ἐξέδραν, ἔνθα ὁ ἱερεὺς ἀποτίθῃσιν ἐπὶ τετραποδίου τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ἀναγινώσκει τὸ β´ ἐωθινὸν «*Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου*» (Μρ. ις´ 1-8)· οἱ χοροὶ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

Ὁ ὄρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρίς τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν*» τρίς· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἑξάκις, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν κύκλω τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «*Ἀναστήτω ὁ Θεός*» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἶτα ὁ ἱερεὺς αὔθις «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶντα χαρισάμενος*». Εὐθὺς συναπτῆ μεγάλη, ἐκφώνησις «*Ὅτι πρόπει σοι πᾶσα δόξα*», καὶ εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν ναὸν ψάλλων τὸν εἰρμὸν τῆς α' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6 (ἢ τοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ δύο ἢ τρία τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς εἰς 4, δύο τροπάρια εἰς τὸ προὔμνιον «*Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε*», εἰς τὸ Δόξα, τὸ τρίτον, καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ τέταρτον)]. Ἐν ἐκάστη ᾠδῇ πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτῆ μετὰ τῆς οἰκειᾶς ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» τρίς καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἐπίσης τρίς χῦμα. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς:

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἑξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου».

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἑξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη, ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τοῦ Πάσχα μόνον «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστέ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθύς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν ὁ α' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτικίον «Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός»**.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφρυνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοινάκιον «Εἴ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰω. α' 1-17).

* Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔχουν τὸν παρόντα κατηχητικὸν λόγον τὸ Πεντηκοστάριον καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά (βλέπε καὶ εἰς τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Ἱερατικὸν» τῆς Ἀποστ. Διακονίας τοῦ ἔτους 2002, ἐπιμελεία π. Κων. Παπαγιάννη).

** Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου λέγονται μόνον σήμερον.

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαί-
 ρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανά-
 του γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλουῖα)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ
 τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ*·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα
 Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χρι-
 στοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος,
 ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίασα εὐφράνθη, προσκνήσασα
 Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἴπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ
 νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· τὸ αὐτὸ
 τρίς σύντομον (εἰς ἦχον β´) ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ
 ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέ-
 στη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπα-
 ναλαμβάνεται τρίς), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ
 ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον
 ἔγερσιν» (ἅπαξ)· εἶτα (ἀντὶ τοῦ Δι´ εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ
 ἐκφωνεῖ ὁλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτῆ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ´ ἅπα-
 σαν τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμά-
 των.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς
 καὶ τῆ ἡμέρα τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὠρῶν, ἀποδείπνου καὶ
 μεσονυκτικοῦ λέγεται **ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία** οὕτως· «Εὐλογη-
 τός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι»
 (τρὶς), ἢ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» (ἅπαξ), τὸ κοντάκιον
 «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες» (ἅπαξ), καὶ τὰ τροπάρια «Ἐν τάφῳ σω-

* Οἱ παρόντες στίχοι εὑρῆνται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-
 10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

ματικῶς», Δόξα Πατρί, «Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος», Καὶ νῦν, «Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σήνωμα»· τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὄνοματι Κυρίου εὐλόγησον»· «Δι' εὐχῶν». Ἡ αὐτὴ ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρίς (ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ὁρολογίῳ), καὶ εἴτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρίς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἧχον β' στιχηραρικόν.

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομαδί ἀροτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε Παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. σελ. 11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἑβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος νεκρώσιμος ἀκολουθία (ὄρα εἰς Εὐχολόγιον).

6. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικόν «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἰθισταὶ νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοὶ τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάπτουσιν ἕναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἑσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἑναρκτηριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ μεγ. συναπτῆ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἑσπέρια, εἰς στίχους 6, τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν σωτήριον ὕμνον», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς Θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθύς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμῶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκειάν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «*Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ*» (Ἰω. κ' 19-25), τὸ ὁποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατὸν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πληρωσὶν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*», ἡ ἐκτενής, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «*Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστέ σωτήρ*» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*», «*Δόξα*», «*Καὶ νῦν*», «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός*», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

5. † **Δευτέρα διακαινησίμου.** Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἔχος β'.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι*»· ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς χθές, ἀλλὰ ἀφ' ἑ' ὠδῆς τοῦ κανόνος μόνον τὸ κοντάκιον καὶ τὸ συναξάριον τῆς 20ῆς Ἀπριλίου· εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα κ.λπ., ὡς χθές· Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «*Υπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. α' 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε*» (Ἰω. α' 18-28) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς χθές.

6. † **Τρίτη τῆς διακαινησίμου.** Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως († 582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων († 344-47). Ἔχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὁσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τρίτης διακαιν., «*Σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα*» (Πρξ. β' 14-21)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ὁ Πέτρος ἀναστάς ἔδραμεν*» (Λκ. κδ' 12-35).

7. † **Τετάρτη τῆς διακαινησίμου.** Καλλιοπίου και Ἀκυλίνης μαρτύρων († 304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης († θ' αἰ.). Ἔχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τετ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης*» (Ἰω. α' 35-52).

8. † **Πέμπτη τῆς διακαινησίμου.** Ἀγάβου, Ῥούφου, Φλέγοντος, Ἐρμού κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ῥώμης († 432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῶ († 1669). Ἔχος πλ. α'.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτᾶνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτῃ.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Πέμ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἄνθρωπός τις ἦν*» (Ἰω. γ' 1-15).

9. † **Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου.** «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Εὐψυχίου μάρτυρος († 362). Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων († 362-4). Ἔχος πλ. β'.

Ἐντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «*Νίκην ἔχων, Χριστέ*» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον «*Ἀγαπήσω σε, Κύριε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ἄρχεται ὁ β' χορὸς) «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ*», εἶτα στίχος «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ

* Καταχωρίζομεν ὧδε τὸ γ' προσόμοιον ληφθὲν ἐκ χειρογράφων κωδίκων, καθόσον τὸ εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια καταχωρημένον εἶναι ἑλλιπές (ὄρα Π. Β. Πάσχου, «*Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις*», Ἐκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρῦσις τῶν

δύο τελευταία εις τούς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «*Σαλπίσωμεν φιλέορτοι*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» γ' *. Ἀπόλυσις ἢ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν ἢ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (ι') καὶ τὰ εἰρηνικά. Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδης καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ'), «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*», μικρὰ συναπτή καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ὥδην, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «*Τὴν ἀέναον κρήνην*»· μετὰ τὴν ς' ὥδην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μνηολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» (γ'), «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» (γ')· ἢ ζ' καὶ ἢ η' ὥδη τῶν κανόνων· εἶτα ἢ θ' ὥδη τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἢ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*» (εἰς τὰ δύο τελευταία Δόξα, Καὶ νῦν)· ἢ καταβασία «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» γ' καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν*».

Ἐξαποστειλάρια «*Σαρκὶ ὑπνώσας*» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τούς αἶνους ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «*Πάσχα ἱερὸν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον «*Χριστὸς*

ἱαμάτων, ἢ πᾶσαν νόσον ἰσχύν, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἢ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρεμμένων ἀνόρθωσις, ἢ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασιν τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μητρὸς Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

* Παραθέτομεν τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ὕμνος α'.

Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζώους ἀναβλύζων ἰάματα· ᾧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· προσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτηρίᾳ Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ» (Ἰω. β' 12-22). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Εἰς τὰ δίπτυχα, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε., τὸ μεγαλυτάριον «Ὑδωρ τὸ ζωήρυτον» (ζῆτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).] Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

- 10. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου.** Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἑτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.). Γρηγορίου ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821). Ἔχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, «Κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ἰω. γ' 22-33).

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν τιμᾶται ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ε', τοῦ ὁποίου τὸ ἰ. λείψανον τεθησαύρισται ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Ἀθηνῶν, συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ (ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος ἧ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου, §§1-3). Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (13ης Νοεμβρίου, Ἐβρ. ζ' 26-η' 2) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

- 11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ).** «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου († 92). Τρουφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ. Ἐωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων († 1835).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (ὡς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Φιλάθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον*».

«*Νῦν ἀπολύεις*»· τρισάγιον (ὃ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν) κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*» (τρὶς).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...*»· ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ἱερεὺς τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου «*Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν*», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς τρὶς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*»· προκείμενον «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*» (τρὶς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκειται ἐντὸς τοῦ ἰ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἔωθινά· ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, «*ἄνευ στίχων*»· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ἢ ὑπακοὴ «*Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου*»· μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμωτέραν), ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ εἰρμὸς «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» (γ'), τῆς ἑορτῆς «*Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου*» δις, «*Σήμερον ἔαρ μυρίζει*» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε' 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, θ' ἑωθινόν, «Οὔσης ὀψίας» (Ἰω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· «Πληρωθήτω», «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τοῦ τυφλοῦ εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑψ' ἐκάστου τῶν χορῶν, καὶ εἶτα ἐκφωνοῦνται τὰ εἰρηνικά.

2. Ἀπὸ αὐριον αἰ καθ' ἡμέραν ἀκολουθία τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμπάλλονται δὲ καὶ αἰ ἀκολουθία τοῦ Μηναιού, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

3. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν **καθημερινῇ** (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχη ἑορταζόμενος ἄγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναιού, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, **καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα** (Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου, σ. 245, ὑπόσημ. 4).

4. Εἰς τὸν ὄρθρον **τῶν καθημερινῶν** μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναιού προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· **στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμιωτέραν»**. Ἐὰν προβλέπωνται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

5. Ἀπὸ αὐριον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ

«Ἐξαιρέτως» ἐπανερχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἐκτὸς ἂν ὀρίζῃ ἄλλως τὸ Τυπικόν. (Μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου κοντάκιον τῆς λειτουργίας ψάλλεται τὸ τοῦ Θωμᾶ «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»).

- 12. Δευτέρα.** Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αἰ.): Ἀνθούσης ὁσίας († 801).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. γ' 19-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. β' 1-11).
- 13. Τρίτη.** Μαρτίνου πάπα Ῥώμης ὁμολογητοῦ († 655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)].
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 1-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ' 16-21).
- 14. Τετάρτη.** Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Ἀρδαλίωνος μάρτυρος τοῦ πρώην μίμου, Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει († 1803).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 13-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 17-24).
- 15. Πέμπτη.** Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 23-31)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 24-30).
- 16. Παρασκευή.** Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων († 258).
Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 1-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε' 30-ς' 2).
- 17. Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Συμεὼν ἱερομάρτ. τοῦ ἐν Περσίδι († 344). Ἀγαπητοῦ Ῥώμης († 536), Ἀδριανοῦ μάρτυρος († 251), Μακαρίου ἐπισκ. Κορίνθου († 1805).
Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος»· κοντάκιον «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός, «Χριστὸς ἀνέστη»* (τρὶς), ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», καὶ τοῦ Μηναιῖου 3, Δόξα, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον «*Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ*». Ἀπόστιχα ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» (τρὶς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρὶς) καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ Μηναιῖου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναιῖου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν*» (ὄρα Κυρ. Θωμᾶ πρωί)· ἀφ' ε' (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμωτέραν) ἢ θ' ᾠδῆ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ καταβασία «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς αἵνους, εἰς στίχους 6, ἀναστάσιμα 3 καὶ στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἃ ζήτηε εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων) «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Τῆ φιλοπράγματι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 21-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἑβδ. Ἰω. (Ἰω. ε' 14-27). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τῆς ἑορτῆς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν... «*Χριστὸς ἀνέστη*».

- 18. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «*Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ*

μαθητοῦ Νικοδήμου». Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης. Ἦχος β΄, ἔωθινὸν δ΄ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α΄) πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμφάντων ἁγίων· β΄) Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ΄) Ἥλια νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη († 1685)· δ΄) Σεραφείμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτῃ· ε΄) τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. «Εὐλόγητός ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 7 ἀναστάσιμα στιχηρὰ καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν μυροφόρων, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ σωτήρ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

Ἀπολυτικά «Ὅτε κατῆλθες», * Δόξα, «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

* Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεσῶτι, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Κανόνα πίστεως.

Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὡς κερουμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκὼν, Νικοδήμος ὁ ἐνθερμος.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ εὐλογητά-
ρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκί-
ων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν
γ΄ ὥδην τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν
ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μνηολόγιον καὶ
τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς
Θεοτόκου, ἢ θ΄ ὥδη τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ
τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ τα-
φέντα καὶ ἐξαναστάνα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φω-
τίζου...»*

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάνα τριήμερον ἐκ τά-
φου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»*

*Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»*

*Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς
ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»*

*Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαι-
ρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»*

*Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε,
δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.
«Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»*

*Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη, ἀγνή παρθένε,
χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τά-
φου. Φωτίζου, φωτίζου».*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος», τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ
ὑπνώσας» (ἄπαξ) καὶ τῶν μυροφόρων «Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε»
(ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα
ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ β΄ ἑωθινὸν
«Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χρι-
στὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

Εἶδησις. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῶν μυροφόρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»), ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἐξῆς· ἦχος β'·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθελγόμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπανσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος».

19. Δευτέρα. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος, Φιλίππου μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκ. Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8-ις' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. δ' 46-54).

20. Τρίτη. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ· Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσ. κτίτορος Μεγ. Μετέωρου († 1310)· Ἀναστασίου Β', Πατριάρχου Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 5-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 27-33).

21. Τετάρτη. Ἰανουαρίου ἱερομάρ. († 305). Ἀλεξάνδρου τῆς βασιλείσεως· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου († 599)· Μαξίμου Κων/πόλεως († 434).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 18-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 35-39).

22. Πέμπτη. Θεοδώρου όσιου του Συκεώτου († 613)· Ναθαναήλ άποστόλου (α΄ αϊ.), Θεοχάρους και Άποστόλου όσιών των έν Άρση, Νεάρχου μάρτυρος.

Άπόστολος: ήμέρας, Πέμ. γ΄ έβδ. Πράξι. (Πρξ. η΄ 26-39)· Εύαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. γ΄ έβδ. Ίωάν. (Ίω. ς΄ 40-44).

23. Παρασκευή. † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος του τροπαιοφόρου († 303).

«Η άκολουθία ψάλλεται κατά την του Μηναιού διάταξιν μετά των μεθεόρτων των μυροφόρων» (Τ.Μ.Ε. 23 Άπρ. §19). Τα μεθεόρτα ταύτα ζήτει εις τό Πεντηκοστάριον τη Πέμπτη των μυροφόρων έσπέρας και τη Παρασκευή πρωί, τά δε έλλείποντα αναπληροϋνται έν της άκολουθίας της Κυριακής.

Εις την θ΄. Άπολυτίκια «Ό εύσχήμων», «Ότε κατήλθες», Δόξα, «Ταίς μυροφόροις»· κοντάκιον «Τό χαίρει ταίς μυροφόροις».

Εις τον έσπερινόν. Εις τό «Κύριε, έκέκραξα» τά 6 στιχηρά του άγίου «Ός γενναίον έν μάρτυσι» κ.λπ., Δόξα, «Άξίως του όνόματος», Και νϋν, της έορτής «Αί μυροφόροι όρθραιοι».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φώς ήλαρόν», τό προκείμενον της ήμέρας, και τά έν τω Μηναιώ άναγνώσματα του μεγαλομάρτυρος.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τά 3 προσόμοια του άγίου «Άνευφημοϋσι λαοί» κ.λπ. –εις τους προ άυτών στίχους τά δύο τελευταία–, Δόξα, «Τόν νοερόν άδάμαντα», Και νϋν, της έορτής «Ήτήσατο Ίωσήφ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ό εύσχήμων», «Ότε κατήλθες», Δόξα, «Ός των αίχμαλώτων», Και νϋν, «Ταίς μυροφόροις».

Εις τό μεσονυκτικόν. Μετά τον ν΄ ψαλμόν τά δια την λιτήν στιχηρά, ώς έν τω Μηναιώ, Και νϋν, της έορτής «Μετά φόβου ήλθον» (όρα Παρασκευή πρωί, εις τό Δόξα των άποστίχων του όρθρου)· τρισάγιον κ.λπ. και άπολυτίκιον «Ός των αίχμαλώτων».

Εις τον όρθρον. Εις τό «Θεός Κύριος» άπολυτίκια ώς εις τον έσπερινόν. [Τό Ψαλτήριον και ό πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [μετά την α΄ στιχολ.] του άγίου «Άνέτειλεν ιδού», Δόξα, Και νϋν, τό έξις της έορτής, ήχος β΄, προς «Τά άνω ζητών»·

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, γυναῖκες σω-
τήρ, ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεόν σε
τῶν ὄλων ἐκήρυττον, καὶ μαθηταῖς ἐβόων· Ὅντως ἀνέστη ἐκ
τάφου ἢ πάντων ζωή.

[Μετὰ τὴν β' στιχολ.] τοῦ ἁγίου «Πόθῳ ζέοντι», Δόξα, Καὶ
νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἐορτῆς, ἦχος β'·

Αἱ μυροφόροι ὄρθρῳι γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμα κενὸν θεα-
σάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγον· τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κρα-
ταιός, καὶ τοὺς ἐν ἄδῃ ἤρπασε τῶν δεσμῶν· κηρύξατε παρηρη-
σίαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

[Μετὰ τὸν πολυέλεον,] τοῦ ἁγίου «Γεωργήσας ἐμμελῶς»,
Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἐορτῆς, ἦχος β'·

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου αἱ γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως
πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθρῳι, τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι
τὴν αὐθάδειαν, καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν·
ἀλλὰ φύσις ἀσθενῆς τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνώμη συμ-
παθῆς τῷ Θεῷ εὐηρέστησε· προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον·
Ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθύς «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνή-
θης τάξις, ὡς ἀκριβῶς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον· Εὐαγγέλιον τοῦ
ἁγίου, Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων»
(Λκ. κα' 12-19).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων αὐτοῦ καὶ
ὁ α' τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ». Ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ
κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις», τὰ μεσῶδια καθίσμα-
τα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἐορτῆς, ἦχος β'·

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν μυροφόροις γυναῖξιν, ἀγάλ-
λεται συμφώνως, κοινὴν γὰρ ἐορτὴν σὺν αὐταῖς ἐορτάζουσιν,
εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν
σοι· Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄφ' ς' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμι-
ωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τῶν μυροφόρων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου, Δόξα, «Ἄνέ-
τειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (τὸ τῶν αἰῶνων τῆς ἡμέρας)
«*Μυροφόροι γυναῖκες*». Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον
τοῦ ἁγίου [Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναῖξι*»].

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε
κατῆλθες», «*Ταῖς μυροφόροις*», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων» καὶ τοῦ
ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἔβδ.
Πράξ., «Ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς» (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐ-
αγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἔβδ. Ἰωάν. «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*»
(Ἰω. ιε' 17-ις' 2).

«Ἄξιον ἐστὶ». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*»· μετὰ τὴν θ.
κοινωνίαν «*Χριστὸς ἀνέστη*».

24. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». Ἐλισά-
βετ τῆς ὁσίας. Δούκα νεομάρτυρος τοῦ ῥάπτου ἐκ Μυτιλήνης (†
1564), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ († 1776).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (τυπικὸν Πεντηκο-
σταρίου §19). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἔβδ. Πράξεων
(Πρξ. θ' 19-31)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἔβδ. Ἰωάννου
(Ἰω. ιε' 17-ις' 2)· «Ἄξιον ἐστὶ». Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε,
δίκαιοι*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου
θεραπείας». Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α'
αἰ.). Ἔχος γ', ἔωθινὸν ε'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώ-
ρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «*Ταῖς μυ-
ροφόροις*»· κοντάκιον «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*»
τρῖς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ
Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 4, εἶτα τὰ δύο
ιδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), καὶ τοῦ ἀποστό-

λου προσόμοια 3, Δόξα, «'Ανέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «'Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Δεῦτε τῆς οὐρανοῦ μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «'Ἐν τῇ στοᾷ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «'Απόστολε ἄγιε», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον «'Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη», τὰ τριαδικὰ «'Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «'Ἐκπλήττων τῇ δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων (καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ παραλύτου), καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου· μετὰ τὴν γ' ὥδην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου, τὸ μεσωδιον κάθισμα αὐτοῦ «Εἰς ὕψος ἀνελθών», Δόξα, τοῦ παραλύτου «'Ῥῆμα παράλυτον», Καὶ νῦν, «Τὴν ἀραιότητα»· μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «'Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «'Ἅγιος Κύριος», τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκεὶ ὑπνώσας», τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ παραλύτου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 3, τοῦ ἀποστόλου προσόμοια ἔτερα 3, καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Σοῦ ἐξεχύθη», Καὶ νῦν, «Κύριε, τὸν παράλυτον». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», «Ἀπόστολε ἄγιε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἄπρ. 25, «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Πέτ. ε΄ 6-14)· Εὐαγγέλιον Κυρ. Παραλύτου, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα» (Ἰω. ε΄ 1-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

26. Δευτέρα. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς ἱερομάρτυρος († 332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων († 322).

Εἰδήσεις. 1. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστός ἐνδόξως» (μετὰ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσιν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι΄ 1-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ΄ 56-69).

27. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος († 107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι΄ 21-33)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ΄ 1-13).

28. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων, Θεόγνιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (γ΄ αἰ.), Μέμνονος ὁσίου. (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου, Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, §§23-25).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Χριστοῦ σε συγγενῆ»· κοντάκιον «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια «Πάρεσιν ἢ μεσότης ἡμερῶν» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης». Εἰσόδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρις.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «Θάλασσαν ἔπηξας»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἢ θ' ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἰρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετ. δ' ἔβδ. Πράξ., «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ιδ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης» (Ἰω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικόν «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλουαία)· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

29. Πέμπτη. Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάρχου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος, Ἰωάννου (Καλοκτένου) μητροπολίτου Θηβῶν (ιβ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 12-20).

30. Παρασκευή. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44). Κλήμεντος ὀσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος τῆς ἐν Πικριδίῳ († 1725).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ

μετὰ μεγάλης δοξολογίας. Ἀπολυτίκια, «Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Προκείμενον 30ῆς Ἀπριλίου· Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἑβδ. Πράξ., «Ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς» (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Λκ. θ' 1-6)· «Ἄξιον ἐστὶ»· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἕπαξ.

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. Σάββατον. Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (ς' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 31-42).

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστὸς μεσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει». Ἀνακομιδὴ τῶν ἰ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373): (τυπικὸν 2ας Μαΐου· περιπτώσις δ' §§5-6). Ἦχος δ', ἑωθινὸν ζ'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἱεράρχου συμψαλλομένης μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ἡ ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καταλιμπάνεται (μόνον τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς ψάλλεται ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ, τῷ ὄρθρῳ καὶ τῇ λειτουργίᾳ).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4, τῆς Σαμαρείτιδος 3, τοῦ Μηναίου ἕτερα 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν», Δόξα, τοῦ ἁγίου «Πάλιν ὁ χρυσορροῶς», Καὶ νῦν, τῆς Σαμαρείτιδος «Ὡς ὄφθης ἐπὶ γῆς».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα», Δόξα, τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κα-
νὼν τοῦ ἤχου, εἶτα τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου, Δόξα,
τὸ εἰς τοὺς αἶνους ἰδιόμελον τῆς Σαμαρείτιδος «Τάδε λέγει Κύ-
ριος τῇ Σαμαρείτιδι», Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον «Ἀγαλλιᾶσθω σήμε-
ρον», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυ-
τικίον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ
ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλο-
γητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ
ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξε-
ως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ τοῦ Πάσχα (μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν δύο θεο-
τοκίων) καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ
οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ ἁγίου «Τὴν τῶν
αἰρέσεων», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς Σαμαρείτιδος «Ἀγαλλιᾶσθω
οὐρανός»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος,
τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα» ἀντὶ τοῦ Τὴν
τιμιωτέραν ἢ θ' ὥδη τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφό-
ρων· εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ
ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 3, τοῦ ἁγίου ἕτερα 3 «Τοῖς
πυρίνοις σου δόγμασι» κ.λπ., καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ
4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον
τοῦ Πεντηκοσταρίου «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία
μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν», τοῦ ἁγί-
ου, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν
τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ ἱεράρχου, Ἰαν. 18, «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Ἐβρ. ιγ´ 7-16)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος, «*Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας*» (Ἰω. δ´ 5-42).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 3. Δευτέρα.** Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἄργους († 950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ´ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε´ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ´ 12-17).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η´ 42-52).

- 4. Τρίτη.** Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε´ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ´ 25-ιγ´ 12).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η´ 51-59).

- 5. Τετάρτη.** «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β´ αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὄρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε´ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ´ 13-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς´ 5-14).

Σημείωσις. Ὅπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἁγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμπάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, συμφώνως μὲ τὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου §§30-34, καὶ 2 Μαΐου §§8-9.

- 6. Πέμπτη.** Ἰώβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφεὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς ἀσκήσαντος († 1602).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 14)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. θ' 39-ι' 9).

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος «Ὁ πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

7. Παρασκευή. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος († 303).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 17-28).

8. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἄρσενιου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 449).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου»· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Σαμαρείτιδος (τυπικὸν 21ης Μαΐου, περίπτ. γ' § 6).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνήρ».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου (ἅπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς», Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ», καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ εὐαγγελιστοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ 3 «Δεῦτε τῆς σοφίας τὸν βυθόν» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Ἀπόστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ὡς ἄφθης ἐν σαρκί».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ἀπόστολε, Χριστῶ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, «*Τάδε λέγει Κύριος*» (Παρασκευὴ πρωὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἔξις· εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν β' στιχολογίαν τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Ἀναπεσῶν ἐν τῷ στήθει*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἑορτῆς «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*»·

Μετὰ τὸν πολυέλεον τὸ ἕτερον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Τὴν μνήμην τιμήσωμεν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς

Ἦχος δ' . *Ταχὺ προκατάλαβε.*

Ἐκ φρέατοςνάματα τοῦ γεηροῦ καὶ φθαροῦ, ἔλθοῦσα ὡς σύνηθες ἢ Σαμαρεῖτις ἀντλεῖν, τὸ ζῶν ὕδωρ ἤντλησεν, οὕτως ἐφευρηκυῖα τὴν πηγὴν καθημένην, ἔνθα πηγὴ καὶ φρέαρ Ἰακώβ διωρύχθη, κόσμου τοὺς φλογοτρόφους δροσίζουσαν καύσωνας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τοῦ ὄρθρου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, ὡς ἀκριβῶς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον (ἑωθινὸν ια') ἐκ τῶν βημοθύρων «*Ἐφανέρωσεν ἐναντὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. κα' 14-25).

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς Σαμαρείτιδος μετὰ τῶν εἰρμῶν, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ ὁσίου. Ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ κοντάκιον «*Πίστει ἔλθοῦσα*», καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Τῆς σοφίας τῷ στήθει*», Δόξα, τοῦ ὁσίου «*Τοὺς θορούβους τοῦ βίου*», Καὶ νῦν, τὸ ἔξις τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος πλ. β' . *Αὐτόμελον.*

Ὡς τῇ πιστῇ Σαμαρείτιδι Κύριε, τῆς θεότητος τῆς σῆς τὴν πηγὴν ἠνέφξας, καὶ ἔβλυσας θεογνωσίαν ἐπ' αὐτήν, ἀρδεύων πόμα θεόληπτον, καὶ νῦν πᾶσιν ἡμῖν κατάπεμψον, πταισμάτων ἰλασμόν ὑπεράγαθε.

Ἀφ' ς' ὥδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Θεολογῶν ἐβρόντησας*», τοῦ ὁσίου «*Τῷ τοῦ δεσπότη, ὅσιε*» καὶ τῆς ἑορτῆς «*Σαμάρειαν κατέλαβες*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 4, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ 3 «*Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε*» ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ὁσίου ἐν «*Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*» (ζήτηε εἰς τὸ Πεντηκοστάριον εἰς τοὺς αἶνους τῆς ἡμέρας). Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ἀπόστολε, Χριστῶ*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Πίστει ἐλθοῦσα*»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «*Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς*» (Α' Ἰω. α' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ*» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25)· «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ.

- 9. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Ἡσαΐου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις. Ἦχος πλ. α'· ἑωθινὸν η' (τυπικὸν Πεντηκοστ. §§29-31).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὸ φαιδρὸν*», Δόξα, «*Ἀπόστολε, Χριστῶ*»· κοντάκιον «*Πίστει ἐλθοῦσα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7, τοῦ τυφλοῦ 3, Δόξα, «*Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «*Σὲ τὸν σαρκωθέντα*» καὶ τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, «*Δικαιοσύνης ἦλιε*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὸ ἰδιόμελον τῶν αἰνῶν «*Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέ-*

ους» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Ὅλον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσον παρακλήσεσι», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαίρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ΄ ὥδην τὸ μεσώδιον κάθισμα δὶς· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Τῷ σωτηρι Θεῷ*»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ὥδη τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» καὶ τὰ 3 ἐξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ς΄ Πράξ., «*Ἐγένετο πορευομένων*» (Πρξ. ις΄ 16-34)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. θ΄ 1-38).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

- 10. Δευτέρα.** Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ εἰς Ῥώμην τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.

Εΐδησις. Τῇ Δευτέρῃ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν»· ἐὰν ἐορτάζηται ἅγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον ψάλλεται τὸ «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

- 11. Τρίτη.** «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β' διατάξιν)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ' 19-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36). «Ἄξιον ἐστίν».

- 12. Τετάρτη.** † Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Εἰς τὴν θ' (τριψαλμον). Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ὁ ἱερεὺς θυμῶν ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις, ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ, ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἁγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδης ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ αἰτήσις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας (12 Μαΐου) καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) καὶ

«Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ Πάσχα– τῆς ἡμέρας, Τετ. ς' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιη' 22-28)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. ς' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 36-47). «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζει, φωτίζει»· «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ τρὶς ἀντὶ τοῦ εἶη τὸ ὄνομα. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

13. † Πέμπτη. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυσικάκου ἐπισκόπου Συνάδων († ς' αἰ.).

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἧ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἐσπερία στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», εὐθύς τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρὶς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (ὃ περ ἀναγινώσκειται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασαίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κον-

τάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. (Ἐντὶ τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου», καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρὶς), αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀπ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθῆτω»· «Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἔσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Εἴθισται εἰς πάσας τὰς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν «Εἶη τὸ ὄνομα», εὐχὴ δ' ἀπολύσεως ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

3) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασαίαι ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεὶς».

14. Παρασκευή. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ς' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐ-
αγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 1-11).

15. Σάββατον. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 358). Ἀχιλλεῖου
ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «*Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς*»·
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12)· Εὐαγ-
γέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 10-21).

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων
πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Θεοδώ-
ρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368). Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἀνελήφθης*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δα-
κρῶν σου ροαῖς*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Πεντη-
κοσταρίῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη ἕως τῆς θ' ὥρας αὐριον) «*Ὁ
ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς
οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἡχου, Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον «*Ἀποστολικῶν
παραδόσεων*», Καὶ νῦν, «*Κύριε, τῆς οἰκονομίας*», τὰ τριαδικὰ
«*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης
ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ
ἀπολυτίκια. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, πᾶσα ἡ τά-
ξις τοῦ ἑωθινοῦ (ι') Εὐαγγελίου, κανόνες κ.τ.λ. κατὰ τὴν τάξιν
τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' ς' ὥδῃς τῶν κανόνων τὸ κοντάκιον
μετὰ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ
Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεῖς*»·
«*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια καὶ
αἵνοι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς
ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλον-
ται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «*Σῶσον
ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυ-
τίκιον «*Ἀνελήφθης*»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυ-*

νήσωμεν... Σώσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς...».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' ἐβδ. Πράξ., «Ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλευσαι» (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς» (Ἰω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

17. Δευτέρα. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλλίας († 1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 8-14)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 27-ιε' 7).

18. Τρίτη. Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, Βενεδίμου τῶν Ἀθηναίων μαρτύρων (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 2-12).

19. Τετάρτη. Πατρικίου ἐπισκ. Προύσης ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου μαρτύρων (β' αἰ.). Τῶν 13 ὀσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων († 1231).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 15-23).

20. Πέμπτη. Θαλλελαίου μάρτυρος († 284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αἰ.)· Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὀσίων, ἰδρυτῶν τῆς Νέας Μονῆς Χίου (ια' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 22-33).

21. Παρασκευή. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». † Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἑλένης († 327) τῶν θεοστέπων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως (Τ.Μ.Ε. 21 Μαΐου, περίπτ. θ' §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων εἰς 4, Δόξα, «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ τῆς ἑορτῆς, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Σέλας φαινότατον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνέβη ὁ Θεός».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τῆς ἑορτῆς, Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ Δόξα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, «Κύριε τὸ μυστήριον» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς)· ἀπολυτίκιον «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]. Καθίσματα ἀνὰ ἓν τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου. Τὰ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ λοιπὰ· Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων (13ης Νοεμ. ἐν τῇ λειτουργίᾳ), «Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τῶν θεοστέπων» κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς χῦμα, καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἁγίου «Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεσώδιον τῆς ἑορτῆς «Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεῖς»· εἶτα (δὲν στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιώτεραν») ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τῆς ἑορτῆς

μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἁγίου «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε» καὶ πάλιν τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3 «Χαίρε, Κωνσταντίνε πάνσοφε» κ.λπ. (ἅπαντα ἀνά μίαν), Δόξα, «Ὁ τῶν ἀνάγκων ἄναξ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας». Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, Μαΐου 21, «Ἀργίππας ὁ βασιλεὺς» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Νοεμ. 13, «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

22. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον).

«Μνεῖα πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς Χριστιανῶν». Βασιλίσκου μάρτυρος († 308)· Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. πολιούχων Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ· μνήμη τῆς β' Οἰκουμ. συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει (381).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρῳ (ὄρα βη Φεβρ.). Ὁ ἑσπερινὸς ἄνευ εισόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ νεκρῶσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς ἐκάστην ὥδῃν προτάσσεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν

τέλει, πλὴν τῆς γ' καὶ ζ' ὥδης· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριωδίου): «*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνειάν πάντων τῶν ἀπ αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.*

Στίχοι· Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος*» (ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., σ. 388).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ὁ βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια' ἑωθινόν), «*Ἐφανερώσεν ἐαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. κα' 14-25). «*Ἄξιον ἐστὶ*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Ὁ βάθει σοφίας*». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., μεθ' ἃ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἶτα ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. λειτουργίας.

- 23. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ».** Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ὁ βάθει σοφίας*»· κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια δευτεροῦμεν τὸ «*Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν*» καὶ τὸ

«Εἶδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἴσοδον προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» ψάλλεται τρις. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» (ὃ περ ἐφεξῆς ἐπανερχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τρις, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἑορτὴν ὄρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ἰω. κ' 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). Ἀφ' ἧς ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Πόντῳ ἐκάλυψε*» καὶ «*Θείῳ καλυφθεῖς*» διπλαῖ. (Ἐντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «*Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου*»]* καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ «*Μὴ τῆς φθορᾶς*» καὶ «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α' δίς, τὸ β' ἅπαξ), αἶνοι, δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (ὁ γ' στίχος τοῦ α' ἀντιφώνου ἄρχεται «*Οὐκ εἰσι λαλῖαι οὐδὲ λόγοι...*»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουῖα*».

* Τὰ ἀνωτέρω σημειοῦνται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, καθόσον τὸ Τ.Μ.Ε. οὐδὲν σημειώνει εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τῆς ἑορτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυρ. η´ Πράξ., «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πρξ. β´ 1-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. η´ Ἰωάν., «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ἰω. ζ´ 37-52, η´ 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μὴ τῆς φθορᾶς».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἔσπερινός, ὡς ἔπεται.

Ὁ ἔσπερινός τῆς γονυκλισίας. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀποστιχα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανὸς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναῖδιον Πνεῦμα κατὰπέμψας ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι´ αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς προεβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρὸς, τῶν ἀγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρῦκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν».

24. † Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει († 590). (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§51-52.)

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.λπ., «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ´, ὁ ν´ ψαλ-

μὸς χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» τρίς, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ ν' χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ὡς χθές. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ εἰρμοὶ τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «*Θεῖω καλυφθεῖς*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὥδη τῶν κανόνων ὡς χθές, καὶ ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἵνοι, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς χθές. Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος: Δευτέρας ἀγ. Πνεύματος, «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: Δευτ. α' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε*» (Μτθ. ιη' 10-20). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Χαίροις ἄνασσα*». Κοινωνικὸν «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλόνηθρον περὶ ἀλληλουῖαν*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», ὃ περὶ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Ἀπόλυσις ὡς τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (Προθεωρία §38) εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...*», τὸ ὁποῖον ὁμοῦς εἶναι ἀνακόλουθον, ἐφόσον «*Παράκλητος*» ἐνταῦθα νοεῖται τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐνῶ τὸ α' ἤμισον τοῦ εἰσοδικοῦ τούτου ἀναφέρεται εἰς τὸν Χριστόν. Ὁρθότερον θὰ ἦτο νὰ ψάλλεται τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

25. Τρίτη. Ἡ γ' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς (Τ.Μ.Ε. 25 Μαΐου, περίπτ. η' §10).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνήρ*», εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ τῆς ἡμέρας 3 προσό-

μοια ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Προδρόμου ἕτερα 3, Δόξα, «*Θησαυρός ἐνθέων δωρεῶν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν*». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα· τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου, Δόξα, «*Ἡ τῶν θεῶν ἐννοιῶν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Γλώσσαις ἀλλογενῶν*». Ἀπολυτίκια «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Εὐλογητός εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Εὐλογητός εἶ, Χριστέ*». Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τοῦ Προδρόμου «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Συντάπτω, συννυμῶ*» (ζῆτει τῇ Τρίτῃ πρωί). Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τοῦ Προδρόμου «*Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Χριστοῦ τοὺς μαθητάς*». Διὰ τὸν πολυέλεον τὸ κάθισμα τοῦ προδρόμου «*Ὁ Ἡρώδης, πρόδρομε*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος δ΄. *Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

Τὴν μεθέορτον πιστοὶ καὶ τελευταίαν ἑορτὴν, ἐορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς ὡσπερ ἐν εἶδει γλωσσῶν, καὶ μαθητάς ἐφώτισε καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε· τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον, ἐφώτισεν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ κάθισμα τοῦ προδρόμου «*Ἐπεφάνη σήμερον*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Οἱ τοῦ σωτήρος ἐρασταί*» (ζῆτει ὡς μεσώδιον τῇ Κυριακῇ)· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ μηνολόγιον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεῖς*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια, τὸ α΄ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ προδρόμου «*Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε*» καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «*Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Τὴν πανσεβάσμιον κάραν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Πάντα χορηγεῖ*» (ὄρα Τρίτῃ πρωί εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Δοξολογία μεγάλη, «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*», «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὅτε καταβάς*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε´ ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους*» (Β´ Κορ. δ´ 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ´ ἔβδ. Ματθ. «*Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ*» (Μτθ. ια´ 2-15). «*Ἄξιον ἐστίν*». «*Εἰς μνημόσυνον*».

26. Τετάρτη. Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α´ αἰ.). Ἄλφαιου ἀποστόλου, Ἄλεξάνδρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. α´ ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α´ 18-27)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α´ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ε´ 20-26).

27. Πέμπτη. Ἐλλαδίου ἱερομάρτυρος (ς´ αἰ.). Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. α´ ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α´ 28- β´ 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α´ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ε´ 27-32).

Σημείωσις. Ἐνθα πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμβάλλεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ τυπικοῦ Μαΐου 21, §23.

28. Παρασκευή. Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α´ αἰ.)· Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244)· μνήμη α´ Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Νικαίᾳ (325).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. α´ ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. β´ 14-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α´ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ε´ 33-41).

29. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος († 307) τῆς Τυρίας· Θεοδοσίας ὀσιομάρτυρος τῆς Κωνσταντινουπολιτίσεως († 730), Ἄλεξάνδρου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας († 17 Ἀπρ. 328). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).] (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»).

Ἡ ἀκολουθία ὡς διευπλώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἐσπέρια εἰς στίχους 8 (ἅπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἐσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὄρθρω ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. α' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 7-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. α' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 42-48). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Ἰσακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 383). Ἦχος πλ. δ'· ἑωθινὸν α' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§53-55).

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας.

Εἰς τὴν θ'. «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»· «Ὅτε καταβάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (μετὰ τὴν εἴσοδον καὶ τὸ προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» λέγονται τὰ ἀναγνώσματα). Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ»*, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ' καὶ ς'

* Ἔτερα ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων βλέπε μετὰ τὴν λειτουργίαν.

ὠδῆς τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἐνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αἵνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἡχου καὶ 4 τῆς ς' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἁγ. Πάντων, Κυρ. α' ἐπιστ., «Οἱ ἅγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. α' Ματθ., «Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει» (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλοῦσα».

Σημειώσεις. Ἀπολυτικά τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακροῦντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιασάντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυριλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἁγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἰθέριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῖ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἄστρα, χοροὺς τε πάντων ἁγίων, αἰεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἐνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

3. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων μέχρι τῆς 28ης Ἰουνίου.

31. Δευτέρα. Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. β' 28-γ' 18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 31-34, ζ' 9-11).

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9

- 1. Τρίτη.** Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος († 166). Πύρρου ἐπισκόπου.
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. δ' 4-12)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 15-21).
- 2. Τετάρτη.** Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ († 828)· Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν.
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. δ' 13-25)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 21-23).
- 3. Πέμπτη.** Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων († 370-375).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ε' 10-16)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 23-27).
- 4. Παρασκευή.** Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κων/πόλεως († 326).
Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.
Ἀπόστολος: ἱεράρχου, 13ης Νοεμ. (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ἱεράρχου, 21ης Μαΐου (Ἰω. ι' 1-9).
- 5. Σάββατον.** Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος († 362), Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων († δ' αἰ.),
Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.
Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' ἀλληλουκία εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδομ. ἐπιστ. (Ῥωμ. γ' 19-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδομ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 1-8).

6. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἰλαρίωνος ὀσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 845). ᾠχος α΄, ἔωθινὸν β΄.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διαλαμπάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἁγίων, σύναξις τῶν 23 ἁγίων τῆς νήσου Λέσβου καὶ ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἁγίας βασιλείσεως Ἄρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Βίον ἀκηλίδωτον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα «Τῷ πάθει σου, Χριστέ» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἰδοὺ πεπλήρωται».

Ἀπολυτικίον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ «Μίαν τριουπόστατον ἀρχὴν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχοῦ.

Εὐαγγέλιον ἔωθινὸν (β΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

Εὐαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος», τὸ β΄ ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἄγγελος μὲν ἐκόμισεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑω-
θινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογη-
μένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τοῦ
λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. β' ἐπιστ., «Δόξα καὶ
τιμὴ καὶ εἰρήνη» (Ῥωμ. β' 10-16)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. β' Ματθ.,
«Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

- 7. Δευτέρα.** Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρα· Ζηναΐδος
μάρτυρος, Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιά,
1883).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ζ' 1-13)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

- 8. Τρίτη.** Ἀνακομιδῆ ἰ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου με-
γαλομάρτυρος († 319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ζ' 14-η' 2)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 9-15).

- 9. Τετάρτη.** Κυρίλλου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας († 444).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η' 8-14)· Εὐ-
αγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

- 10. Πέμπτη.** Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων († 313).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η' 22-27)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 23-31).

- 11. Παρασκευή.** Ναθαναήλ τοῦ Βαρθολομαίου (υἱοῦ τοῦ Θο-
λομά) ἐκ τῶν 12 καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.)· ὑπερ-
αγίας Θεοτόκου «Παναγίας Ἄξιον ἐστίν».

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα
τῆς Παρακλητικῆς· κανόνες ὁ α' τῆς Ὀκτωῆχου καὶ ὁ τοῦ Μη-
ναίου. Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ ψάλλεται δοξολογία με-
γάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημε-
ρινῶν. Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Κυρ. ε' Πράξεων «Διασπα-

ρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ια' 19-30)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ., «Ὁ ἀκούων ὑμῶν» (Λκ. ι' 16-21). Μετὰ τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

12. Σάββατον. Ὀνουφρίου ὁσίου (δ' αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθῳ († 734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. γ' 28-δ' 4)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 24-η' 4).

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀκυλίνης μάρτυρος († 239). Ἦχος β'· ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3 «Νύμφην ἀδιάφρορον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σιὰ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα «Ἡ ἀνάστασίς σου» κ.λπ. μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν «Ὡ θαύματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δις (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τῶν ἁγίων ἀπὸ γ' ὥδῃς τὰ μεσώδια τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' ἐπιστ., «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως» (Ῥωμ. ε' 1-10)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Μαθ., «Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς» (Μτθ. ζ' 22-33).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

14. Δευτέρα. Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ († 847).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 18-33)· Εὐαγγέλιον: προφήτου, Παρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

15. Τρίτη. Ἀμῶς προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Ἀρχαίου καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ἰερωνύμου ὁσίου († 420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος († 430).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ι' 11-α' 2)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἔβδ. Μαθ. (Μτθ. ια' 16-20).

16. Τετάρτη. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Κύπρου (δ' -ε' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 2-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἔβδ. Μαθ. (Μτθ. ια' 20-26).

17. Πέμπτη. Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου († γ' αἰ.)· Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων († 362).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 13-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Μαθ. (Μτθ. ια' 27-30).

18. Παρασκευή. Λεοντίου τοῦ ἐξ Αἰγίνης. Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων († 70), Λεοντίου ὁσίου τοῦ Ἀργείου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 25-36)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Μαθ. (Μτθ. ιβ' 1-8).

19. Σάββατον. Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἰ.), Παϊσίου ὀσίου τοῦ μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. λς' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰούδα 1-25)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουνίου 19 (Ἰω. ιδ' 21-24). Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων († 312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αἰ.). Ἦχος γ', ἑωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀσπύρωσ ἐκ θεοῦ Πνεύματος*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «*Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῷδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμῶν «Ἐνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Τὸ Χαίρετε φθελγξάμενος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. δ' ἐπιστ., «Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας» (Ῥωμ. ζ' 18-23)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ' Ματθ., «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ» (Μτθ. η' 5-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 21. Δευτέρα.** Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' -δ' αἰ.). Τερεντίου ἱερομάρτυρος. ἐπισκόπου Ἰκονίου (α' αἰ.), Νικήτα ἱερομ. τοῦ Νισυρίου († 1732).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 4-5, 15-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 9-13).

- 22. Τρίτη.** Εὐσεβίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων († 380). Ζήνωνος καὶ Ζηναΐ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτ. († 304).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχὴ τοῦ θέρους.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιδ' 9-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30).

- 23. Τετάρτη.** Ἀγριππίνης († 253-60) μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Ἀθανασίου ἀναγνώστου Βαρβάρου ὀσίου τοῦ ἐν Τρύφῳ Ξηρομέρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 38-45).

- 24. Πέμπτη.** Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος τοῦ Καισαρέως († 1765).

Εἰς τὴν Θ΄. Τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ (τυπ. 24ης Ἰουνίου §§1-3). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν... ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν...»

Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον 24ης Ἰουνίου, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου» (Λκ. α΄ 24-25, 57-68, 76, 80). Κατόνευς μόνον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο τοῦ Προδρόμου. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Προφῆτα καὶ πρόδρομε*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. Τυροφάγου, «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία*» (Ῥωμ. ιγ΄ 11-ιδ΄ 4)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Ἰουν. 24, «*Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν*» (Λκ. α΄ 1-25, 57-68, 76, 80). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

25. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὀσιομάρτυρος († 304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ις΄ 1-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε΄ ἐβδ. Μαθ. (Μτθ. ιγ΄ 3-9).

26. Σάββατον. Δαυὶδ ὀσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη († 540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθθίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλουαία εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η΄ 14-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε΄ ἐβδ. Μαθ. (Μτθ. θ΄ 9-13).

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σαμψῶν ὀσίου τοῦ ξενοδόχου († 530).

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*» κοντάκιον «Ἔς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Τριάδα θεαρχικήν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., καὶ ἡ ὑπακοή «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγένεσεν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρᾶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ τοῦ Μηναίου μετὰ στίχου «Ὅσιν τοῦ Θεοῦ, πρόσβενε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἦμῶ σου τὸ ἀμέτρητον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἑωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ε' ἐπιστ., «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας» (Ῥωμ. ι' 1-10)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε'

Ματθ., «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν» (Ματθ. η' 28-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Δευτέρα. Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ις' 17-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἔβδ. Ματθ. (Ματθ. ιγ' 10-23).

29. Τρίτη. † Πέτρου († 64) καὶ Παύλου († 67) τῶν πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 29 Ἰουνίου §§1-3). Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἔσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἔσπερας). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων»*, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον δις (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες μόνον οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν». Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουν. 29, «Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9)· Εὐαγγ-

* Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσσοστόμου Παπαδοπούλου († 1938).

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλάισμα, εὐφροσύνης γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον ἄγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

γέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουν. 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. ις' 13-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Σήμερον ἐσπέρας εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις κηρύγματος τοῦ ἀποστόλου Παύλου (Πρξ. ις' 16-36) τελεῖται ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου πάνδημος πανηγυρικός ἐσπερινός, ὃς τις μεταδίδεται καὶ διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν καὶ τηλεοπτικῶν διαύλων.

30. Τετάρτη. † Συναξίς τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι»· κοντάκιον «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 πρῶτα ἐσπερία στιχηρὰ τῆς 29ης τοῦ μηνὸς «Ποίοις εὐφημιῶν» κ.λπ. καὶ ἐκ τῆς 30ῆς τὰ 3 προσόμοια* τῶν 12 ἀποστόλων «Ὡς αὐτόπαι καὶ μάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἐορτὴ χαρμόσυνος», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἦχος πλ. β', Τετ. ἐσπέρας). Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας τῆς 29ης Ἰουνίου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες (τῆς 30ῆς τοῦ μηνὸς) μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ πρώτου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῶδιον κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ μηνολόγιον τῶν 12. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς». Τὸ ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ

* Τὸ Τ.Μ.Ε. ἀναγράφει τὰ 3 στιχηρὰ τῶν πρωτοκορυφαίων «Ποίοις εὐφημιῶν» τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς χθὲς καὶ τὰ 3 πρῶτα τῆς σήμερον «Ἐδωκας καυχήματα», τὰ ὅποια ὁμοῦς ἐπίσης ἀναφέρονται εἰς τοὺς δύο κορυφαίους ἀποστόλους καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς 12· διὰ τοῦτο ἐπεκράτησαν τὰ 3 δευτέρα τοῦ Μηναίου.

4 προσόμοια «*Ἡ κορυφαία κρηπίς*», Δόξα, «*Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες*», Καὶ νῦν, «*Δέσποινα, πρόσδεξαι*» (Παρακλ., ἤχ. πλ. δ', Πέμπτη πρωί). Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Οἱ τῶν ἀποστόλων*», «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Ἀπόστολος: τῶν 12 ἀποστόλων, Κυρ. ι' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Ἰουν., «*Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους*» (Μτθ. θ' 36, ι' 1-8). Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἣ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. Πέμπτη. † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ († 284).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι»· κοντάκιον «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων*» (βλ. σ. 54). Εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων προηγείται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «*Υγράν διοδεύσας*»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἐνοιξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Νοεμ. 1η, «*Ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ*» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27-ιγ΄ 8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Μτθ. ι΄ 1, 5-8)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

2. Παρασκευή. Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου· τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἅπαξ. Μεσονυκτικὸν τὸ τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκιον δὶς· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α΄). Καταβασίαι δὲν λέγονται, πλὴν μόνον ἐκ τοῦ β΄ κανόνος οἱ εἰρμοὶ τῆς γ΄, ς΄, η΄ καὶ θ΄ ὠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· ψάλλομεν δὲ καὶ «*Τὴν τιμιωτέραν*»· ἀλλὰ μετὰ τοὺς αἶνους, δοξολογία με-

γάλη και τὸ ἀπολυτίκιον. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Περιοβολὴν πᾶσι πιστοῖς*»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56)· «*Ἄξιον ἐστὶ*»· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, γίνεται εἴσοδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασιαί «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

- 3. Σάββατον.** Ἰακίνθου μάρτυρος († 108). Ἀνατολίου Κων/λεως († 458), Θεοδότῃς μάρτυρος († 712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας († 1812).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλουαία εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σάβ. ς' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 1-6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 18-26).

- 4. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 1220). Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν ς'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*» κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀσπύρος ἐκ θεοῦ Πνεύματος*».

Ἀπολυτικίον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἴηου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «*Ἀγγελικῆ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογη-
τάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως
αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ ὥδης
μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κο-
ντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν
τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ς΄ ἀναστάσιμον
«Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ς΄ ἑωθινὸν «Ἡ
ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγά-
λη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸν
συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ς΄ ἐπιστ., «Ἐχοντες
χαρίσματα» (Ῥωμ. ιβ΄ 6-14)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ς΄ Ματθ.,
«Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτθ. θ΄ 1-8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς
συνήθως.

5. Δευτέρα. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Ἄθω († 1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ἑορτάσιμος, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δίχα Παρα-
κλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸ μεσονυκτι-
κὸν ἢ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ
«Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Τὴν
ἐν σαρκὶ ζωὴν σου», [Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν»].
Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ
ἀλληλουιάριον 5ης Δεκ.· Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Σαβ. κς΄ ἔβδ.
ἐπιστ., «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε΄ 22-ς΄ 2)· Εὐαγγέ-
λιον ὁμοίως, Πέμ. δ΄ ἔβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ.
ια΄ 27-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. Τρίτη. Σισίη ὁσίου τοῦ μεγάλου († 429). Λουκίας μάρτυρος († 301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ς' 20-ζ' 12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 1-13).

7. Τετάρτη. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.), Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ (ι' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τῆς ἐρήμου πολίτης*»· κοντάκιον «*Ἐν ἀσκήσει ἄγγελος*».

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (7 Ἰουλ. §1), «εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῶ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῶ διάταξιν», ἢ τοι μετὰ τῶν ὕμνων τῆς Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς Γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἐσπέρια εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου 3 «*Θεοφεγγῆ σε φωστήρα*» κ.λπ., καὶ τῆς ἁγίας ἕτερα 3 «*Μάρτυς ἀθληφόρε*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῆς «*Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτήρος*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον προσόμοιον θεοτοκίον «*Πανύμνητε κατάβαλε*». Εὐθύς (ἄνευ εἰσόδου) «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον κ.τ.λ., ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον (ὡς σημειοῦται εἰς τὸ Μηναιῶν) τὰ «*στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου*», εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἁγίας «*Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*» (βλ. σ. 53). Ἀπολυτίκιον «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον αὐτοῦ θεοτοκίον τῆς Τρίτης ἑσπέρας «*Παρθένε πανάμωμε*» (Παρακλητικὴ, εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια), ἢ ἐκτενῆς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως καὶ ἡ εὐχὴ τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ θεοτοκίον, ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα τὰ τῆς Παρακλητικῆς. Ο ν' χῦμα καὶ κανόνες, ὁ α' τῆς Παρακλ. μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιῶ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Στερέωσον ἡμᾶς*», αἵτησις καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· ἀφ' ς' ὁ εἰρμὸς «*Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων*», αἵτησις, τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸν στίχον «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

Αίτησις, τὸ ἑξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος
«Σταυρός ὁ φύλαξ» καὶ τὰ κάτωθι τῆς ἀγίας·

Ἦχος γ', πρὸς «Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις»

*Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, Κυριακὴ σὺ τῷ Θεῷ, παρισταμένη
ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτε-
λοῦντας, σῶζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.*

Θεοτοκίον (ὄμοιον)

*Ἰερωτάταις κόρη, Κυριακῆς τῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φύλατ-
τε πάντας, δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης
ἀνάγκης, ὡς προστασία τοῦ κόσμου.*

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία **χῦμα** κ.τ.λ. ὡς συνήθως.
Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν, στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς 3, εἰς τοὺς
συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον
«Ὡς ἀμὸν σε, Λόγε». Εἶτα «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρι-
σάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», Δόξα,
Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «Ὅτι
πάντων ὑπάρχεις» (Παρακλ. εἰς τὸ τέλος).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καθ' ἡμέ-
ραν (γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυ-
τικά «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προ-
στασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἔβδ. ἐπι-
στ. (Α' Κορ. ζ' 12-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἔβδ. Ματθ.
(Μτθ. ιδ' 35-ιε' 11). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος
ναοῦς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς οἰκειας φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν
αὐτῇ τάξιν. Ἐὰν τυχὸν δὲν ὑπάρχη ἰδιαιτέρα φυλλάς, μετὰ τὸ ἑξαπο-
στειλάριον λέγονται αἶνοι (τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ 3 προσόμοια τῆς ἀγίας
εἰς 4, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ ἰδιόμελον «Ἐν πόλει τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου»). Δοξολογία μεγάλη.
Εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον μαρτυρικά (4
Δεκ.)· Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν
τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 22-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἔβδ.
Ματθ., «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς» (Μρκ. ε' 24-34)· κοινω-
νικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

8. Πέμπτη. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος († 303)· Θεοφίλου όσί-
ου τοῡ εκ Ζίχνης († 1548), Άναστασίου ιερομάρτ. εκ Ίωαν-
νίνων († 1734).

Ή ακολουθία τοῡ μεγαλομάρτυρος, οὐσα ήμιοροτάσιμος, ψάλλεται κατά την διάταξιν τοῡ Μηναιοῡ μετά Παρακλητικῆς (όρα εμπροσθεν εις τας Γενικας τυπικας διατάξεις §§2-30). Εις τον̄ έσπερινόν άνευ εισόδου. Εις τον̄ όρθρον άνευ καταβασιων̄ οῑ αῑνοι τοῡ Μηναιοῡ, ή μικρά δοξολογία χύμα καῑ απόστιχα αῑνων εκ της Παρακλητικῆς. Εις την̄ θ. λειτουργίαν Άπόστο-
λος: μεγαλομάρτυρος, όν ζητεῑ Κυρ. λβ' έπιστ. (Α' Τιμ. δ' 9-15)· Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. ζ' έβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21). Δυνατόν όμως εν̄ τῷ όρθρω νᾱ ψαλη̄ δοξολογία μεγάλη (παρα-
λειπομένων των̄ αποστίχων των̄ αῑνων)· τότε εις την̄ λει-
τουργίαν λέγεται Εὐαγγέλιον τοῡ άγιοῡ, Ίουλιοῡ 8 (Λκ. ς' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21)· κοινωνικόν «Εις μνημόσυνον».

Σημείωσις. *Ένθα τυχόν εορτάζεται ό μεγαλομάρτυς, ή ακολου-
θία λέγεται εκ της οικείας φυλλάδος άνευ Παρακλητικῆς, μετ' εισό-
δου εις τον̄ έσπερινόν· εις τον̄ όρθρον, κανόνες ό της μικρας̄ παρα-
κλησεως̄ της Θεοτόκου καῑ ό τοῡ άγιοῡ καταβασίαι οῑ εῑρημοῑ «Ανοι-
ξω το̄ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη· εις την̄ λειτουργίαν κοντάκιον
«Προστασία»· άναγνώσματα τοῡ άγιοῡ.*

9. Παρασκευή. Παγκρατίου ιερομάρτυρος έπισκ. Ταυρομενίας (α' αῑ.). Διονυσίου τοῡ όήτορος καῑ Μητροφάνους όσίων των̄ εν̄ Άθω, Μιχαήλ νεομάρτυρος (Πακνανά) τοῡ Άθηναίου († 1770).

Άπόστολος: ήμέρας, Παρ. ζ' έβδ. έπιστ. (Α' Κορ. ζ' 35-η' 8)· Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. ζ' έβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 29-31).

10. Σάββατον. Των̄ εν̄ Νικοπόλει της Άρμενίας 45 μαρτύρων († 319). Γρηγορίου έπισκόπου Άσσου.

Ή ακολουθία τοῡ Σαββάτου με̄ αλληλουία εις τον̄ όρθρον (βλέπε εμπροσθεν εις τας γενικας̄ τυπικας̄ διατάξεις §§45-51) καῑ τα 8 νεκρώσιμα εύλογητάρια. Άπόστολος: ήμέρας, Σαβ. ζ' έβδ. έπιστ. (Ψωμ. ιβ' 1-3)· Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Σαβ. ζ' έβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 37- ια' 1).

11. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος († 451). Ὁλγας ἰσαποστόλου († 969), Νεκταρίου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρουύλων († 820). Ἦχος πλ. β΄, ἑωθινὸν ζ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἁγίας στιχηρὰ προσόμοια 3 (ἢ τὰ τοῦ πλ. δ΄ ἤχου ἢ τὰ τοῦ δ΄) εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα (ἃ ζῆτει εἰς τὴν 27ην τοῦ αὐτοῦ μηνός).

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἁγίας «Ἡ διηνηθισμένη ταῖς ἄρεταῖς», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β΄, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸν στίχον).

Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Λίαν εὐφραννας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἁγίας, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Λίαν εὐφραννας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ καὶ ὁ πολυέλεος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἄλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ τὴν εὐλογημένην»)· εἶτα τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῆς ἁγίας «Ἐν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ», Δόξα, Καὶ νῦν, μετὰ τοῦ θεοτοκίου «Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῆς ἁγίας μετὰ στίχου «Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ μεσῶδιον κάθι-

σμα τῆς ἁγίας καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἁγίας καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἁγίας «Καὶ θανοῦσα ζωηρόν» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἁγίας στιχηρὰ προσόμοια 3 «Χαίροις, παρθενομάρτυς Χριστοῦ» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα α') «Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἴδου σκοτία καὶ πρωὶ», Καὶ νῦν «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Λίαν εὐφρανας» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία τῶν χριστιανῶν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτ.– τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλούμεν» (Β' Κορ. ε' 1-10)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ζ' Ματθ., «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ» (Μτθ. θ' 27-35).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

12. Δευτέρα. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. θ' 13-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 1-6).

13. Τρίτη. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου († 794), μάρτυρος Γολινδούχ.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἐβρ. β' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

- 14. Τετάρτη.** Ἀκύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη' 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὀσίου τοῦ Ἁγιορείτου († 1809).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. η' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 12-23).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. η' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 20-24).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ ὄσιος Νικόδημος, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις), καὶ ἀναγινώσκονται τὰ εἰς τὴν οἰκειάν φυλλάδα κείμενα ἀναγνώσματα.

- 15. Πέμπτη.** Κηρύκου μάρτ. καὶ Ἰουλίτης τῆς μητρὸς αὐτοῦ († 305).

Προκείμενον, ἦχος δ', «Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην», στίχος «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου»· Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ἰουλ. 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 24-28).

Σημείωσις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῆ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἁγίων μαρτύρων (ἐκ τῆς οἰκειάς φυλλάδος ἢ ἐξ ὠρισμένων ἐκδόσεων Μηναιίων), λέγεται ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον καταβασιᾶ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὁ ζῆτει Σαβ. ι' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀλληλούια».

- 16. Παρασκευή.** Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος († 311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. η' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 8-23)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. η' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 10-18).

- 17. Σάββατον.** † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος († δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὰ ἐσπέρια, Καὶ νῦν, τὸ α' θοτοκίον τοῦ ἦχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἦχου)· εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλ., ἦχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον, τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου τῆς β' στιχο-

λογίας)· κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως «Υγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τῆς ἁγίας· καταβασίαι «Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου»· ἑξαποστειλάρια καὶ αἶνοι τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθ., «Ἐκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος» (Ματθ. ε' 24-34)· κοινωρικὸν «Εἰς μηνόσυννον».

- 18. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ἡ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** «Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων († 363). Ἦχος βαρῦς· ἑωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ»· κοντάκιον «Παρθενίας κάλλεσιν».

Εἰδήσις. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων κεῖται ἐν τῷ Μηναίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ἰουλίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4 (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6, Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένους εἶ», Καὶ νῦν, «Ὅ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένους εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι» καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ μηνολόγιον τῆς 18ης Ἰουλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ η΄ ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων «Πατέρων θείων σήμερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἐν δύο ταῖς θελήσειν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Ὅλην συγκροτήσαντες» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», τὸ τῶν πατέρων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, ἐπισηφραγιστικὸν κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς Κυρ. τῶν πατέρων Ἰουλίου– Κυρ. τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων» (Τίτ. γ΄ 8-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 18 Ἰαν., «Ἦμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε΄ 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

19. Δευτέρα. Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίον († 380).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. θ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ια΄ 31-ιβ΄ 6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. θ΄ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη΄ 1-11).

20. Τρίτη. † Ἡλιού προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἐφορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ, *Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου»* (Παρακλ., ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοίχου α' θεοτοκίου *«Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον»*. Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν *«Υἱὸν διοδεύσας»* καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμὸι *«Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου»*. Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν *«Προστασία»*. Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ἰουλίῳ 20, *«Υπόδειγμα λάβετε»* (Ἰακ. ε' 10-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ, *«Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι»* (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν *«Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια»*.

21. Τετάρτη. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεῶν ὁσίου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ († 590). Παρθενίου ἐπισκόπου τῶν Ῥαδοβιζίων Ἄρτης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιγ' 4-ιδ' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 1-16).

22. Πέμπτη. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Εἰς τὰ κεκραγάρια τοῦ ἐσπερινοῦ τὰ τρία προσόμοια τῆς ἁγίας *«Μύρα προσεκόμισας»* κ.λπ. καὶ τὰ διὰ τὸν στίχον ἕτερα 3 *«Χριστοῦ φανέντος»* κ.λπ., Δόξα, *«Πρώτη κατιδοῦσα»*, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §2-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 6-19)· Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρίτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3). Κοινωνικὸν *«Εἰς μνημόσυνον»*.

23. Παρασκευή. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ († 1834).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 26-40)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 12-14, 17-20).

24. Σάββατον. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος († 300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου τοῦ Ζακυνθίου τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος († 1635).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιδ' 6-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 32-39).

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. † Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὀλυμπιάδος διακόνου († 408-410) καὶ Εὐπραξίας († 413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*»· κοντάκιον «*Φωτοειδὴς περιστερά*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἁγίας 4 «*Μνήμην τελοῦντες δικαίων*», Δόξα, τῆς ἁγίας «*Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ἈΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις*».

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ζωὴν τὴν κηύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἁγίας, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ζωὴν τὴν κηύσασαν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ζωὴν τὴν κηύσασαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὰ δύο ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίου ἐν τοῦ Μηναίου, εἰς τὴν β' ὡσαύτως, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν, καὶ τῆς ἁγίας μετὰ στίχου «Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὠδῆς κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἁγίας καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα» καὶ τὸ τῆς ἁγίας «Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἁγίας στιχηρὰ προσόμοια 3 «Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα α') «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις», β') «Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ζωὴν τὴν κηύσασαν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἁγίας «Προγόνων Χριστοῦ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς 25ης Ἰουλίου– τῆς ἁγίας, Σεπτ. 23, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Ματθ., «Ἦνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ» (Μτθ. ιδ' 22-34).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Δευτέρα. † Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος (β' αἰ.), Ἐρμολάου ἱερομάρτυρος († 305).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ζωὴν τὴν κηύσασαν»· κοντάκιον «Προγόνων Χριστοῦ».

Ἡ ἀκολουθία, ἑορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς. **Εἰς τὸν ἑσπερινὸν** γίνεται

εἴσοδος, εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικὸν Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου*» (βλ. σ. 54). Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἁγίας «*Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀπολυτίκιον «*Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει*» (δὶς μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*». Κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρωδῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*». Εἰς τοὺς αἶνους Καὶ νῦν, «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*» (βλ. σ. 53). Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουαρίον μαρτυρικά (25 Νοεμ.)· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθ., «*Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Ματθ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

27. Τρίτη. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ († 305).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὴν σπουδὴν σου*»· κοντάκιον «*Τὸν καὸν σου, πάνσεμνε*».

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, 27 Ἰουλ. ἢ Τρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ*, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χοροὶ Ἰσραὴλ*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*» (6ης Αὐγούστου)· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-

* Οὕτε τὸ Τυπικὸν οὐτε τὸ Μηναιὸν ὀρίζουν ποῖον εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου. Εἰς τὸ Εὐαγγελιάριον ἀναγράφεται διὰ τὴν σήμερον ἢ ὡς ἄνω εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἐπειδὴ ὁμοίως τὸ ἐν χρήσει Μηναιὸν Ἰουλίου καὶ τὸ Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα ὀρίζουν εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς 23ης Ἀπριλίου, ἢ περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελιαρίου (ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν) χρησιμοποιεῖται εἰς τὸν ὄρθρον.

10)· Εὐαγγέλιον: 23 Ἀπριλίου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε´ 17-ις´ 2)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἰδήσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.), ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι οἱ εἰρμιοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου).

28. Τετάρτη. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ.

Ἀπόστολος: ἁγίων, Κυρ. μυροφόρων (Πρξ. ς´ 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι´ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα´ 28-32).

29. Πέμπτη. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ´ -δ´ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ι´ ἐβδ. ἐπιστ. (Β´ Κορ. α´ 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι´ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα´ 43-46).

30. Παρασκευή. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α´ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου Σίλα, Σαβ. ε´ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε´ 35-41)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι´ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ´ 23-33).

31. Σάββατον. Εὐδοκίμου δικαίου (θ´ αἰ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ι´ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε´ 30-33)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι´ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις´ 24-ιη´ 4).

ΜΗΝ ΔΥΝΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἡ τοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ παλατίου εἰς τὴν Πόλιν τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Κυθήροις (τυπικὸν 1ης Αὐγούστου §§4-6). Ἦχος α', ἑωθινὸν ι'.

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ σταυροῦ 3 «Ὡς κοινὸν φυλακτήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ σταυροῦ «Ὅν περ πάλαι Μωυσῆς», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ «Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου».

Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰδησις. Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Μακκαβαίων (1 Αὐγούστου) ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Σῶσον, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τοῦ σταυροῦ. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι´) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ σταυροῦ· ἀπὸ γ´ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τοῦ σταυροῦ «Ὁ ὑψωθεὶς» καὶ τὸ κάθισμα «Ὁ σταυρὸς σου, Κύριε, ἠγίασαι»· ἀφ' ς´ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρόν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ι´ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ «Σταυρὸς ὁ φύλαξ».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ σταυροῦ στιχηρὰ προσόμοια 3 («Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α´) («Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ», β´) («Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», Δόξα, τὸ ι´ ἑωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Σημειώσεις. Κατὰ τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν καὶ τὰς σχετικὰς σημειώσεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (1 Αὐγούστου §2) καὶ τοῦ Μηναίου, ἐὰν γίνῃ εἰς τὸ τέλος τῆς μεγ. δοξολογίας ἢ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ προσκύνῃς αὐτοῦ, ἐπιτελεῖται κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ´ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν, καὶ ψάλλονται μετὰ μὲν τὴν τελετὴν τῆς σταυροπροσκύνησεως τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς (γ´ νηστειῶν) καὶ ἀντὶ τρισαγίου «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ι´ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α´ Κορ. δ´ 9-16)· Εὐαγγέλιον: Κυρ.

ι' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ιζ' 14-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἑσπέρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑσπερινῶν –ἐξαιρέσει τῶν ψαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως– εἷς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῆ μὲν α' ἡμέρα ὁ μικρὸς, τῆ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ἢ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ὡς εἴθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς 1ης, 3ης, 6ης, 8ης, 10ης καὶ 12ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 9ης, 11ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (βλέπε Παρακλ., ἦχος πλ. β', Σάβ. ἑσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου (ζῆτει ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β') «Πεφντευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου» (Παρακλ., ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ρμβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται

ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἄνευ τῶν εἰρμῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθύς τὸ προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτικίον «Βασίλειον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλονται τὰ ἔξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἔξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἑκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 2ας Αὐγ.].

- 2. Δευτέρα.** Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Δαρδανελλίσις († 1690).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Ὁ ὄρθρος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι δὲν λέγονται ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἴνους ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης»· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 1-12)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 3ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφείσαν χθὲς διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ὁσίων στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανοητικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 3ης Αὐγ.].

3. Τρίτη. Δαλμάτου, Φαύστου και Ίσαακίου όσιων. Θεοκλητοῦς όσιας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκη.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 14-γ' 3). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἔβδ. Μαθθ. (Μτθ. κγ' 23-28).

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 4ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ μεγάλη παρράκλησις. Ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 4ης Αὐγούστου.]

4. Τετάρτη. Τῶν ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 4-11). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. Μαθθ. (Μτθ. κγ' 29-39).

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηνιαίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς) μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μικρὰ παρράκλησις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον ἅπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 5ης Αὐγούστου.]

5. Πέμπτη. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος († 362). Εὐγενίου όσιου τοῦ Αἰτωλοῦ. (Τυπικὸν 5ης Αὐγ. §§1-3).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηνιαίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν Γεν. τυπικᾶς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον δις. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἕκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν):

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

ᾠχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἕσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμψας κόσμον ἐφώτισε.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

ᾠχος α'. «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἐν ὄρει τῷ Θαβῶρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῦ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ

μεταμόρφωσιν, και δοξάσωμεν την εις ημάς αυτού ἄκρον, συγκατάβασιν δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν)· τὰ δύο ἐξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἰῶν δὲν ψάλλονται· «Σοὶ δόξα πρόπει» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ὄρα Γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. Ματθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ' 1-16). «Ἄξιόν ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χορῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

6. † Παρασκευή. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία τυπικοῦ §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρεῖς ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ. Ἀπόλυσις (λεγόμενη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνός) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν». Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.τ.λ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· ἀντὶ τοῦ «Τὴν τιμωτέραν» ἢ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων

καὶ εἶτα οἱ εἰρμοὶ «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*», «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «*Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἑορτῆς, «*Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν*» (Β΄ Πέτρου α΄ 10-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. ιζ΄ 1-9).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ τροπάριον τῆς ζ΄ ὥδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

[Πολλάχου, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ «*Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς*»· «*Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου*» (βλ. Ἱερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέξῃ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τὴν μὲν 7ην, 9ην καὶ 11ην ὁ α΄ κανὼν, τὴν δὲ 8ην, 10ην καὶ 12ην ὁ β΄).

2. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*».

3. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προ-*

* Ἐστω γνωστὸν ὅτι νεώτεροι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τὸδε· «*Θαβὼρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς*».

σκηνήσωμεν... σώσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ» *κοντάκιον* «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

4. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ἣ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή, ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ βῆ Αὐγούστου.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῷ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς (ἅπαξ), ὃ περ ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 7ης Αὐγ.].

7. Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτήν. Δομετίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 363). Νικάνορος ὀσίου († 1519), κτίτορος τῆς ἰ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, προστάτου Ἀργολίδος.

Ἡ μεθέορτος ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν (βλέπε καὶ εἰς τὰς Γενικὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τόμου §§53-63).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκηνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 3-9)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, 7 Αὐγ. (Μρ. θ' 2-9)· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου ὁμολογητοῦ († 813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ († 350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγοράς († 1680), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη († 1794). Ἦχος β', ἑωθινὸν ια' (τυπικὸν βῆς Αὐγούστου §§7-9).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, μεθέορτα 3 «Σήμερον ὑπέδειξας» κ.λπ. (8ης Αὐγ.) εἰς 4, Δόξα, «Δεῦτε ἀναβῶμεν» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ*» (λιτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...*».

Εἰς τὸ μεσουκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Μετεμορφώθης*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικία «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μετεμορφώθης*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 8ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' ὠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεθέορτον μεσῶδιον κάθισμα «*Τῆς θείας δόξης σου*» (τῆς 8ης Αὐγούστου). Ἄφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», καὶ τὸ μεθέορτον «*Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε*» (8ης Αὐγούστου).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ προσόμοια 3 «*Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου*» κ.λπ. (βλέπε 6 Αὐγούστου) εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ*», «*Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται*», Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «*Φανερῶν σεαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Ἵπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», «Μετεμορφώθης» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρουσ μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ια´ ἐπιστ., «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α´ Κορ. θ´ 2-12)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια´ Ματθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία... βασιλεῖ ὡς ἠθέλησε συνᾶραι» (Μτθ. ιη´ 23-35).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 9ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 9ης Αὐγ.]

9. Δευτέρα. Μαθίου τοῦ ἀποστόλου († 63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Δευτ. διακαιν. (Πρξ. α´ 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ´ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α´ 9-15).

Τῆ Δευτέρας ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 10ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Αὐγ.]

10. Τρίτη. Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου καὶ μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Β´ Κορ. ε´ 15-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ´ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α´ 16-22).

Τῆ Τρίτης ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 11ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης» [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 11ης Αὐγ.]

11. Τετάρτη. Εὐπλου διακόνου († 304). Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως († 1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα, δι´ οὗ ἐλύθη τῷ 1716 ἡ πολιορκία τῶν Τούρκων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιβ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Β´ Κορ. ς´ 11-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ´ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α´ 23-28).

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς 12ης Αὐγούστου, ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῷ, μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης».

12. Πέμπτη. Φωτίου καὶ Ἀνικίτου τῶν μαρτύρων († 305-306).

Εἶδησις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. α' 29-35).

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ὡς τῆ κυρία ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἃ τινα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ μέγας παρακλητικὸς κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρις.

13. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετὰθεσις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῆ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν, καὶ ὁ ὄρθρος, ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, ψάλλονται ὡς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)– τῆς ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 10-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. β' 18-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ α' κανόνος «Ὁ τόκος σου ἄφθορος». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Μετεμορφώθης».

Τῆ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους»· ἀπόλυσις (μικρὰ) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ», ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Ὁ προεόρτιος ἑσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μικρὰ παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ἄπαξ).

- 14. Σάββατον.** Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου (ἡ' π.Χ. αἰ.).

Εἶδησις. Σήμερον, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, καταβασαίαι «*Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν*» (ὄρα εἰρμούς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 29-34).

- 15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.** Ἦχος γ', ἑωθινὸν α' (τυπικὸν 15ης Αὐγούστου §§4-6· προθεωρία §§29 καὶ 42).

Εἰς τὴν θ'. «*Λαοὶ, προσκιρτήσατε*». «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Θεαρχίῳ νεύματι*» (ὀκτάτηχον δίχορον).

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὅτε ἐξεδήμησας*».

Ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ἐν τῇ γεννήσει*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐξηρέυξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.*»]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν δύο ἀναστάσιμα καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἀναβόησον Δαυὶδ*» ἀντὶ θεοτοκίου, εἰς τὴν β΄ αὐθις 2 ἀναστάσιμα καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ὁ πάντιμος χορός*», τὸ γ΄ κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ ἡ αἴτησις. Ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, ἀλλὰ τὸ προκειμένον τῆς ἑορτῆς «*Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τῆς ἑορτῆς «*Ἀναστᾶσα Μαριάμη*» (ἐκ τῶν βημοθύρων)· τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἰδιόμελον «*Ὅτε ἡ μετάστασις*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ΄ ὦδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς «*Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί*»· ἀφ' ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μνηολόγιον.

Σημειώσεις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμὸι ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς «*Πεποικιμένη τῆ θεία δόξη*» καὶ «*Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου*» (βλέπε εἰς τὸ *Μηναῖον τὴν πρό τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν*).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Πεποικιμένη τῆ θεία δόξη*» καὶ εἶτα εἰς τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς ἢ θ΄ ὦδῆ τῶν κανόνων αὐτῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, καὶ ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ α΄ ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» δις.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπασίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου*», β΄) «*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «*Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει*», Καὶ νῦν, «*Ἐπηρευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ εἰς τὸ β' ἀντίφωνον μετ' ἐφρυνίου «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς» (εἰς τὸ γ' «Ἐν τῇ γεννήσει»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὰ ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείας».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 15 Αὐγ. ἢ 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν» (Φίλιπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Αἶ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηται τῆς φύσεως».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως· τὴν μὲν 16ην, 18ην, 20ὴν καὶ 22αν τοῦ μηνός ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 17ην, 19ην καὶ 21ην ὁ β'.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη».

3. Ἐν ταῖς θείαις λειτουργίαις μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου λέγονται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείας ἀκοίμητον».

16. Δευτέρα. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνοιο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ τοι τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος († 298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου († 1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 15 Αὐγ. 1579), Ἀποστόλου († 1680) καὶ Σταματίου νεομαρτ. τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων.

Εἰς τὴν θ'. «Ἐν τῇ γεννήσει»· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ) «Ποίεις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι» (βλέπε 15 Αὐγ.), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε

τὴν παγκόσμιον κοίμησιν» (16 Αὐγ.). Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τῆς σειρᾶς «Δῆμος τῶν μαθητῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ». Ἀπολυτικά «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κανόνες, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἱ. μανδηλίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»). Καταβασίαι «Πεποικιμένη τῇ θεῖα δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμός «Αἶ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δις. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ τοῦ ἔσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα» (ζήτηε εἰς τὴν λιτὴν 15 Αὐγούστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτικίον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτικά «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὐγ., ζήτηε Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ΄ 13-δ΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ἱεροῦ μανδηλίου, 16ης Αὐγ. (Λκ. θ΄ 51-57, ι΄ 22-24 καὶ ιγ΄ 22). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

- 17. Τρίτη.** Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς († 257), Δημητρίου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης († 1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. η΄ 16-θ΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιγ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ΄ 13-21).

- 18. Τετάρτη.** Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἐρμου· ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. θ΄ 5-ι΄ 7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ΄ 20-27).

19. Πέμπτη. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων († 304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ι' 7-18)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἔβδ. Μαθ. (Μαθ. γ' 28-35).

20. Παρασκευή. Σαμουήλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἔβδ. Μαθ. (Μαθ. δ' 1-9).

21. Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτήν. Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἰ.),
Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 6-9)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἔβδ. Μαθ. (Μαθ. κβ' 15-22).

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ (δ' αἰ.). Ἦχος δ', ἑωθινὸν β' (τυπικὸν 15ης Αὐγ.
§§13-15).

*Σήμερον ἐν τῷ μηναίῳ τίθεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος
Λούπου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν ἑορτήν.*

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει»· κοντάκιον «Τὴν
ἐν πρεσβείαις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς κυρίας
ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύ-
ματος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα» (ζῆτει
εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσατε, λαοί,
τῇ μητρὶ» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ
νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τρια-
δικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ
γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»
ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ
νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα καθίσματα τῆς 22ας Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς (15 Αὐγ.) ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ΄ ὠδῆς ὡς μεσῶδιον τὸ κάθισμα «*Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς*» (ζήτει εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 17ης τοῦ μηνός)· ἀφ' ἧς ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ μνηλόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Πεποικιλμένη τῇ θεΐᾳ δόξῃ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Αἶ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ β΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» ἅπαξ.

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «*Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου*», β΄) «*ᾤμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν*», Δόξα, τὸ β΄ ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς ἀλλ' εἰς τὸ β΄ με ἐφύμνιον «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιγ΄ ἐπιστ., «*Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει*» (Α΄ Κορ. ις΄ 13-24)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιγ΄ Ματθ., «*Ἀνθρώπος τις ἦν οἰκοδοεσπότης*» (Ματθ. κα΄ 33-42).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ἄξιον ἐστί*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. Ἐν τισι περιοχαῖς ὀρθῶς ἔχει ἐπικρατήσῃ (καὶ εἰς ἐορτάζοντα ἀκόμη ναοὺς) νὰ συμπάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνός ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῶν μεθεόρων. Αἱ μὲν ἀκολουθίαι τοῦ μηναιίου καταλιμπάνονται [λεγόμεναι ἐν τοῖς ἀποδείκνοις], εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσεται Ἄπόστολος τῆς 21ης Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Οὕτω τῇ ἐπαύριον 23ῃ θά ψαλῆ ἀμιγῶς ἡ τῆς ἀποδόσεως ἀκολουθία.

23. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων († 202). (Τυπικὸν 15ης Αὐγούστου §16.)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαράλλακτως κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν τῆς ἐορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἄνευ τοῦ «*Μακάριος ἀνὴρ*» καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων. Ἐν τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ ἄνευ τοῦ πολυελέου καὶ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ, ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ ἄνευ τῆς ὑπακοῆς μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν (ἀντὶ τῆς ὁποίας ψάλλεται τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «*Ἐν τῇ γεννήσει σου*»)· μηνολόγιον ἀναγινώσεται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα καὶ ἀναγνώσματα καὶ πάντα τὰ λοιπὰ τὰ τῆς ἐορτῆς, ὡς ἐν τῇ 15ῃ Αὐγούστου.

Σημείωσις. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς λέγονται ἀπαραιτήτως καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ἔνθα σήμερον συμπάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης.

Εἰδήσις. 1. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*»· κοντάκιον μέχρι τῆς 12ης Σεπτεμβρίου «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Τρίτη. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος († β' αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779)· μετὰθεσις εἰς Ζάκυνθον τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου, ἐπισκόπου Αἰγίνης (1624).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 20-ιγ' 2)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 24-34).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ νεομάρτυς Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἐορτάσιμος κατὰ τὴν εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου.

25. Τετάρτη. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ μηναίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ τοὺς αἶνους ὅμως λέγομεν δοξολογίαν μεγάλην καὶ τὸ ἀπολυτικὸν τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα»· Ἀπόστολος: ἀποστόλου Τίτου, 25 Αὐγ., «Παῦλος δοῦλος Θεοῦ» (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15)· Εὐαγγέλιον: ἀποστόλων, 18 Ἰαν. τὸ τῆς λειτουργίας, «Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

26. Πέμπτη. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 1-20).

27. Παρασκευή. Ποιμένος ὁσίου († 450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 6-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 22-24, 35-ς' 1).

Σημείωσις. Ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὐρίσκεται εἴτε κατακεχωρημένη ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ἰδιαιτέραν φυλλάδα, ἢ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα ψάλλεται ὡς ἔχει ἐκεῖ, ἡ δὲ τῆς ἡμέρας ἀκολουθία καταλιμπάνεται.

28. Σάββατον. Μουσσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος († δ' αἰ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκιίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου με *ἀλληλοῖα* εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 1-5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 1-12).

- 29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης. Ἦχος πλ. α'· ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 4 καὶ ἑσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ προδρόμου 4 «Γενεθλίων τελουμένων» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ α' αὐτῶν «Γενεθλίων τελουμένων», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Πρόδρομε τοῦ σωτήρος», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ προδρόμου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προδρόμου «Μνήμη δικαίου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»)· εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «Τὸν ἐκ μητρας προφήτην», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Ἐκ τῆς στείρας», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Παναγία παρθένε». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ τοῦ προδρομοῦ· ἀπὸ γ' ὤδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ προδρομοῦ «Νῦν ἐπέφανε ν ἡμῖν» καὶ τὸ θεοτοκίον «Κατεπλάγησαν, ἀγνή»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ προδρομοῦ καὶ τὸ μηνολόγιον·

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τοῦ προδρομοῦ «Τὸν ἐν προφήταις μείζονα», «Ὁ ἀσελγῆς Ἡρώδης» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Προδρομοῦ στιχηρὰ προσόμοια 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος τοῦ Λιβάνου πληθυνθήσεται», β') «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ», Δόξα, τοῦ Προδρομοῦ «Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρομοῦ καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ Προδρομοῦ, Αὐγ. 29, «Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρξ. ιγ' 25-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς» (Μρ. ς' 14-30).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον» [καὶ «Αἰνεῖτε»]· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Εἰς τὴν τράπεζαν κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

30. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρομοῦ· Ἀλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) πατριαρχῶν ΚΠόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 11-16)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθαίου (Ματθ. ε' 24-34).

31. Τρίτη. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μνήμη δικαίου*»· κοντάκιον «*Ἡ τοῦ προδρομοῦ ἔνδοξος*».

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἔσπερινόν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δίς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. τῆς λειτουργίας, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· «*Ἄξιον ἐστὶ*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*» ὀρίζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40 σελ. 35) καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές κοντάκιον, ἀναγραφόμενον τόσον ἐν τοῖς Μηναίοις μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν ὅσον καὶ ἐν τοῖς Ὡρολογίοις· ἐνῶ τὸ «*Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας ζώνης*» καὶ τὸ ὑπὸ παραλλαγμένην μορφήν «*Τῆς σῆς τιμίας ζώνης τῇ καταθέσει*» (βλ. Τ.Μ.Ε. σελ. 314, §1, καὶ σελ. 315, §4, ἀντιστοίχως) εἶναι κάθισμα τῆς γ' ᾠδῆς.

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «*περιλαβοῦσα*» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «*περιβαλοῦσα*».

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Τετάρτη. † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἢ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καὶ ἀσκητριῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεῶν στυλίτου († 459). Μελετίου ὀσίου (τυπικὸν 1ης Σεπτεμβρίου, §§1-3).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*»· κοντάκιον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*».

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ ἡ α´ στάσις τοῦ «*Μακάριος ἀνήρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α´) καὶ τοῦ ὀσίου 6 (ἦτοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἰδιομέλων – παραλείποντες τὸ α´ – ἔτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα μόνον τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, ἀλλ´ εἰς τὴν α´ μετὰ τὸ κάθισμα «*Ὁ καιροὺς καρποφόρους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα*» (κείμενον μετὰ τὴν ς´ ᾠδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἶτα τὰ καθίσματα τῆς β´ στιχολ. ὡς ἀκριβῶς ἔχουν. Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν´ ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς οἱ κανόνες ἅπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ´ ᾠδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ

όσιου (ζήτηι αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναιίου) χῦμα, καὶ ψάλλονται τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναιίου. Μετὰ τὴν ε΄ ὥδην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἑξῆς:

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,
ἦχος δ΄, «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύ τε παντουργικῇ διασῶζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμῳς δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίσαις κρᾶζοντες περιόδοις· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον Κύριε.

Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς» (βλέπε ἀνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α΄ Τιμ. β΄ 1-7): Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. α΄ ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ΄ 16-22). «Ἄξιόν ἐστι». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλούια»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

2. Πέμπτη. Μάμαντος μάρτυρος (γ΄ αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ († 595).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ΄ 23-δ΄ 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε΄ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ε΄ 30-45).

3. Παρασκευή. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος († 302), Θεοκτίστου ὁσίου († 467). Χαρίτωνος μάρτυρος, Φοίβης διακόνου (α΄ αἰ.). Πολυδώρου νεομάρτυρος († 1794)· ἀνακομιδῆ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ ἱ. λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως († 1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ΄ 8-21)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς΄ 45-53).

4. Σάββατον. Βαβύλα ἱερομάρτυρος († 251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης († 117) ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ ἀποστ. Φιλίππου· Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροῖα μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ Κουρουύκλη τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1781).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. δ΄ 17-ε΄ 5)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ΄ 1-13).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. β΄, ἑωθινὸν δ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Καὶ τρόπων μέτοχος», Δόξα «Τοῦ προφήτου σου Μωυσέως»· κοντάκιον «Ὡς εὐσεβείας κήρυκα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 «Χρῖσμα περικειμένους» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ προφήτου «Ἱερωσύνης νομικῆς», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ προφήτου «Ὡς καθαρὸς ἱερεὺς», Καὶ νῦν, «Ὡ θαύματος καινοῦ» (Παρακλητική, ἦχος β΄, Σάββατον ἑσπέρας).

Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἱερωσύνης στολισμόν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ τὴν εὐλογημένην»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσῳδίων τοῦ Μηναιίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ δ' ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τοῦ προφήτου «*Ἀμέμπτως ἱεράτευσας*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Παρήλθον, μητροπάρθενε*».

Εἰς ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «*Ὁρθρος ἦν βαθύς*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ἰερωσύνης στολισμὸν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ιε' Μαθ., «*Νομικὸς τις προσῆλθε*» (Μτθ. κβ' 35-46).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

6. Δευτέρα. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδόκτης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἑορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεταί εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν

γίαν κοντάκιον «*Ἰωακείμ και Ἄννα*». Ἀπόστολος: τοῦ ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμ., «*Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος*» (Ἐβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὁ ἀκούων ὑμῶν*» (Λκ. ι' 16-21). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους*».

7. Τρίτη. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σώζοντος μάρτυρος († 304).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· κοντάκιον προεόρτιον «*Ἡ παρθένος σήμερον και Θεοτόκος Μαρία*». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16).

8. † Τετάρτη. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρ., §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον και Θεοτόκος*».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα τῆς ἐορτῆς ψάλλεται ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἷς τε τὸν ἑσπερινὸν και τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν, δυνάμει...*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολ. κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*». Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς, 8 Σεπτ., «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοὴ «*Πύλην ἀδιόδευτον*» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσσηδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «*ὑπεραγία Θεοτόκε*» και ἐν τέλει «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*». Μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ και πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.
**Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτήν ἐν Ἐφραθᾶ, εὐρομεν αὐτήν ἐν τοῖς
 πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
 Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
 Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

Ἀντίφωνον β΄

**ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ
 αὐτήν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
 σοι, ἀλληλούια.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

**Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χρι-
 στῷ μου.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

**Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κα-
 τοικίαν ἑαυτῷ.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

**ᾠδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. «Ἡ γέννησίς σου,
 Θεοτόκε...»**

**Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς
 σου...»**

**Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς
 σου...»**

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν
 ἀγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς
 σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἰωακείμ καὶ Ἄν-
 να».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «*Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἀλλότριον τῶν μητέρων»*. Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

- 9. Πέμπτη.** Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Σεπτ. 23 (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

- 10. Παρασκευή.** Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμοδώρας τῶν μαρτύρων († 305-311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. β' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. γ' 16-21).

- 11. Σάββατον πρὸ τῆς ὑψώσεως.** Θεοδώρας ὁσίας († 491). Εὐφροσύνου (θ' αἰ.) τοῦ μαγείρου, Εὐανθίας μάρτυρος. Ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα Ἀρκαδίας.

Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Αὐτονόμου, διότι αὐριον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου.

Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– Σαβ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζητεῖ Σαβ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ., «*Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις*» (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ὃ ζητεῖ Σαβ. ζ' ἔβδ. Ματθ., «*Ὁ φιλῶν πατέρα*» (Μτθ. ι' 37-ια' 1).

- 12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.** Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος († 313)· Κουρνούτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἰκονίου († γ' αἰ.)· Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Ἦχος βαρῦς, ἔωθινὸν ε'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμη ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἔθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου

Μοσχονησίω, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*» κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα «*Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*» κ.λπ. 6, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς δὲν λέγονται).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῶν ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἅπαντες, πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Κατέλυσας τῷ στανρῷ σου*», Δόξα, «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρῶν καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρῶν· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*»· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Στανρόν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ μετ' αὐτὴν φάλλεται ἡ θ' ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός», καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἀγάλλονται τὰ πέρατα», «Ἀδάμ, ἀνακαινίσθητι».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλίνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου», β') «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Αὕτη ἡμέρα Κυρίου», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (ἀλλ' εἰς τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα»·

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζῆτει Κυρ. κβ' ἐπιστ., «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γραμίμασιν ἔγραψα» (Γαλ. ς' 11-18)· Εὐαγγέλιον Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ἰω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 13. Δευτέρα.** Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεορτίος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορηγίου ἑκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἱεροθέου ὀσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας († 1745).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε»· κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρόν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαινίων, Σεπτ. 13, «*Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι*» (Ἑβρ. γ' 1-4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουν. 29, «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας*» (Μτθ. ις' 13-19). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου ἄλληλούα*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

14. † Τρίτη. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Ϛ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν*», Δόξα, «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*»· κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*».

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ ψάλλεται ἅπασα ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων τοῦ ἐσπερινοῦ πλήρεις ἔχουν ὡς ἑξῆς: «*Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί*» καὶ «*Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*». Τὸ ἀπολυτικίον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «*Θεὸς Κύριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...*».

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «*Σταυρόν χαράξας*»· ἢ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «*Μυστικός εἶ, Θεοτόκε*», «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἣχον δ' (ἅγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροὶ, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικῆς «*Ἄγιος ὁ Θεός*», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἰστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠῤῥεπισμένῳ δίσκῳ

μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ὁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμίωντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α΄ ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρόν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρις ἠύτρεπισμένον τετραπόδιον ἴσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία· ὀρθοί», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιατῶν κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶν ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χειρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν λέγων «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐτι

δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθόδοξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυριῶς ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλον τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλον «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ιδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ!» κ.λπ.· τοῦτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἦψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀληλοῦα».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α' Κορ. α' 18-24)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ἰω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαί-
 ρέτως «*Μυστικός εἶ, Θεοτόκε*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώ-
 που σου, Κύριε· ἀλληλουία*»· ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς «*Σῶσον,
 Κύριε, τὸν λαόν σου*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. *Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.*

2. *Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, τῶν κανό-
 των τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ τῆς ἑορτῆς. Ἐπίσης εἰς τὴν λειτουρ-
 γίαν ἄχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰσοδικὸν «Δεῦτε
 προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς» καὶ κοντάκιον
 «Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ σταυρῷ».*

- 15. Τετάρτη.** Νικήτα μεγαλομάρτυρος († 372). Φιλοθέου ὁσίου (ι' αἰ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συ-
 μεῶν Θεσσαλονίκης († 1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κρητός (†
 1811).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου*»· κο-
 ντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς».

Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μό-
 νον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις
 §§52-63).

Ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῆς σήμερον γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται
 τὸ μέγα προκειμένον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ», μετὰ τῶν
 στίχων αὐτοῦ· ἀπολυτίκια «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, Καὶ
 νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἔβδ. ἐπιστ.
 (Ἐφεσ. γ' 8-21)· Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, 15ης Σεπτ., Τετ. γ'
 ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

- 16. Πέμπτη.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου († 304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμεροτάσιμος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἢ
 τοι εἰς τὸν ἔσπερινόν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ κα-
 ταβασιῶν καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας· εἰς τὴν λειτουργίαν
 Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 14-17)· Εὐ-
 αγγέλιον: μεθεόρτον, τὸ παραλειφθὲν τῆς 11ης Σεπτ., Τρ. ς'
 ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36).

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἔσπερινόν νὰ γίνη εἴσοδος], εἰς
 τὸν ὄρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἶνους νὰ

παραλειφθῶν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῆ δοξολογία μεγάλη, ὁπότε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

17. Παρασκευή. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων († 137).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 17-25)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, τὸ παραλειφθὲν τῆς 13ης Σεπτ. (Ἰω. ι' 37-ια' 1).

Σημείωσις. *Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱεροὺς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτης αὐτῆς φυλλάδος.*

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν ταῖς μάρτυσι λάμπεις Σοφία ἔνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης περικοσμεῖσαι λαμπροῖς· δι' ὃ ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε, ὅτι θυγάτρια σεμνὰ τῷ μαρτυρίῳ ὀδηγεῖς, Ἀγάπην Πίστιν Ἐλπίδα· μεθ' ὧν μὴ παύση πρεσβεύειν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

18. Σάββατον μετὰ τὴν ὕψωσιν. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου.

Ἐν τῷ ἔσπερινῷ δὲν γίνεται εἴσοδος. Ἐν τῷ ὄρθρῳ ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναιίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον*». Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια [καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰώνων], «*Σοὶ δόξα πρόπει*», ἡ (μικρὰ) δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰώνων ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφωμνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθεῖς*». Ἀπόστολος: Σαβ. μετὰ τὴν ὕψωσιν, Σαβ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ., «*Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν*» (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. δ' ἔβδ. Ἰωάν., «*Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσατέ με*» (Ἰω. η' 21-30). Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

19. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ.** Τροφίμου, Σαββατίου και Δορυμέδοντος μαρτύρων († 276). Ἦχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν ς΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 6 καὶ μεθέορτα 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, μεθέορτον «Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου Μωυσέως» (19 Σεπτ.), Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ὁ τετραπέρατος κόσμος» (19 Σεπτ.)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνά ἓν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.)· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἐν παραδείσῳ μετὸ πρῖν» (14 Σεπτ. μετὰ τὴν γ΄ ὥδῃν)· ἀφ’ ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ς΄ ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», καὶ τῆς ἑορτῆς «Σταυρὸς ὁ φύλαξ» (βλέπε 14 Σεπτ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.) προσόμοια 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α΄)

«Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί», β΄) «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», Δόξα, τὸ ς΄ ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμίων αὐτῶν ὡς ἐν τῇ α΄ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν, ζῆτει Κυρ. κα΄ ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος» (Γαλ. β΄ 16-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζῆτει Κυρ. γ΄ νηστ., «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Ματθ. η΄ 34-θ΄ 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

20. Δευτέρα. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 118). Παρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος († 1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιη΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ΄ 25-32)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ΄ 19-22).

21. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 130)· Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Εἰδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22ᾳ μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς. Εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, καὶ ἡ μετὰ τὴν δοξολογίαν τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίτου Σταυροῦ. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 21ης τοῦ μηνός. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὄρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εισοδικόν, ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς): Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιη' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 20-26)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τρίτης α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1). Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἑξαίρετως «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χορηγία τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προσασία»: ἐὰν τυχὸν ἐορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὄρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

22. Τετάρτη. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης († 117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ († 320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§1-32. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιη' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 25-33)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15).

23. Πέμπτη. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίπης καὶ Πολυξένης ὁσίων († 109), Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου († 1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτσης († 1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσόδος. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Υγρὰν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ σίχου

«Προφήτα τοῦ Χριστοῦ»· καταβασιὰ οἱ εἰρμὸι «Ἐνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρομοῦ, Σεπτ. 23, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Παρασκευή. Θέκλης μεγαλομάρτυρος, Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσεως» ἐν Κυθήροις. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηνιαίου μετὰ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §2-30). Ἀπόστολος: τῆς μεγαλομάρτυρος, λγ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ' ἔβδ. (Μτθ. κε' 1-13).

2. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσεως, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμφάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσεως ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασιῶν τοὺς εἰρμούς «Πεποικιλμένη τῇ θεῖᾳ δόξῃ», Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσεως.

Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἕσωμεν ἄσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα».

25. Σάββατον. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιη' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 39-45)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 31-36).

26. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ΄**. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεών τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας (26.9.64) καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74). Ἦχος α΄, ἑωθινὸν ζ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν σοί, μήτερον*»· κοντάκιον «*Τῆς ἄνω ζωῆς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἑσπέρια στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ στιχηρὰ προσόμοια 3 «*Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου.

ἈΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου*» (βλέπε Παρακλητικὴν, ἦχος πλ. β΄, Σαβ. ἑσπέρας).

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε, Χριστῶ τῷ Θεῷ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ΄ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τοῦ Γαβριήλ*»): εἶτα τὸ τῆς α΄ στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Σὺ υἱὸς ἐπεκλήθης*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Ἀναπεσῶν ἐν τῷ σῆθει*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Παναγία παρθένε*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χύμα, εἶτα τὸ μεσώδιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοδοκίου· ἀφ΄ ς΄ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Βροντῆς υἱὸς γενόμενος» καὶ τὸ θεοδοκίον αὐτοῦ «Σταυρῶ τῷ τοῦ Κυρίου σου».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ», β΄) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, «Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἀπόστολε Χριστῶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτ., «Θεὸν οὐδεὶς ᾤωσις τεθέαται» (Α΄ Ἰω. δ΄ 12-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῶ» (Ἰω. ι΄ 25-27, κα΄ 24-25).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

27. Δευτέρα. Καλλιστράτου μάρτυρος († 304)· Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος († 1764).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιθ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Φίλιπ. α΄ 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ΄ 38-44).

28. Τρίτη. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ († 350). Βαρονῆχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλip. α' 8-14).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

29. Τετάρτη. Κυριακοῦ ὀσίου († 556). Πετρονίας μάρτυρος.

Τετάρτη. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλip. α' 12-20).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

30. Πέμπτη. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ († 335). Ῥιψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλip. α' 20-27).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 12-19).

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. Παρασκευή. Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ς' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 1 Ὀκτ. (Πρξ. θ' 10-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-23).

Εἰδήσις. Ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

2. Σάββατον. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος († 304).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Ὀκτ. 2 (Α' Τιμ. α' 12-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Β' ΛΟΥΚΑ). Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν († 96). Ῥουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων. Ἦχος β', ἑωθινὸν η'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί», Καὶ νῦν, «Παρθένε ἡ σκιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τῆς οὐρανοῦ γνώσεως*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «*Νεῦσον παρακλήσει*» (Παρακλητική, ἦχος δ΄, Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, «*Χρηστικότητα ἐκδιδαχθεῖς*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἦχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστίν*»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου «*Μετὰ τὸ πάθος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἦχου «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἦχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ η΄ ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ η΄ ἑωθινὸν «*Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Χρηστικότητα ἐκδιδαχθεῖς*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιθ΄ ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ*» (Β΄ Κορ. ια΄ 31-ιβ΄ 9)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ΄ Λουκᾶ, «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν*» (Λκ. ζ΄ 11-16).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*». Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Ὅπου ἀν' ἐορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἐξ' ἰδιαιτέρας φυλλᾶδος ἀκολουθία αὐτοῦ συμβάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου κατὰ τὴν συνήθη τάξιν· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 3 Ὀκτ. (Πρξ. ιζ΄ 16-34).

4. Δευτέρα. Ἱεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α΄ αἰ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 12-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 24-30)

Σημείωσις. Ὅπου ἂν ἐορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος· καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἱεράρχου, ἃ ζῆτει 13 Νοεμ. (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2. Ἰωάν. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

5. Τρίτη. Χαριτίνης μάρτυρος († 304)· Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμῶλω.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 16-23)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 37-45).

6. Τετάρτη. Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ἰβ'· Ἐρωτηίδος μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηνιαίου μετὰ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ἔωθινὸν θ', «Οὔσης ὁψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ἰω. κ' 19-31)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

7. Πέμπτη. Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων († 290-303). Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος (δ' αἰ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἰ.) μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. γ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

8. Παρασκευή. Πελαγίας ὁσίας († 457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος († 303), Ταϊσίας τῆς πρῶνῃν πόρνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. γ' 8-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 31-35).

9. Σάββατον. Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λῶτ (2100 π.Χ.),

Ποπλίας μάρτυρος (α' αϊ.), Ἀνδρονίκου ὄσιου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἀποστόλου, ι' Κυρ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16): Εὐ-αγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8). Κοι-νωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Γ' ΛΟΥΚΑ). Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύ-ρων. Θεοφίλου ὄσιου (η' αϊ.). Ἦχος γ' · ἑωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε»· κοντάκιον «Ὁ τῶν ἐθνῶν σαγηνευτής».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μη-ναίου 4, Δόξα, τῶν ἁγίων «Τῇ φιλαδελφία ἢ ὁμωνυμία», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἁγίων «Τῷ τῆς Τριά-δος φωτί», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσι» (Παρακλητική, Σαβ. ἐσπέρας, ἦχος δ').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κα-νὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου «Ἐκλήπτων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τά-ξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρωμῶν) καὶ ὁ τῶν μαρτύρων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῶν μαρτύρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμῶι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τῶν μαρτύρων «Ἀξίως ἐποφείλομεν» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Ρανῖσι τοῦ ἔλέους σου».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένην». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν» (Γαλ. α' 11-19)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Λουκᾶ, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναῖν» (Λκ. ζ' 11-16).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

11. Δευτέρα. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτὰ· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας († 850).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 26-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)

12. Τρίτη. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίου μαρτύρων († 850). Δομνίνης μάρτυρος, Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου († 1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἁγίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κολασ. α' 1-3, 6-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

Σημείωσις. Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου, ὡς παρατηρεῖ ὁ ὁσιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης, ὁ καὶ συντάκτης τῆς ἰ. ἀκολουθίας αὐτοῦ, μετατίθεται «ἐκ τῆς ιβ' τοῦ Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν καὶ ἐτελεύτησε, διὰ τὸ ἐκείνην συμπίπτειν τῇ νηστείᾳ τῆς μεγ. τεσσαρακοστῆς» (ὁ περ συνέβαινε κατ' ἔτος κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον).

13. Τετάρτη. Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων († 251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν († 1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Κολασ. α' 18-23)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 22-25).

- 14. Πέμπτη.** Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ († 787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Κολασ. α' 24-β' 1)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

- 15. Παρασκευή.** Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης († 310). Σαβίνου ὀσίου († 760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Κολασ. β' 1-7)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).

- 16. Σάββατον.** Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 12-18)·
Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγ. ἀγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

- 17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Δ' ΛΟΥΚΑ).** «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898). Ἦχος δ', ἑωθινὸν ι'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου (τυπικὸν 11ης Ὀκτωβρ. §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Εὐφροσύνης γέγηθεν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μυστικάς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐτήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ἐπερδεδοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, ἡ προστασία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Ἐπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἶτα ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ἑ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας (11ης Ὀκτωβρίου) καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τὸ τῶν πατέρων «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορὸς», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὀκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ' Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων» (Λκ. η' 5-15)·

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αίνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἐν ἣ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῆ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

18. Δευτέρα. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρτί-
νου μάρτ. τοῦ γέροντος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὀκτ. §1), ἦτοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (βλ. σ. 54)· ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγονται καταβασαί, ψάλλονται ὁμως αἶνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὀκτ., «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κολασ. δ' 5-11, 14-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ. τῆς λειτουργίας, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαίτερας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασαί «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου». Ἡ παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιττὴ ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς ἀκρω δακτύλῳ ἀψαμένους τοῦ Τυπικοῦ.

19. Τρίτη. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος († 307).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρ. διακαιν. (Πρξ. β' 14-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 23-27).

20. Τετάρτη. Ἀρτεμίου μεγαλομ. († 326), Ματρῶνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος († 462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1581).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Κολασ. γ' 17-δ' 1)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 44-50).

Εἰδήσις. Ὅπου ὑπάρχει ἰδιαίτερα ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γερασίμου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρῶνης), συμπάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, οὗ τινος ἀπαραιτήτως προηγοῦνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἐσπερινοῦ,

δοξαστικά όμως ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἁγίου (τυπικὸν 20ῆς Ὀκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὁμοίως τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ἁγίου. Εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἁγίου (ἢ τῆς ὁσίας) ναοὺς ψάλλεται μόνῃ ἢ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

21. Πέμπτη. Ἰλαρίωνος ὁσίου († 371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας († 1773), Φιλοθέου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Κολασ. δ' 2-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

22. Παρασκευή. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως († 167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν († 250).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Κολασ. δ' 10-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 1-15).

23. Σάββατον. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44), ἡμιορτάσιμος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἢ τοι εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυρ κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ζ' ἔβδ. Μαθθ., «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ» (Μτθ. ιγ' 54-58) [ἢ Τρ. ιε' ἔβδ. Μαθθ., «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα ἑαυτοῦ» (Μρ. ς' 1-7)]· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Τὸ Τυπικὸν (Ὀκτ. 23 §2) ὀρίζει εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου, ἃ τινὰ δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ Μηναῖον. Ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθοῦν μόνον ἂν ὑπάρχη πλήρης ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου (καὶ εἰ βούλεται ὁ προεστώς), εἶναι δὲ τὰ ἐξῆς τρία: Ἰακώβου α' 1-18, β' 1-13 καὶ γ' 11-δ' 6, ἃ τινὰ εὐρίσκονται εἰς τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Ἀποστόλου τὸ α' τῆ Τετ. τῆς λα' ἔβδ. ἐπιστ., τὸ β' τῆ Παρ. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος καὶ τὸ γ' τῆ Τετ. τῆς λβ' ἔβδ. ἐπιστολῶν.

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ΄ (Ζ΄ ΛΟΥΚΑ). Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β΄ αϊ.)· Σεβαστιανῆς μάρτυρος. Ἦχος πλ. α΄, ἑωθινόν ια΄.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναιίου, «Ἀσματικῶς τὸν ποιμενάρχην», «Ἐν τῇ ἑρυθρᾷ θαλάσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «Τὴν ποιηρὰν καὶ ἄπιστον», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητική, Σάβ. ἑσπέρας, ἦχ. πλ. δ΄).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὰς ἀγληδόνας τῶν ἁγίων», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ΄ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξαριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄψα γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ια΄ ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τοῦ Μηναιίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ια΄ ἑωθινὸν «Φανερῶν σεαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὰς ἀγληδόνας τῶν ἁγίων», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κβ' ἐπιστ., «*Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν*» (Γαλ. ς' 11-18)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ς' Λουκᾶ «*Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν*» (Λκ. η' 27-39).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 25. Δευτέρα.** Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων († 355), μαρτύρων· Ταβιθαῶς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 1-5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 22-24).

- 26. Τρίτη.** † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου († 306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξι. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀποστιχα τοῦ ἔσπερινου Καὶ νῦν, «*Δέσποινα πρόσδεξιαι*» (Παρακλ. ἦχος πλ. δ', Δευτ. πρωί). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἐν τε τῷ ἔσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἅπαξ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἁγίου, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «*Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν*», «*Μέγαν εὗρατο*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προσασία*». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτ., «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάν., «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἰνῶν τοῦ ἁγίου, «*Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν*», μετὰ τὰς λέξεις «...τῆ σῆ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἦν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α') Παπαδοπούλου.

- 27. Τετάρτη.** Νέστορος μεγαλομάρτυρος († 306)· Πρόκλητος συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 1-8)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ς' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 9-13).

**28. Πέμπτη. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.** Τερεντίου, Νεο-
νίλλης, Εὐνίκης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων· Στεφάνου ὀσίου
τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ῥεθύμνη τεσσάρων νεομαρτύρων (†
1824). Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ
Ἡπειρῷ πολέμῳ (1940).

Εἰδήσις. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν
ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῆ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἀγομένη ἑορτὴ τῆς ἱεραῆς Σκέ-
πης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῆ ἡμέρον μετὰ τῆς ἐθνικῆς
ἑορτῆς.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Μέγαν εὐρατο», Δόξα, «Ὁ μάρτυς
σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ἀθλήσας καλῶς».

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἱεραῆς Σκέπης ζῆτει ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ
εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἑορτάσιμος ὡς ἔχει. Τὰ
διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως
«Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ πανα-
μώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἑορτά-
ζομεν, δυνάμει...».

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεο-
τόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναίου) καὶ
τὸ τῆς ἑορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοί-
ξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ.,
«Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 21
Νοεμ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια'
27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἐξῆς·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον, ἦχος α'·

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀννυνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς
φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν
λαόν σου νοερώς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς· σὲ γὰρ σκέ-

πην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθείᾳ ἄχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθύς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἦχον βαρύν:

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περυνθισθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἰκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνά ἓν τριποῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαίρεσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατενοῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγ-

χωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι ὠδὴν ἐπινίκιον τῷ σωτήρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γὰρ πόρρωθεν ἰταμὸς καὶ ἀνελέητος ἀνέβη ὡς λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐξολοθρευὼν ἔθνη, τιθεὶς τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένους, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπεπυρισμένας, καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰς τάφρους. Καὶ ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὄπλομάχον καὶ εἶπον ἡμῖν· Κύψατε, ἵνα παρέλθωμεν. Ὁ δὲ λαὸς σου ἀνέστη καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἠμύνατο αὐτοῖς καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλιούς καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας.

Ἄλλ' ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλὴν σου, ὁ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἧπταν καὶ ἦλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν. Ἔθεντο τὰ θησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν πληγὰς· ἔθου ἡμᾶς ὡς λίθον καταπατούμενον καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες ἡμᾶς· οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήραζον ἑαυτοῖς καὶ ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ· ἐπένθησεν ἡ γῆ καὶ ἐκ πάσης οἰκίας ἤρθη εὐφροσύνη καὶ χαρὰ· καὶ ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθνηκότας οὐδὲ ἐθρηνοῦμεν ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκλαίομεν κλαυθμῷ τοὺς ἐκπορευομένους, ὅτι οὐκ ἦν ἐπιστρέψαι ἔτι καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

“Οτε δὲ συνετελέσθη ἡ πονηρία τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις ἡμῶν, ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς· ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτούς καὶ ἐπαρθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· οἱ μεγαλορρημονοῦντες ὠνεδίσαντο αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν, καὶ ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται.

Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Σὺ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ ἄρχων, σὺ καὶ κριτής, ὅτι ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται καὶ τὸ σωτήριόν σου εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, ἵνα ἀνλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὁσπᾶ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλη, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ’ ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι’ εὐχῶν».

29. Παρασκευή. Ἀναστασίας ὀσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας (γ’ αἰ.), Ἀβραμίου ὀσίου († 360).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κγ’ ἐβδ. ἐπιστ. (Α’ Θεσ. β’ 14-20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς’ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια’ 23-26).

30. Σάββατον. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 1-5)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 16-21).

- 31. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ).** Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἐπιμάχου μάρτυρος († 250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 1754). Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν α'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε»· κοντάκιον «Τοὺς ἀληθείας μάρτυρας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Τῷ ἐκουσίῳ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὁ τὴν εὐλογημένην». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὧδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α' ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. γγ' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει» (Ἐφεσ. β' 4-10)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ε' Λουκᾶ, «Ἀνθρώπος τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

1. Δευτέρα. Κοσμά και Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης (τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας). Δαυὶδ ὄσιου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (ις' αἰ.), Ἰακώβου ἱερομάρτ. τοῦ ἐν Αἰτωλία καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 1η Νοεμ. §1), ἥ τοι εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος· τῶν ἁγίων, Νοεμ. 1η, «Ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. 1. Πρὸς περισσοτέραν τιμὴν τῶν ἁγίων εἴθισται εἰς ὠρισμένους ναοὺς μετὰ τοὺς αἶνους τοῦ Μηναίου νὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὅποτε καταλιμπάνονται τὰ ἀπόστιχα· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον· τῶν ἁγίων, 1ης Νοεμ., «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ι' 1, 5-8).

2. Ἐνθα ἰδιαιτέρως τιμῶνται οἱ ἅγιοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία αὐτῶν, εἴθισται νὰ συμπληρῶνεται εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου μὲ τὰ καθίσματα τῆς 1ης Ἰουλίου, ὅποτε γίνεται εἴσοδος εἰς τὸν ἑσπερινόν, ψάλλονται δὲ καὶ καταβασίαι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου» εἰς τὸν ὄρθρον.

3. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὄσιος Δαυὶδ (ἡ ὁ ἱερομάρτυς Ἰακώβος), ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται.

2. Τρίτη. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἄνεμποδίστου μαρτύρων († 341-345). Θεοδώρου, Λάμπρου καὶ ἀγνώστου, τῶν ἐν Ἀγρινίῳ νεομαρτύρων († 1786).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. γ' 9-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

- 3. Τετάρτη.** Ἀκειψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἰ.). ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου († 1797).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κδ' ἔβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. δ' 1-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

- 4. Πέμπτη.** Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 846), Νικάνδρου καὶ Ἐρμαίου ἱερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κδ' ἔβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. δ' 18-ε' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

- 5. Παρασκευή.** Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.). Ἐρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. ε' 9-13, 24-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12).

- 6. Σάββατον.** Παύλου ἀρχιεπισκ. Κων/πόλεως ὁμολογητοῦ († 350). Λουκᾶ ὁσίου († 800-820), Λεονάρδου ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κδ' ἔβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ια' 1-6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

- 7. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ).** Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἰ.), Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει († 1053). Ἡχος βαρῦς· ἑωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Θείας πίστεως ὁμολογία»· κοντάκιον «Ἀστράφας ἐν γῆ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηνιαίου προσόμοια 6 (3 + 3), Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου «Ὅσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὁσίου «*Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Κατέλυσας τῷ στανρῶ σου*», Δόξα, «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστίν*» ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «*Ὁ ἡμετέραν μορφὴν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως*»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής... τὰ ἱερὰ εἰσόδια*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τοῦ ὁσίου «*Ἐκ μητρικῆς ἠγάσσε*» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «*Ὅρος ποτὲ ἑώρακεν*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 «*Ὁ τοῦ Κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένους*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ*», β') «*Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον*», Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ στανρῶ σου*», «*Ταῖς ἐπαγρύπνοις*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κδ' ἐπιστ., «Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. β' 14-22)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις προσήλθε... ᾧ ὄνομα Ἰάϊρος» (Λκ. η' 41-56).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

8. Δευτέρα. † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σαυρωῶ σου», Δόξα, «Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς»· ἡ ὑπακοὴ «Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῶ σου θανάτῳ».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (τυπικὸν 8ης Νοεμβρίου §§1-3). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων τοῦ ἔσπερινου· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα» καὶ «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα». Τὸ ἀπολυτικίον τῶν ἀρχαγγέλων εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τῶν ἀγγέλων, Δευτ. α' ἐβδ. Ματθ., «Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν ταξιαρχῶν μετὰ στίχου «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἶδησις. Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἔξης σημεία:

Ἰδὴ α' «...καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἴσοδον».

Ἰδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ἰδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρογάμη παρθένε, ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Ἰδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ἱερά εἰσόδια τῆς θεομήτορος...»

Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῶν ἀσωμάτων, 8 Νοεμ., «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος» (Ἐβρ. β' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ἀλληλούια».

- 9. Τρίτη.** Ὀνησιφόρου μάρτυρος (γ' -δ' αἰ.), Ματρῶνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας († 889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ († 1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κε' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 10-β' 2)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 42-48).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἅγια Θεοκτίστη ἡ ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θά ψαλῆ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μετὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου» μετὰ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλέπε εἰδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου).

2. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ῆς Νοεμβρίου ψάλλεται ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός».

- 10. Τετάρτη.** Ὀλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ὁρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως († 304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου († 1924).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κε' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 1-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. η' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

- 11. Πέμπτη.** Μηνᾶ († 304), Βίκτωρος (β' αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου († 304) μαρτύρων, Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κε' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 13-γ' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

- 12. Παρασκευή.** Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 616-620)· Νείλου ὁσίου τοῦ μυροβλύτου (ε' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κε' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. γ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. η' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 31-35).

13. Σάββατον. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου († 407).

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὰ ἐσπέρια Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου)· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ἰω. ι' 1-9). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε εἶδησιν 8ης Νοεμ.).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἡ τοῦ στόματός σου*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ' (α' αἰ.). Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ († 1340), Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου († 1800). ᾠχος πλ. δ'· ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Ἡ τοῦ στόματός σου*»· κοντάκιον «*Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «*Τοῦ μεγάλου, Φίλιππε*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «*Καταλιπόντα ἐπὶ τῆς γῆς*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (Παρακλητικὴ, ἤχος πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας).

Ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Ἀπόστολε ἄγιε*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ δι' ἡμᾶς»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρωμῶν καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα αὐτοῦ «Ὁλετῆρ τῶν δαιμόνων» κ.λπ.· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῶν Εἰσοδιῶν «Ἄνοιξο τὸ στόμα μου» (βλέπε εἶδησιν μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 8ης Νοεμβρίου)· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τοῦ ἀποστόλου «Δρόμον ὠραῖον» καὶ θεοτοκίον «Ἐπεραγία παρθένε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀποστόλου προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ», β') «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ γ' ἔωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες, «Ἀπόστολε ἄγιε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. η' Λουκᾶ, «Νομικός τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 15. Δευτέρα.** Γουρία, Σαμωνᾶ († 299-306) καὶ Ἀβίβου († 222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 1-7)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1, 12-15).

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται ἡ τεσσαρακοστὴ πρὸ τῶν Χριστουγέννων, εἰς ἣν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς, μέχρι μὲν τῆς 17ης Δεκεμβρίου κατάλυσις ἰχθύος, ἀπὸ δὲ τῆς 18ης ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου· βλέπε σχετικῶς καὶ Πηδάλιον, Ἀθῆναι 1982, ὑποσ. εἰς ἐρμηνείαν ξθ' κανόνος τῶν ἀγ. ἀποστόλων, σελ. 93-94, περὶ τὸ τέλος τῆς ὁποίας σημειοῦται: «Πρέπει δὲ νὰ φυλάττουν ταύτας (τὰς νηστείας) ὄχι μὲ ξηροφαγίαν καθὼς τὴν μεγάλην μ', ἀλλὰ μὲ οἰνέλαιον καὶ ἰχθυοφαγίαν, ἕξω μόνον τῶν Τετράδων καὶ Παρασκευῶν, ὅπου τυγχάνουν ἀναμεταξὺ εἰς τὰς νηστείας αὐτάς, καὶ ἕξω τῆς νηστείας τοῦ Αὐγούστου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπαξ μόνον, ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἰχθύος μεταλαμβάνομεν».

- 16. Τρίτη.** Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου, ὡς στερουμένη καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὄρθρου, εἶναι ἡμεροτάσιμος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἔσπερινόν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξολογίας μεγάλης. **Εἰς τὴν λειτουργίαν** κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρ. δ' ἔβδ. ἐπιστ., «Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ῥωμ. ι' 11-ια' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ε' ἔβδ. Ματθ., «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον» (Μτθ. θ' 9-13). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

- 17. Τετάρτη.** Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας († 270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως († 471).

Τετάρτη. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 18-20, β' 8-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 1-10).

- 18. Πέμπτη.** Πλάτωνος μεγαλομάρτ. († 306). Ῥωμανοῦ μάρτυρος († 308), Ζακχαίου διακόνου († 307), Ἀναστασίου νεομάρτ. ἐκ Παραμυθίας († 1743).

Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ καταλιμπάνονται ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Πλάτωνος «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. γ' 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 1-9).

19. Παρασκευή. Ἀβδιου προφήτου (θ' π.Χ. αἰ.), Βαρολαάμ μάρτυρος († 304). Ἡλιοδώρου († 272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 4-8, 16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 15-18, ιζ' 1-4).

20. Σάββατον. Προεόρτια τῶν εισοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου († 816) ὁσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως († 447).

Σχολαζούσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης τοῦ μηνὸς τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 157-62).

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΥ'. ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (τυπικὸν 21ης Νοεμβρίου §§8-10). ῥΗχος α', [ἔωθινὸν δ'].

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Χαρὰν προμνηστεύεται*» κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον ἢ οἰκουμένη*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ προσόμοια «*Σήμερον, πιστοί, χορεύσωμεν*» 3 καὶ ἔτερα 3 «*Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τὰ σίφη τῶν πιστῶν*».

Ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν ἀναστάσιμα 2 καὶ τῆς ἑορτῆς «*Δικαίων ὁ καρπός*»· εἰς τὴν β' στιχολογίαν ἀναστάσιμα 2 καὶ τῆς ἑορτῆς «*Πρὸ συλλήψεως, ἀγνή*»· εἰς τὴν γ' στιχολογίαν «*Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυίδ*» (δίς). Ἡ αἴτησις, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς «*Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε*» τὸ «*Πᾶσα πνοή*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τοῦ ὄρθρου τῆς ἑορτῆς «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (ἀπὸ τῶν βημοθύρων)· «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα), Δόξα, «*Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ· ὁ στίχος «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*», καὶ τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός*» (λιτῆς).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρωμῶν καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρωμῶν τοῦ α'· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ τῆς ἑορτῆς κάθισμα «*Ἀναβόησον Δαυίδ*»· ἀφ' ἧς κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· εἶτα ἡ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων καὶ ἡ καταβασία «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...]* Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ δ' ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἦν πάλαι προκατήγγειλε*» (δίς).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 4 «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅπισω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*», β') «*Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν*

βασιλέως», Δόξα, «Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον μετ' ἐφυμνίου «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια μόνον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασαίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὄρθρον προτάσσεται ὁ α' κανὼν τῆς ἑορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β' κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητική (πλὴν Κυριακῆς), εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

22. Δευτέρα. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ († 230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος: ἀποστόλων, 22 Νοεμ. (Φιλήμ. 1-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 20-25).

23. Τρίτη. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου († 394), Γρηγορίου Ἀκρωγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 11-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 26-37, ιη' 8).

24. Τετάρτη. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης († 101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας († 311).

Ἀπόστολος: ἱερομαρτύρων, 24 Νοέμ. (Φιλίπ. γ' 20-δ' 3)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 15-17, 26-30).

25. Πέμπτη. † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου († 313)· Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος. (Τυπικὸν 25ης Νοεμβρίου §§14-16.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», Δόξα, «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*»· κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*».

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 6 ἑσπέρια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, τὸ τῆς ἁγίας «*Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει*»*, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «*Χαίρει ὁ οὐρανός*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τῆς ἁγίας «*Βίον ἄυλον*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον τὰ σίφη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», Δόξα, «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα μόνον τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν**, καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἁγίας· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς ἁγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον.

* Ἡ ἐν τῷ παρόντι δοξαστικῶ φράσις «*ἄκμων ἀνάλωτος*» (= ἀμόνι ἀκυρεῖτον) πρέπει νὰ διορθωθῇ εἰς «*ἄκμων ἀνήλατος*» (= ἀμόνι ἄκαμπτον).

** Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινόν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ ὀρίζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (Σαβ. ιζ' ἔβδ. Ματθ., «*Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*»· Μθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει ὁμως νὰ λέγωνται εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας ναοὺς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρῆμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὤδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' ὤδη τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναριῶν· εἶτα «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τῆς ἁγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 6 (ἦτοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...*»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἁγίας ἕτερα 3 «*Μνήμην τὴν πανίερρον*» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «*Βίον ἄυλον*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῶ ναῶ προσάγεται*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθ., «*Ἦκολούθει τῶ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Ματθ. ε' 24-34).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Ἀπὸ αὐριον ἐπανερχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου, εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

26. Παρασκευή. Ἀλυπίου ὀσίου († ζ' αἰ.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου († 1807).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. α' 1-2, 8-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 12-28).

27. Σάββατον. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 421).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 22-ς' 2). Εὐ-αγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 19-21).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ). Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ († 767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος († 303). Τῶν πεντεκαίδεκα μαρτύρων τῶν ἐν Τιβεριουπόλει μαρτυρησάντων (πολιούχων Κιλκίς). Ἦχος β', ἔωθινὸν ε'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ μάρτυς σου Κύριε»· κοντάκιον «Πεισθεῖς τῇ καλῇ συζύγῳ».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ ὁσίου «Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὁσίου «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', Σαβ. ἔσπερας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ἀσκητικῶς προγυμνασθεῖς», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τοῦ ὁσίου ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τοῦ Μηναίου «Ἐκομίσω πρὸς Χριστοῦ» καὶ θεοτοκίον «Ἄχραντε δέσποινα ἀγνή».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἑωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», «Ἀσκητικῶς προγυμνασθεῖς» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιγ' Λουκᾶ, «Ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων» (Λκ. ιη' 18-27).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

29. Δευτέρα. Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων († 250)· Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἱερομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 37-44).

30. Τρίτη. Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου († 62), πολιοῦχου Πατρῶν (τυπικὸν 30ῆς Νοεμ. §§1-3). Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἰθιοπίας) († 380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Κανόνες οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὡς τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμ., «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο» (Ἰω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15

1. Τετάρτη. Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος († 792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κη' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. δ' 9-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

2. Πέμπτη. Ἀββακοὺμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὀσίου († 251), Μυρόπης μάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κη' ἔβδ. ἐπιστ. (Τιτ. α' 5-14)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).

3. Παρασκευή. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος († 1813).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κη' ἔβδ. ἐπιστ. (Τιτ. α' 15-β' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 19-26).

4. Σάββατον. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος († 306), Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ († 760). Σεραφεῖμ Φαναρίου ἱερομ. († 1601).

Εἰς τὴν θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ ἐσπέρια Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου «Παρῆλθεν ἡ σκία» μετὰ τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὀσίου...» (βλ. σ. 54). [Εἰς τὸ μεσονυχτικόν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν σι-

χηρόν τῆς ἁγίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου (ἐὰν ὑπάρχουν εἰς τὸ Μηναῖον)]. Ἀπολυτικά, τῆς ἁγίας «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς*».

Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἁγίων. Καταβασίαι οἱ εἰρμολοί «*Χριστὸς γεννᾶται*». Ἐξαποστειλάρια μετὰ θεοτοκίου καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά τῆς ἁγίας, τοῦ ὁσίου καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' Ματθ., «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημειώσεις. 1. Ὅπου ἐφορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἁγία Βαρβάρα, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος. Ἐὰν τυχὸν τὸ Μηναῖον παραθέτῃ τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἀναγινώσκειται Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. Ματθ., «*Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Μτθ. κε' 1-13).

2. Εὐθετώτερον ἀρμύζει ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς μάρτυρος τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῆς γ' ἐβδ. Ματθαίου, αἱ φράσεις τοῦ ὁποίου «...ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων... καὶ μαστιγώσουσιν ὑμᾶς... παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον καὶ θανατώσουσιν ἡμᾶς» ἐναρμονίζονται ὡς ἄριστα πρὸς τὰς λεπτομερείας τοῦ μαρτυρίου τῆς ἁγίας ὅθεν προτιμότερον τοῦτο τοῦ εἰθισμένου διὰ γυναικάς μάρτυρας (αἰμορροούσης).

5. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ' (Γ' ΛΟΥΚΑ).** † Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου († 532). Διογένους μάρτυρος. Ἦχος γ', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*» κοντάκιον «*Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 «*Σάββα θεόφρον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ἀνύμφευτε παρθένε*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', Σαβ. ἑσπέρας):

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τοῦ ὁσίου ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου «*Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Σὲ τὴν μειτεύσασαν*»): εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Τὰ ἐπίγεια πάντα*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Τὴν οὐράνιον πύλην*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ὁσίου: ἀπὸ γ' ὤδης τὸ τοῦ ὁσίου κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσῶδιον αὐτοῦ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου: ἀφ' ἑ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»: «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*», τὸς ἑ' ἀναστάσιμον «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*», καὶ τὰ τοῦ Μηναιῶ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 «*Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ*», β') «*Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον*», Δόξα, τὸς ἑ' ἑωθινὸν «*Ἡ ὄντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*Ἐπευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*», «*Ταῖς τῶν δακρῶν σου*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– τοῦ ὁσίου, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ., «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22-ς' 2)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ι' Λουκᾶ, «*Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν*» (Λκ. ιγ' 10-17)·

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

6. Δευτέρα. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ († 330).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς*»· ἀντὶ κοντακίου ἢ ὑπακοῆ τοῦ ἤχου.

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς (τυπικὸν 6ης Δεκ. §§1-3).

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ 4 ἐσπέρια προσόμοια «*Μύροις παροικήσας*» κ.λπ. εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται. Τὸ ἀπολυτικίον «*Κανόνα πίστεως*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α'). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τοὺς αἶνους Καὶ νῦν, «*Μακαρίζομέν σε*» (βλ. σ. 54). Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 6 Δεκ., «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν*» (Ἑβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

7. Τρίτη. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων († 397). Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. δ' 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 12-19).

- 8. Τετάρτη.** Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, Παταπίου ὀσίου († η' αἰ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Παρθενίου ὀσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ε' 11-ς' 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 5-8, 10-11, 20-24).

- 9. Πέμπτη.** Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον (ἄνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἶτα τὸ τῆς β' στιχολ. «Ἀδάμ, ἀνακαινίσθητι» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναβόησον, Δαυίδ»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμωτέραν»· αἶνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον τῆς ἁγίας «Ἐορτάζει σήμερον»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκ.– τῆς ἁγίας, 23 Σεπτ., «Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ς' ἔβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

- 10. Παρασκευή.** Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἰ.), Ἐρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ζ' 18-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 37-κβ' 8).

- 11. Σάββατον.** Δανιὴλ ὀσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου († 980).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. β' 11-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29).

12. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΘ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ)**. «Τῶν ἁγίων προπατόρων». † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ († 348). Ἰωάννου ὁσίου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν († 1333). Ἦχος δ', ἔωθινὸν ζ' (τυπικὸν 12ης Δεκεμβρίου §§2-4).

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ζῆτει μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐπομονῆς στυλὸς γέγονας» κοινάκιον «Ὡς περ ἄστῆρ πολύφωτος».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τῶν προπατόρων προσόμοια μόνον 3 καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3, Δόξα, «*Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας [εἰ βούλει, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ἰεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον*», Καὶ νῦν, «*Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Τῆς συνόδου τῆς πρώτης*», Καὶ νῦν, «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ἱεράρχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*»): εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Ἀνακτόροις καὶ μύσταις*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρωμῶν, ὁ τῶν προπατόρων «*Πατράσιν αἰῶνων προσάξαμεν*», καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀπὸ γ'

ὠδῆς ἢ ὑπακοῆ «*Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον*», τῶν προπατόρων «*Πατέρων μνήμην σήμερον*», τοῦ ἁγίου «*Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι*» καὶ θεοτοκίον «*Ἐκύησας πανάχραντε*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 2, τῶν προπατόρων προσόμοια 3 «*Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν*» κ.λπ. καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ*», β') «*Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν προπατόρων «*Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*», «*Τῆς συνόδου τῆς πρώτης*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– τοῦ ἱεράρχου, Κυρ. κς' ἐπιστ., «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Ἐφεσ. ε' 8-19)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ια' Λουκᾶ, «*Ἐνθροπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα*» (Λκ. ιδ' 16-24).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 13. Δευτέρα.** Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.)· Λουκίας μάρτυρος († 304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. η' 7-13)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 11-21).

14. Τρίτη. Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς
μαρτύρων († 286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. θ' 8-23)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιγ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 22-26).

15. Τετάρτη. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀν-
θίας (β' αἰ.)

«Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς,
ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν»
(Τ.Μ.Ε., 15 Δεκ. §1), ἢ τοι μετὰ Παρακλητικῆς, ἄνευ εἰσόδου
εἰς τὸν ἔσπερινόν καὶ ἄνευ καταβασίων εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ
μετὰ δοξολογίας μεγάλης. **Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον** «*Ἡ
παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*»· Ἀπόστολος: τοῦ
ἱερομάρτυρος, 15 Δεκ., «*Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον*» (Β'
Τιμ. α' 8-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. α' ἔβδ. νηστ., «*Ἐπο-
ρεῦετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν*» (Μρ. β' 23-γ' 5)· κοινωνικὸν
«*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Ἐλευθέριον ναοὺς ἡ
ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἐξ ἰδιαι-
τέρας φυλλάδος, συμφώνως μὲ τὴν ἐν αὐτῇ τυπικὴν διάταξιν.

16. Πέμπτη. Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσ-
σης († 894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων († 634).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 35-ια' 7)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 10-15).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ
ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἢ τις εὐρίσκεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι
ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναιῶ) ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἢ δὲ τοῦ Μη-
ναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείκτοις).

17. Παρασκευή. Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων
τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἄζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγί-
νης τοῦ θαυματουργοῦ († 1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν»
(Τ.Μ.Ε. 17 Δεκ. §1). Ἀπόστολος: προφήτου, α' Κυρ. ἐπιστ.

(ἀγ. Πάντων) (Ἑβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ΄ 33-41). Κοινωνικὸν εἰς προφήτας «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἡ ἑορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἢ τις εὐρίσκεται ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδι ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου, ᾧ ζῆτει Νοεμβρίου 13ῃ. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν νέων καταλαμβάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

18. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων († 287).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλουκία εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: Σαβ. πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως, Σαβ. κς΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ΄ 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ιβ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ΄ 19-29).

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ’ αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Βονιφατίου μάρτυρος († 290). Ἄρεως († 308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων. Ἦχος πλ. α΄, ἑωθινὸν η΄ (τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περ. α΄ §§1-3).

Τὴν ἀκολουθίαν ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «᾿Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 6, καὶ τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον πιστοί» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίρετε, προφήται τίμοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «᾿Ω θαύματος καινοῦ» (Παρακλητικῆ, ἤχ. πλ. β΄, Σαβ. ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσουκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ., ἤχ. α', Δευτ. ἐσπέρας, εἰς τὸν στίχον)· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «Κύματι θαλάσσης», μετὰ δὲ τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ὥδης τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ ἐπόμενα μὲ στίχον «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν ἀπὸ γ' ὥδης ἡ ὑπακοή «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον τῶν πατέρων μετὰ τοῦ οἴκου («Χειρὸν γραφὸν εἰκόνα», «Ἐκτείνῃς σου τὴν χεῖρα»), τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμωτέραν», «[Μεγάλυννον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ'), τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τὸ τῶν πατέρων «Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι» καὶ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου «Τριάδος, κόρη, πέφυκας».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Ἄρόν σου τὴν φωνὴν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τῶν πατέρων «Τῶν νο-

μικῶν διδαγμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ» (Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ. α' 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

20. Δευτέρα. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου († 107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας († 323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου († 1652).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον εἰσέρχονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτιοι ὕμνοι τῶν Χριστουγέννων, οἳ τινες καὶ ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ὕμνους τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ὁποία σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καθημερινῶν βλέπε ἔμ-προσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

3. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ εἰς τὸ Μηναιὸν διὰ τὰ ἀπόδειπνα ὑπάρχοντες διώδιοι ἢ τριώδιοι ἢ πλήρεις κανόνες (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.

4. Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· ὅπου δ' ἂν τελεῖται πανήγυρις, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται τὸ τριώδιον «Ἡ ἀπόρητος Λόγου Θεοῦ κατάβασις». Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ κα-

ταβασιῶν, ἀλλ' ἀπὸ γ', ς', η' καὶ θ' ὧδῆς οἱ εἰρμοὶ τῶν ὧδῶν αὐτῶν ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος ἡμέρας, Δευτ. λα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια' 17-31)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ι' 1)· κοιωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

21. Τρίτη. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων († 304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος († 251).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

22. Τετάρτη. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας († 304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων.

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λα' ἔβδ. ἐπ. (Ἰακ. α' 1-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

23. Πέμπτη. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων († γ' αἰ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτοι τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 19-27)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 17-27).

24. Παρασκευή. Εὐγενίας ὀσιομάρτυρος († 262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἐτοιμάζον, Βηθλεέμ*», Δόξα «*Τὴν πολυθαύμαστον*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*».

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Ἄρχων ἐξ Ἰούδα*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» λέγεται ἡ (μεγ.) ἀπολυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι (τυπικὸν 25ης Δεκεμβρίου, περίπτωσις α' §§2-5). Εἰς τὴν α' ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», [*Δόξα σοι, ὁ*

Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε»,] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιὸν. Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ς' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς φέρον ἑπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατξίου).

Ὡρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*» (τὸν μὲν πρῶτον τοῦτον στίχον λέγει τρίς, καὶ συνεχίζει τοὺς λοιποὺς «*Ράκει καθάπερ βροτὸς*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν μέχρη τοῦ «*Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν, Χριστέ*», ὃ περ ἐπαναλαμβάνει τρίς, τὸ δὲ «*Δεῖξον ἡμῖν*» ἅπαξ): εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] λέγεται εὐθὺς ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ

Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμακὸς, ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ*» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον ἰδιόμελον «*Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς*».

Εἰσοδὸς μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*»: εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «*Παῖδιον ἐγεννήθη ἡμῖν*»: μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τρο-

πάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Μάγους ὀδηγήσας*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἑβ΄ (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β΄ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ἡ΄ ἀνάγνωσμα «*Προσέθετο Κύριος*», μεθ' ὃ «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς*» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκειμένον καὶ ἀλληλουαίριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος: τοῦ ἐσπερινοῦ, Σαβ. α΄ ἔβδ. νηστ., «*Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως*» (Ἐβρ. α΄ 1-12)· Εὐαγγέλιον: τῆς γ΄ ὥρας, «*Ἐξῆλθε δόγμα*» (Λκ. β΄ 1-20).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαυρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

25. † Σάββατον. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τυπικὸν 25ης Δεκεμβρίου, περιπτ. α΄ §§7-8 καὶ περιπτ. β΄ §§16-17.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παρालειπομένων τῶν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ἰδιομέλων ὑπαρχόντων στίχων τῆς μικρᾶς δοξολογίας Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ στίχου τοῦ ἐσπερινοῦ «*Μέγα καὶ παράδοξον*» κ.λπ., ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «*Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ*», Καὶ νῦν, «*Σπηλαίῳ παρῶκησας*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν· τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ προκειμένον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («*ἄνευ στίχων*»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης τοῦ β΄ κανόνος· ἀπὸ γ΄ ὥδης ἡ ὑπακοὴ «*Τὴν*

ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν» χῦμα· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἔσωσε λαόν»· (ἀντὶ τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμωτέραν*), ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμωτέραν... Μυστήριον ξένον*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*».

Τὸ ἑξαποστειλᾶριον ἐκ τρίτου, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, 25 Δεκ., «*Ὅτε ἦλθε τὸ πλῆρωμα τοῦ χρόνου*» (Γαλ. δ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 25 Δεκ., «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ*» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἅπαξ. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Σημειώσεις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἕως τῆς 4ης Ἰανουαρίου (2011) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

- 26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.** «Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου

Σάρδεων ιερομόαυτος τοῦ ὁμολογητοῦ († 840). Ἦχος πλ. β΄, ἔωθινὸν θ΄.

Τυπικὸν 25ης Δεκεμβρίου §§12-15 (τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου» κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 3 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» κ.λπ., καὶ τῶν θεοπατόρων ἕτερα 3 «Τὸν θεοπάτορα πάντες» κ.λπ., Δόξα, «Μνήμη ἐπιτελοῦμεν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» (26 Δεκ.).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἁγίων «Ἱερῶν μνήμη», Καὶ νῦν, τῆς 26ης Δεκ. «Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες» (ἀπόστιχα ἔσπερινοῦ).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς... καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς καὶ τῶν ἡχῶν, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ θεοστοκίων (ζήτει τῇ 26ῃ). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (θ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρῶν, καὶ οἱ δύο τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Πατὴρ ὡς ἀληθῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον «Χορὸς τῶν προφητῶν» ἀφ΄ ε΄

τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰ συναξάρια.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἔσωσε λαόν»· δὲν ψάλλομεν τὴν τιμιωτέραν, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς λέγονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ἐφύμνια εἰς τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν, ὡς χθές, καὶ εἶτα, «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...] Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τῶν θεοπατόρων «Σὺν Ἰακώβω μέλψωμεν», καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου», β') «Ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται»–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ», Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις» (βλέπε 26η Δεκεμβρίου). Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἀκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα, Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...] Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Ἐπὶ αὐριον ἕως τῆς 30ῆς Δεκ. τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς· τὴν μὲν 27ην καὶ 29ην ὁ α΄ κανὼν, τὴν δὲ 28ην καὶ 30ὴν ὁ β΄. Καταβασίαι, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, «Ἐσωσε λαόν».

2. Ἐως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίθει».

3. Ἐως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπολυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

27. Δευτέρα. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου († 34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ († 840).

Εἰδήσεις. Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμπάλλονται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, στιχολογοῦμεν δὲ «Τὴν τιμιωτέραν» μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ἡ γέννησίς σου», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίθει». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτ. γ΄ ἐβδ. Πράξ., «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρξ. ζ΄ 8-ζ΄ 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. ιγ΄ Ματθ., «Ἀνθρωπὸς τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. κα΄ 33-42). «Ἀξίον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

28. Τρίτη. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων († 302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λβ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιε΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια΄ 11-23).

29. Τετάρτη. Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀνααιρεθέντων· Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ' 11-δ' 6)·
Εὐαγγέλιον: νηπίων, θ' ὥρας Χριστουγέννων (Μρ. β' 13-23).

- 30. Πέμπτη.** Ἀνυσίας ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη († 285-305). Φιλεταίου μάρτυρος († 351), Λέοντος ὀσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεὼν ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Τυρνάβῳ († 1812).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μελάνης, διότι αὐρίον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. δ' 7-ε' 9)·
Εὐαγγέλιον, ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 27-33).

- 31. Παρασκευή.** Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὀσίας τῆς Ῥωμαίας († 449), Ζωτικῆ ὀρφανοτρόφου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (25 Δεκεμβρίου) ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ πολυελέου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἑσπεριῶν γίνεται εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» γ'. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὔτε Εὐαγγέλιον. Ἀπὸ γ' ὥδῃς τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*» δις· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ὥδῃ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ· ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*», κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. α' 1-β' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 1-12). Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως*, «*Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*»· κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλουία*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.